

Корупційні маніпуляції на Прикарпатті під прикриттям НАБУ та НАЗК

Війна з агресором не поставила на паузу схеми з нелегального заробітку. Про низку можливих корупційних проявів в Україні, які мають на меті наживатись на горі українців під час війни, ми дізнались з публікацій у ЗМІ. Окремі чиновники з влади, маючи доступ до бюджетних коштів та прийняття управлінських рішень, обгрунтовано підозрюються у закупівлі за завищеними цінами електрогенераторів, харчування для військових, укладання договорів в енергетичній галузі, які завдають збитки суспільним інтересам. У корупційні схеми задіяна здавалось б навіть така непомітна галузь як мисливство, або іншими словами «використання тваринного світу».

Якщо Міністерство оборони України вміє швидко спустошувати бюджет України шляхом закупівлі втридорога продуктів харчування для військових, то Міндовкілля з підпорядкованим їй Держлісагентством та державними лісогосподарськими підприємствами взагалі вживає всіх заходів для того, щоб всупереч вимогам статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» до бюджетів державних лісогосподарських підприємств не надходили кошти за користування мисливськими угіддями на території державного лісового фонду. Якщо Міністерство оборони України втричі завищило ціни закупівлі продуктів харчування, то через бездіяльність, а можливо й злочинну діяльність Міндовкілля та місцевої влади на Прикарпатті, взагалі плата за користування мисливськими угіддями не стягується там де зосереджені найкращі площею ліси та найліпші карпатські мисливські угіддя на Україні.

Так, державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468,3 тисяч га. 210 тисяч га державного лісового фонду державні лісогосподарські підприємства надали на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь. На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить в Україні становить [6-7 грн за гектар](#), хоча в деяких областях вона сягає й 30 грн. Тож якщо враховувати лише середньо статистичну вартість по державі, через бездіяльність органів

публічного управління в Івано-Франківській області державні, підприємства області втрачають лише за один рік 1470 000 грн. Якщо врахувати, що вже сім років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму в 10 мільйонів гривень.

Якщо державні лісогосподарські підприємства Прикарпаття безоплатно надали в користування 210 тис га, то комунальні агролісогосподарські підприємства «Івано-Франківськоблагроліс» надали безоплатно 53,7 тис. га. Таким чином, до обласного бюджету за сім років не надійшло більш як 2,6 млн грн.

Виходить, що влада не знає як отримати кошти за надання у користування мисливських угідь, але знають користувачі мисливських угідь, які безоплатно отримали у користування природний ресурс, за хабарі здають їх в суборенду. І ось свіжий приклад: 5 січня 2022 року, за інформацією Львівської прокуратури, на Львівщині під час отримання хабаря у розмірі [1000 доларів затримали директора мисливського господарства](#). За ці кошти дозволялось полювати місцевому мисливцю без будь-яких дозвільних документів.

Корупція, тіньове використання мисливських угідь, блокування виконання вимог чинного законодавства негативно вплинули на ефективність ведення мисливського господарства. Економічно-фінансові показники пропоную порівняти з країнами Європи, які ще недавно «будували комунізм». Дохід на одного мисливця в Україні складає 23 євро, що в 52 рази менше, ніж в Угорщині, в 15 раз менше ніж у Польщі та в 9 разів менше ніж у Словаччині. Якщо мисливцям всіх країн полювання приносить не лише естетичне, але й матеріальне задоволення, то в Україні заняття мисливством приносить одні збитки: в середньому – [13 євро](#) на одного мисливця. В Україні, на відміну від інших європейських країн, практично всі мисливські господарства є збитковими, а вкладення коштів на одиницю площі мисливських угідь [в десятки разів меншим](#). Економічні результати діяльності мисливського господарства корелюються з чисельністю добування мисливських видів тварин. Один [український мисливець добуває в середньому 0,04 голови копитних](#), тобто, лише один з двадцяти п'яти мисливців має можливість почастишитись дружинку дичиною. У Польщі один мисливець в середньому добуває 5,2 гол., Угорщині – 4,9 гол., Словаччині – 2,5 гол. Легко порівняти рівень добування копитних видів дичини

Польським союзом мисливців та Українським товариством мисливців УТМР, так як площа мисливських угідь, на якій ведуть діяльність ці громадські організації, практично однакова. Отож при однаковій площі мисливці у [Польщі](#) добувають у 236 разів більше кабанів, 627 разів більше козуль та увага оленів – у 11125 разів більше.

На думку [Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру Романа Лещенка](#), в Україні через неналежне управління земельними ресурсами незаконно вилучено 5 млн. га землі, у галузі мисливського господарства десятиліттями тіньовому використанні перебуває більш як 14 млн га мисливських угідь. До прикладу, якщо у 90-х роках площа мисливських угідь Івано-Франківської області становила 1,1 млн га, у 2010 році – 989 тис. га, то на даний час площа мисливських угідь складає 730 тисяч гектарів. З мисливського господарства виведено понад 400 тис. га мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області. Якщо у країнах Європи показник площі мисливських угідь становить 90% від усєї площі країни, то завдяки «старанням» українських чиновників вона вже протягом десяти років становить лише 62%, а, враховуючи набагато нижчу щільність населення ніж у Європі, повинна становити 95%. Виведення їх з тіньового використання дало б змогу створити 2 тис. додаткових робочих місць, так як відповідно до статті 29 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» користувачі мисливських угідь повинні утримувати єгерську службу: одного єгера – на 5-10 тис. га мисливських угідь.

Про тіньові схеми використання природних ресурсів відомо на центральному рівні. Але все закінчується лише планами боротьби без результату. Так, 10 січня 2020 року Прем'єр-міністр України [Олексій Гончарук](#) заявив: «Тіньові схеми – це кошти, вкрадені у кожного українця. 2020-й рік стане роком детінізації української економіки. Ми вже почали з нелегальних АЗС, грального бізнесу. Додаємо у фокус облік деревини». Заява була зроблена три роки тому, але нічого не змінилось.

Наступник Олексія Гончарука Денис Шмигаль заявив, що внаслідок неефективного управління [Україна щороку втрачає 100 млрд доларів валового](#)

[внутрішнього продукту](#). Валити все на попередників – це найпростіше, а реалізувати потенціал економіки виявляється складніше.

На жаль, навіть агресор росія, використовує мисливські угіддя для зміцнення економіки. Так, в окупованому Українському Криму через механізм аукціону, який відбувся 2 липня 2019 року, за понад 16 млн. російських рублів продали 4, 1 тис га мисливських угідь, тобто, один гектар українських мисливських угідь вартує біля 30 доларів США. Можна спрогнозувати, якщо на даний час в Україні обліковується біля 40 млн. га, то через бездіяльність службових осіб Україна не отримала до різних бюджетів понад 1 млрд. доларів США.

Так звана «антикорупційна інфраструктура» сприяє владі дерибанити природні ресурсі, зокрема, тваринний світ. На моє переконання, порушення вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями є можливим завдяки злочинній бездіяльності «антикорупційної інфраструктури». Головним чином це стосується НАЗК та НАБУ.

Зокрема, не вирішивши питання притягнення до відповідальності за корупційні та пов'язані з корупцією порушення посадових осіб органів державної влади про які мною неодноразово повідомлялось НАЗК листом від [28.04.2020 року](#), Голова Національного агентства з питань корупції Олександр Новіков повідомив, що він припиняє розгляд моїх звернень відповідно до статті 8 ЗУ «Про звернення громадян». Але дана стаття чітко визначає, що не розглядаються повторні звернення лише у випадку, якщо вони вирішені по суті. До цього в Івано-Франківській області органами державної влади та місцевого самоврядування заблоковане виконання вимог законодавства платності використання мисливських угідь, тобто, по суті, як це вимагає законодавство, питання не вирішено.

Задля справедливості слід відмітити, що моє [епістолярне спілкування](#) з НАЗК не припинилось, але результату для вирішення справи щодо дотримання законодавства платності використання мисливських угідь не мало жодного, хіба що підвищило мій юридичний статус як викривача. Листом від [12.01.2021 року](#)

[НАЗК](#) повідомило про те, що я маю статус викривача з 02.08.2019 року. То ж з набуттям статусу викривача, яке підтвердило НАЗК, мої заяви про можливі корупційні, або пов'язані з корупцією порушення повинні розглядатись відповідно до вимог ЗУ «Про запобігання корупції». Даний закон, на відміну від ЗУ «Про звернення громадян», не дає можливості блокувати звернення викривачів. Таким чином, власне Голова Національного агентства з питань корупції Олександр Новіков вчинив корупційне правопорушення, заблокувавши розгляд моїх звернень, не розглянувши їх по суті.

Показово цинічним в цьому контексті виглядає заява Голови Національного агентства з питань корупції Олександра Новікова: [«Невідворотність покарання за корупцію вкрай важлива, але в довгостроковій перспективі саме культура нульової толерантності до корупції та соціальне схвалення доброчесної поведінки має стати основою суспільства»](#). Але про яку невідворотність покарання чи нульову толерантність до корупції може йтись, коли мною аргументовано доводиться, що власне бездіяльність Голови НАЗК заохочує органи влади до невиконання вимог законодавства.

Практично аналогічні дії НАБУ, яке теж не довело справу до логічного завершення. Листом [10.08.2021](#) року заступник директора НАБУ А. Новак повідомив що не буде спілкуватись стосовно невиконання вимог законодавства посадовцями органів державної влади та місцевого самоврядування Івано-Франківської області.

Станом на червень 2022 року лише державний бюджет витратив на епістолярне спілкування зі мною біля 227 тис грн. Детальніше у статті [«Як викривач корупції завдав державі збитків на 227 тисяч гривень»](#). Думаю, що на даний час збитки держави на відписки склали біля 300 тис. грн. На даний час [Бюро економічної безпеки України](#) направило 15 аркушів відповіді, [Державне агентство лісових ресурсів України](#) 170 аркушів, [Івано-Франківське обласне управління лісового та мисливського господарства](#) 21, [Міндовкілля](#) 48, [Державне бюро розслідувань](#) 102, [Івано-Франківська обласна рада](#) 22, [Івано-Франківська обласна державна адміністрація](#) 129, [Секретаріат КМУ](#) 3,

[Мінекономіки](#) 18, [Національне антикорупційне бюро](#) 82, [Адміністрація Президента України](#) 13, [Поліція](#) 74, [Прокуратура](#) 224, [Національне агентство з запобігань корупції](#) 85, [Народні депутати України](#) 89, [Служба безпеки України](#) 4. Всього станом на 02.02.2023 року мені направлено відповідей на 791 аркуші.

Щодо питання корупції у галузі використання тваринного світу в Івано-Франківській області мною опубліковано у ЗМІ низка статей: [«Недолуге публічне управління тваринним світом Прикарпаття»](#), [«Демагогія як метод продовження корупції Івано-Франківської ОДА»](#), [«Керований хаос публічного управління на Прикарпатті»](#), [«Корупційні маніпуляції влади на Прикарпатті»](#), [«Системні мільйонні корупційні обфудки на Прикарпатті з переслідуванням викривача»](#), [«Старі корупційні схеми у галузі лісового та мисливського господарства діють з дозволу Президента України!?»](#), [«Корупційні дії посадових осіб Івано-Франківської обласної ради завдали збитки суспільним інтересам громади області на 1,6 млн. грн»](#).

На моє переконання, публікація цієї статті наблизить українське суспільство до перемоги на внутрішньому корупційному фронті і позитивно відіб'ється у перемозі над московитами.

Олег Проців

oleg1965@meta.ua

02.02.2023 р.

Викривачам корупції не місце в органах державного управління?

Як залишитись без роботи: покрокова інструкція для викривачів корупції, котрі досі вірять у те, що їм не може бути відмовлено у прийомі на службу до органів державного управління.

Держава, дбаючи про те, щоб нею управляли висококваліфіковані державні службовці, дає їм безоплатну можливість підвищувати кваліфікацію у магістратурі, аспірантурі, докторантурі. Я пройшов ці всі етапи навчання, використавши можливості, які держава надає громадянам відповідно до ст. 43 Конституції України, де визначено, що вона **«...реалізовує програми професійно-технічного навчання, підготовки і перепідготовки кадрів відповідно до суспільних потреб»**.

Тож поетапно я закінчив магістратуру, аспірантуру, захистив кандидатську дисертацію. У 2018 р., після 13 років державної служби в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, я був направлений на навчання до стаціонарної докторантури Львівського регіонального інституту державного управління Національної академії державного управління при Президентові України. І ось, 1 жовтня 2020 р. для мене в онлайн режимі пролунав останній дзвоник.

Я мріяв про те, що робота над моєю дисертацією за спеціальності **«Теорія та історія державного управління»** буде мати не лише теоретичне, але й прикладне значення. Бо ж тема вже написаної докторської дисертації **«Генеza публічного управління у сфері використання тваринного світу Галичини»**, а кандидатської – **«Актуальність історичного досвіду Галичини кінця ХІХ – початку ХХ століття для державного регулювання мисливського господарства сучасної України»** відповідають напрямую діяльності управління. Більше того, хочу зауважити, що на мою кваліфікаційну підготовку держава витратила, за теперішніми цінами, близько **400 тис. грн**, а саме:

- стаціонарна докторантура – **230 тис. грн**;
- аспірантура – **110 тис. грн**;
- магістратура – **60 тис. грн**.

Але схоже, моєму ентузіазму працювати на благо галузі в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства були не раді. Вже два тижні, як я намагаюсь влаштуватись на роботу в організацію, яка направила мене підвищувати кваліфікацію.

Невже державі не потрібні думаючі держслужбовці?

Керівництво держави започаткувало реформи в усіх галузях суспільного життя. Представники органів влади у своїх публічних виступах постійно наголошують на тому, що головною проблемою на шляху реалізації реформ є кадровий голод на спеціалістів-управлінців. На моє переконання, це надумана проблема, і мій випадок – цьому яскраве свідчення.

Бажаючи отримувати корупційно-тіньові кошти, окремі органи державної влади створюють такі умови, за яких до роботи не допускаються фахівці з власною думкою, які б ламали «схеми». Виходить, що головне – то лояльність до керівництва, а не, як визначено у присязі державного службовця **«вірно служити народові України»**.

Відпрацьовуючи затрачені українським суспільством кошти на моє навчання, реалізуючи себе як науковця, я намагався донести до органів публічного управління держави через засоби масової інформації проблему, пов'язану з неефективністю та корупцією у галузі мисливського господарства. Опублікував **серію статей**:

1. Як держава втратила 1,6 мільярди гривень на ринку землі, просто не виконуючи свої закони;
2. Адміністративні послуги в галузі мисливства, або навіть товкти воду у ступі;
3. Гібридна війна Івано-Франківської облради на земельному фронті;
4. Внаслідок бездіяльності Івано-Франківської ОДА державі нанесено збитки у сумі понад 40 мільйонів гривень? (документ);
5. Тіньове використання мисливських угідь: еколого-економічні наслідки;
6. Новий Уряд – новий формат співпраці з громадянським суспільством;
7. Чому НАЗК і НАБУ не помічають мільярдні зловживання влади?;
8. В Україні має бути база даних «Мисливець»;
9. Українські особливості правозастосування в діяльності викривачів (відео+документи);
10. Оновлена влада на Прикарпатті: головний пріоритет – боротьба з корупцією;
11. Фарисеї та книжники сучасного публічного управління в галузі мисливства;
12. Житомирський розстріл рибалок – це наслідок кризи в державному управлінні тваринним світом;
13. Цинізм і системна корупція унеможливають розвиток мисливського господарства.

За матеріалами, викладеними у статтях, розпочато розслідування 15 кримінальних проваджень

Не хочеться думати, що проблеми з моїм працевлаштування пов'язані з моєю діяльністю викривача, за якого заступилася держава у своїй боротьбі з

корупцією. Адже Законом України **«Про запобігання корупції»** гарантовано, що викривачу **«не може бути відмовлено у прийнятті на роботу»**.

Вселяють оптимізм заяви керівників на центральному рівні органів влади, які запевняють:

«Настав час творити історію мисливської галузі разом! Інформую вас, на нещодавній колегії Держлісагентства, на чолі з Василем Кузьовичем, ми приділили безпрецедентну увагу питанням мисливства... запевняю вас, віднині Держлісагентство не буде стороннім спостерігачем задля констатації факту стагнації мисливського господарства України. Ми вже ініціювали створення міжвідомчої робочої групи з напрацювання змін до законодавчих та підзаконних нормативно-правових актів спрямованих на розбудову мисливського господарства держави».

Але я не полишаю надії, що кандидат наук з державного управління, у якого предметом дослідження є мисливська галузь, все ж буде залучений до роботи і не потрапить до Книги рекордів Гіннеса у номінації «найшвидший перехід з докторантури до центру зайнятості». Бо тоді для багатьох мислячих управлінців з'явиться прецедент: **хочеш стати безробітним – вступай до Академії державного управління при Президентові України.**

Усі мої зусилля спрямовані на покращення галузі, в якій я працюю. Підтримую програму Уряду щодо створення 500 тис. нових робочих місць, намагаючись сприяти виведенню з тіньового використання мисливських угідь в Україні, що дало б змогу створити 2 тис. нових робочих місць. На жаль, з тіньового використання мисливські угіддя так поки що і не виведені, робочих місць не додалось, а ще на одного безробітного може стати більше.

В Україні побутує хибна думка, що науковці – це безхребетні «ботаніки», які не можуть за себе постояти. З власного досвіду хочу зауважити, що для наукової роботи вкрай необхідні такі якості, як цілеспрямованість, наполегливість, впертість. І ніщо так не гартує характер, як відстоювання власних ідей, особливо при захисті монографій та дисертацій, і ніщо так спонукає до досягнення мети.

Сьогодні для того, щоб працювати на користь суспільства та не стати безробітним, мені доводиться пікетувати Івано-Франківську обласну державну адміністрацію. Білі комірці теж здатні відстоювати свої права.

Проців Олег

<https://vilneslovo.com/%d0%b2-%d0%be%d1%80%d0%b3%d0%b0%d0%bd%d0%b0%d1%85-%d0%b4%d0%b5%d1%80%d0%b6%d0%b0%d0%b2%d0%bd%d0%be%d0%b3%d0%be-%d1%83%d0%bf%d1%80%d0%b0%d0%b2%d0%bb%d1%96%d0%bd%d0%bd%d1%8f/>

Історія гуманного ставлення до тварин у Станіславові

З розвитком людської цивілізації все більшого значення набувають гуманітарні аспекти у ставленні до живої природи, зокрема до тварин. На практиці це виливається в організацію товариств задля недопущення жорстокого ставлення до тварин та впровадження гуманістичних ідей. У другій половині XIX ст. у Галичині з ініціативи священника і професора германістики Львівського університету Євгена Яноти було організоване Галицьке товариство охорони тварин.

Товариство було зареєстроване рескриптом намісника Галичини від 12 лютого 1876 року №5832.

У перший рік після реєстрації кількість його членів становила 254 особи. Друкованим органом товариства був журнал «Місячник» – перший природоохоронний часопис у Галичині, який виходив до 1915 року. У 1886 р. наклад часопису становив 1020 екземплярів.

З історичних джерел відомо, що у Станиславові осередок Галицького товариства охорони тварин був організований у 1890 році. Ініціатором його створення виступив Тадеуш Пашковський. Ще до реєстрації статуту Станиславівської філії товариства у Галицькому намісництві він зумів організувати 23-х однодумців, хоча мінімально допустима кількість членів для реєстрації товариства повинна була становити лише 10 осіб.

Тож першими членами Станиславівської філії товариства були: Антоній Матула – поштовий працівник, В. Аргансинський – працівник суду, Тадеуш Пашковський – працівник магістрату, Роман Гендриховський – практикант у магістраті, Мацей Шишковський – працівник пошти, Василь Валянський – вчитель, Казимир Ментлевич – урядовець на залізниці, Ян Стокелосінський – залізничний касир, Зіглер – працівник пошти, Йозеф Вежейський – секретар магістрату, Антоній Вежейський – технік, Ян Маярановський – судовий радник, Феліціан Марценкевич – редактор газети «Кур'єр», Ян Майєр – практикант на залізниці, Йозеф Блажовський – учень, Сільвестр Кіановський – урядовець метрологічного бюро, Кароль Гусвальд – торговець, Петро Зубчинський – інспектор поліції, Станіслав Стокелосінський – учень машиніста паровоза, Копчинський – практикант податкового відділу, а також містяни Станиславова – Бергард та Карпінський.

Ще до офіційної реєстрації в органах державної влади однодумці взялись до роботи. Першою їхньою справою була співпраця з місцевим ветеринарним лікарем Якобом Фрухтою, який зголосився представляти товариство як експерт при вирішенні справ щодо жорстокого поводження з тваринами та допомагати у тавруванні коней.

Прояви жорстокості

Про негуманне ставлення станиславівської громади до свійських тварин довідуємося зі статті станиславівського вчителя Йозефа Поцея, яка з'явилась у 1895 р. у часописі «Місячник». Автор відзначав, що у Станиславові є випадки зневажання тварин. Він підтверджував це тим, що

містом бігає велика кількість бездомних собак, які їдять болото, спостерігається жорстоке поводження з тваринами при їх реалізації на ринку.

Також дописувача вразило жорстоке відношення до коней при будівництві залізниці, яку в той час прокладали зі Станиславова до Вороньки. Крім того, молодь займалася тим, що добивала палицями зайців, які тікали від паровоза. А здеморалізовані молоді люди дійшли навіть до того, що отримували задоволення від ловіння мишей і викидання їх у вогонь.

Але найбільше автора статті вразила «здичавіла» станиславівська молодь, яка витягувала з гнізд пташенят і виколювала їм очі. З цього приводу він подав заяву до станиславівського старости. На його думку, це було спричинене великою соціальною нерівністю, яка існувала між мешканцями Станиславова та приміських сіл. Разом з тим, Й.Поцей вказував і на позитивні зрушення: велику справу у селі Хриплин зробив пан Глуховський, який взяв під контроль утримання селянами рогатої худоби.

Крім товариств, за охорону тварин виступала й місцева преса. Газети картали поліцію, яка у Станиславові, на відміну від інших міст, не карала порушників за жорстоке поводження з тваринами. Зокрема писали, що «на вулиці Бельведерській багато фір виїжджають з млину, перевантажені мукою». Читачі часопису «Станиславівська хроніка» (1885 р.) вказували, що з порушенням норм законодавства у місті залучають до роботи покалічених коней. Відзначалось, що по селах біля Станиславова сотнями вибивають коней на шкіру, і на цьому дуже заробляють євреї, які самі скуповують коней. Колись вони говорили: «Давайте шкіру», тепер – «Дайте коней».

Розширення впливу

З 1909 р. у Галицькому товаристві охорони тварин проведено інституційну реформу, і у Станиславові організовано окружний осередок товариства. Територія, на яку поширювалася діяльність товариства, охоплювала не лише Станиславів, але й інші повіти. Зокрема, в 1911 р. до Станиславівського окружного товариства охорони тварин входила Бучацька філія, керівником якої був професор Білоус; Ходорівська філія, якою керував урядовець залізниці Хшановський; Галицька філія з керівником – урядовцем залізниці Новіцьким і Жидачівська філія з начальником залізничної станції Каутом на чолі.

17 квітня 1910 р. у Станиславівському окружному товаристві охорони тварин відбулося засідання, протокол якого свідчить, що товариство збільшилося до 260 членів, дохід його складав 215 крон і ледве покрив усі видатки. На зборах порушували питання про велику кількість бродячих собак, які заповнили Станиславів. Вказувалось, що цьому сприяє низька культура населення сіл, які межують з містом, оскільки їхні мешканці підкидають у місто щенят. Для впливу на несвідомих селян на зборах було заплановане проведення спільно з органами влади інспекції щодо утримання селянами собак та кішок. Для організації перевірки вирішили направити звернення до магістрату.

Також збори ухвалили рішення висловити подяку за співпрацю редакції «Кур'єра Станиславівського», міській поліції та її керівнику Луковському, бургомістру. Шляхом голосування було вибрано керівництво товариства, до якого увійшли: керівник – Людвік Ейсельт, заступник – Генріх Раух, секретар – Кароль Ковалик, бухгалтер – п. Кошик, професор гімназії. До президії увійшли пп. Ернестина Домішкова, Оскар Домішек, Теодор Рубчак, Ян Голембовський, Рюцкер, Гродецький, Фохмолк.

Слід відзначити, що зі Станиславова у 1911 р. заслуженими членами Галицького товариства охорони тварин були Ернест Домічек і Людвік Ейсельт, а до звичайних членів належав Францішек Погорецький. Делегати Станиславівського осередку брали активну участь у роботі центральних органів у Львові. На з'їзді Галицького товариства охорони тварин, який проходив 30 квітня 1911 р., Станиславівський осередок представляв Оскар Домічек.

Того ж року, 23 серпня, товариство організувало фестини у парку на вул. Грюнвальдській, в яких взяли участь 700 відвідувачів, а дохід склав 130 крон. Свято супроводжувала пропаганда гуманного ставлення до свійських тварин, про що з'явилася замітка у «Кур'єрі Станиславова». З метою контролю за гуманним ставленням до тварин на ринках члени товариства проводили щоденні чергування. Для членів організації було виготовлено 500 значків з емблемою Станиславівського товариства.

Чергові загальні збори Станиславівського товариства відбулися 23 лютого 1913 р. у художній залі вчительської семінарії. На зібранні, де були присутні 46 членів, заслухали дві доповіді та провели голосування для обрання керівництва. Керівником товариства знову обрали Людвіка Ейсельта, а заступником стала Ернестина Домішкова, секретарем – Якоб Сільбербарх, бухгалтером – Фердинанд Вішневський. До президії товариства увійшли Генрик Раух, Еміл Шайер, Ян Ліс, а до ревізійної комісії – Кароль Хіловський, Гелена Майер, Михайлина Зелінська.

Товариство звернулося до магістрату через те, що корів ведуть по ожеледиці на ярмарок. Незадоволення викликали і торговці кіньми, які не підготовували тварин на ярмарках, а також – жорстоке поводження з кіньми при їх використанні на лісогосподарських роботах. Було вирішено організувати велику годівницю на вул. Липовій поблизу парку. З гордістю відзначалося, що Станиславівський осередок товариства, який нараховував 445 членів, після Львівського є найбільшим у Галичині.

На думку керівництва Галицького товариства охорони тварин, найкращі його осередки були у Львові, Кракові та Станиславові. Окремо роботу Станиславівського осередку було відзначено на з'їзді у Львові в 1913 році. Того ж року статус почесного члена Станиславівського товариства охорони тварин отримав керівник Галицького товариства охорони тварин Адольф Мусіл.

Ліга замість товариства

З розпадом Австро-Угорщини після Першої світової війни у Галичині припиняють діяльність громадські організації, які діяли в імперії, а їхнє місце займають аналогічні польські. 1 червня 1927 р. у Другій Речі Посполитій організовано спілку під назвою «Польська ліга друзів тварин», яка видавала часопис «Світ тварин».

У 1928 р. у Станиславові було закладено філію спілки, яка нараховувала всього 40 членів. Керівником її став Рудольф Вогель, а Казимир Літинський і Софія Мігоцька – заступниками. Членами організації були Т.Бачинський, доктор Станіслав Бергнер, Яніна Яворська, Калмукова, С.Кіровський, Міхал Лісевич, Еміль Шайфер, А.Сікорський, Марія Соколовська, Цензова, Марія Вішньовська.

У 30-х роках XX ст. у Станиславівському воєводстві існували два притулки для бродячих тварин – у Станиславові та Коломиї.

Можна стверджувати, що у Станиславові кінця XIX – початку XX ст. у місцевої громади були проблеми зі ставленням до свійських тварин. Проте існували й добрі традиції у діяльності громадських організацій, які ставили за мету культивування гуманного відношення до тварин.

Олег ПРОЦІВ

Демагогія як метод продовження корупції Івано-Франківської ОДА

З метою дотримання законності та ефективності використання тваринного світу на шпальтах «Фіртки» я опублікував низку публікацій: [Керований хаос публічного управління на Прикарпатті](#), [Системна корупція при наданні адміністративних послуг у галузі лісового та мисливського господарства](#), [Системна корупція у наданні адміністративних послуг у галузі мисливства продовжується](#), [Системні мільйонні корупційні оборудки на Прикарпатті з переслідуванням викривача](#), [Старі корупційні схеми у галузі лісового та мисливського господарства діють з дозволу Президента України!?](#), [Корупційні дії посадових осіб Івано-Франківської обласної ради завдали збитки суспільним інтересам громади області на 1,6 млн. грн.](#) У цих статтях я намагаюсь вмотивувати Івано-Франківську обласну державну адміністрацію та Івано-Франківську обласну раду вжити в межах їхньої компетенції відповідних заходів для вирішення викладених проблем. Серед основних - корупційна складова при наданні адміністративних послуг у галузі мисливського господарства, детінізація використання мисливських угідь, тотальне ігнорування вимог чинного законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями.

З метою отримання відповіді та реагування на проблеми, викладені у статтях, я направляю їх до Івано-Франківської обласної державної адміністрації та до Івано-Франківської обласної ради. На жаль, аргументовані та законні вимоги роками не вирішуються. Формат до статті ставить вимоги щодо об'єму, тому я змушений викласти відповідь влади лише до публікації [«Керований хаос публічного управління на Прикарпатті»](#).

Закон України «Про звернення громадян» чітко встановлює алгоритм розгляду звернення, а саме стаття 19 зазначеного закону визначає, що орган до компетенції якого належить вирішення заяви, зобов'язаний об'єктивно, всебічно і вчасно перевіряти заяви, а у випадку коли вони є правомірними і відповідають вимогам законодавства, вжити реальні дії щодо виконання ухвалених у зв'язку з заявою рішень та письмово повідомити про це рішення.

Але при розгляді звернень органи влади на Прикарпатті ігнорують дані вимоги. Показовою є відповідь директора юридичного департаменту облдержадміністрації Ігоря Темеха від 20.01.2022 року [№ ПІ-12101-09/121](#), який за дорученням керівництва Івано-Франківської обласної державної адміністрації розглянув проблеми, викладені у статті «Керований хаос публічного управління на Прикарпатті» в частині ігнорування вимог законодавства на Прикарпатті щодо плати за користування мисливськими угіддями. Отож, замість того, щоб діяти за алгоритмом визначеним ЗУ «Про звернення громадян» при розгляді звернення, мене було проінформовано, що Івано-Франківська ОДА в межах своїх компетенцій здійснила низку можливих заходів реагування для вирішення даного питання, а саме: зверталась за роз'ясненням до Міністерства аграрної політики та продовольства України, Державного агентства лісових ресурсів України. Більше того вона встановила, що Міністерство аграрної політики та продовольства України і Державне агентство лісових ресурсів вважають, що для виконання вимог законодавства не потрібно додаткового регулювання, і кардинально відрізняються від поглядів на правозастосування, які є в посадових осіб Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства, і потребують врегулювання на загальнодержавному рівні. На мій погляд, це нормально, що погляди різняться, так як ми живемо у демократичній країні, але як керівник юридичного департаменту Юрій Темех повинен бути обізнаним, що ієрархію влади поки що ніхто не відміняв, а роз'яснення керівника центрального рівня, а саме – Державного агентства лісових ресурсів України, має вирішальне значення і важить більше, ніж думка підлеглого з територіального (обласного) підрозділу. Навіть початківець з юриспруденції розуміє, що питання вирішують центральні органи влади, а Міністерство та Агентство дали зелене світло для реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Але Івано-Франківська обласна державна адміністрація через те, що Івано-Франківське обласне управління лісового господарства має окрему, відмінну від свого керівництва, центрального органу влади – Державного агентства лісових ресурсів думку, знаходить причину для невиконання вимог чинного законодавства і маніпулятивно звертається до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України та до Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства з пропозицією розробити додаткові нормативно-правові акти. Мені надіслана інформація, що за результати багаторічної переписки Івано-Франківської обласної адміністрації Держлісагентство та Міністерство енергетики та захисту довкілля України підтримало внесення змін до Закону України «Про мисливське господарство та полювання» в частині плати за користування мисливськими угіддями. Хочу зауважити, що суспільне життя постійно еволюціонує, в тому числі це пов'язано із зміною законодавства. Але які б не були запропоновані зміни, необхідно виконувати чинне законодавство до часу набрання чинності нових змін. Подання пропозицій до змін у чинне законодавство не надає індульгенції на його невиконання. Більше того, в інших областях України успішно проходить правозастосування плати за користування мисливськими угіддями. Власне відповідно до статті 2 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» на облдержадміністрації покладені функції щодо забезпечення виконання вимог законів України в межах області. Але, як бачимо, відповідь Ігоря Темеха не лежить у правовій площині, а в демагогічній, яка полягає в тому, що він пояснює не те, як буде правозастосовуватись законодавство, а те, яким чином всупереч чинному законодавству воно не буде виконуватись. Хочу лише наголосити, що закон, який набрав чинності з 2015 року, не виконується чомусь на території Івано-Франківської області вже сім років, чим вже нанесено збитків суспільним інтересам у десятки мільйонів гривень.

Таким чином, на основі вище викладеного є всі підстави стверджувати, що на території Івано-Франківської області діє організоване злочинне угруповання, до якого входять посадові особи Івано-Франківської обласної державної адміністрації, суб'єкти господарювання (користувачі мисливських угідь, державні лісгосподарські підприємства), які проникли у легальну економіку з метою ухилення від виконання вимог чинного законодавства щодо платності за користування мисливськими угіддями та виведення третини площі мисливських угідь у тіньове використання та завдали збитки суспільним інтересам в особливо великих розмірах.

Про масштаби зловживань влади на Прикарпатті свідчить той факт, що за [підсумками 2021 року](#) область займає **останнє місце в Україні щодо виконання планових показників по доходах загального фонду. Власне серед основних показників це – найнижча плата за землю, а користування мисливськими угіддями власне й належить до використання земельного сервіту.** Якщо по Україні, [зі слів](#) Голови Фонду держмайна України «15% держмайна використовується неправомірно», а за оцінками [Міністерства економіки](#), рівень тіньової економіки в Україні становить у лісовому господарстві 18%, то на Прикарпатті 100 % використання мисливських угідь проходить неправомірно, а біля 50% площ мисливських угідь використовується у тіньовий спосіб.

На жаль, в Україні вже давно існує реальність, коли після закінчення навчання на виробництві керівництво вчить підлеглого, що те, що його вчили в інституті, потрібно забути, так як на виробництві існують інші закони, серед яких домінантною є думка керівництва над вимогами технології, приписів, науки і так далі. Якщо це стосується державної служби то для успішної кар'єри державного службовця він повинен забути клятву державного службовця щодо дотримання законодавства, служінню людям тощо.

З впевненістю можна сказати, що реалії публічного управління, описані Тарасом Шевченком у поемі «Сон», де висміюється відносини між підлеглими і керівниками, мають місце й на даний час.

«Дивлюсь, цар підходить
До найстаршого... та в пику
Його як затопить!..
Облизався неборака
Та меншого в пузо –
Аж загуло!.. а той собі
Ще меншого туза
Межи плечі; той меншого,
А менший малого,
А той дрібних, а дрібнота
Уже за порогом
Як кинеться по улицях,
Та й давай місити
Недобитків православних...»

<https://firtka.if.ua/user/blog/post/view/demagogiia-iak-metod-prodovzhennia-koruptsiyi-ivano-frankivskoyi-oda>

Головне управління державної служби України
Управління державної служби Головного управління державної служби
України в Полтавській області
Міністерство освіти і науки України
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка
Полтавський університет споживчої кооперації України
Асоціація докторів наук з державного управління
Українська асоціація європейських студій
Полтавський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ та організацій

ВИВЧЕННЯ ТА ВПРОВАДЖЕННЯ В УКРАЇНІ ІНОЗЕМНОГО ДОСВІДУ УДОСКОНАЛЕННЯ ДІЯЛЬНОСТІ ОРГАНІВ ВЛАДИ

**Матеріали IV Всеукраїнської науково-практичної конференції
за міжнародною участю**

24 листопада 2009 року

Частина II

Полтава
2009

*Проців Олег Романович,
Головний спеціаліст
Івано-Франківське ОУЛМГ,
м. Івано-Франківськ*

ДО ПИТАННЯ ВРЕГУЛЮВАННЯ ВІДШКОДУВАНЬ ЗАВДАНИХ МИСЛИВСЬКИМИ ТВАРИНАМИ

Зі зміною реалій сьогодення виникає нагальна потреба врегулювати правовим чином взаємовідносини між державою та виробниками сільськогосподарської продукції. Мисливські тварини – кабан, козуля та олень у процесі своєї життєдіяльності завдають збитки сільськогосподарським та лісовим угіддям. В основному дикі кабани риють картопляні поля, а олені та козулі об'їдають посаджені молоді дерева. Національним законодавством не визначається процедура відшкодування завданих мисливськими тваринами збитків сільсько- та лігосподарським виробникам. Із зміною економічного устрою на території Галичини, який відбувся з приходом комуністичної влади, на користь держави націоналізувались сільськогосподарські угіддя та дичина. Таким чином відпала нагальна потреба в правовому врегулюванні даного питання.

Вивчаючи досвід законодавчого регулювання Австро-Угорської імперії, бачимо, що цьому питанню приділялось велике значення. Вперше це питання на Галичині врегулювалось «Ловецьким законом» від 1897 року. Статтею 46 передбачалось, що такі тварини як ведмеді, вовки, рисі, дикі коти і лисиці може відстрілювати і виловлювати кожен. Стаття 47 визначала, що в місцевостях, де дикі кабани завдають великих шкод сільському господарству, керівники мисливських господарств зобов'язані їх відстрілювати. При недостатньому їх відстрілі відповідальність за завдані шкоди покладаються на власника права полювання. Повітова державна влада в таких випадках мала право сама видавати безплатні сертифікати на відстріл диких кабанів або інших шкідливих тварин навіть без згоди власника полювань. Про видачу безплатних сертифікатів державна повітова влада повинна була проінформувати власника полювання, а також місцеву поліцію. Стаття 51 визначала, що керівник мисливського господарства мав обов'язок відшкодувати збитки не лише завдані мисливськими тваринами, а також мисливцями при полювання. Збитки, завдані дичиною садам, овочевим городом, розсадникам дерев, відшкодовувались лише за умови, що для їх попередження було вжито достатньо запобіжних заходів зі сторони власників садів та городів.

При виявленні власником сільськогосподарських угідь завданих збитків він подавав заяву повітій адміністрації, яка відповідно до статті 57 розглядала у першій інстанції всі скарги, які стосувались відшкодування збитків завданих полюванням або мисливськими тваринами. Статтею 58 передбачалось, що власник полювання, поки буде проводитись оцінка завданих збитків повітовою адміністрацією, мав право визначити суму відшкодування, погодити її з потерпілою стороною, і тим самим вирішити конфлікт між власником мисливських тварин та селянином. Якщо сторони не дійшли згоди, то відповідно до статті 59 державна повітова адміністрація повинна була на протязі 14 днів провести перевірку скарги на місці, встановити суму коштів, які були затрачені на проведення обстеження, і вирішувати питання про її компенсацію. [1с. 32-35]

Але в період панування Австро-Угорської імперії у час реакції та монархічного абсолютизму не все вирішувалось по закону. Керівники повітів не завжди об'єктивно вирішували конфлікти між власниками диких тварин та власниками сільськогосподарських угідь. Так, наприклад, у Галичині у 1904 році на 717 направлених скарг призначено відшкодування лише у 64 випадках на суму 7310 крон, а у 1906 році призначено для відшкодування 12.166 крон. [2 с. 51]

Зрозуміло, що на території Галичини, а особливо її Східної частини, де економіка базувалась маже виключно на сільському господарстві, проблема відшкодування збитків заторкувала інтереси великої частини населення.

Так, політичним товариством «Народна Рада», яке займало нішу націонал – демократичного спрямування та на чолі якого стояв Олександр Огоновський, у 1885 році по містечках розіслав відповідну петицію. У своїх вимогах воно добивалось надавати більше дозволів на зброю для сільських господарів, виплачувати компенсації зазнаних втрат від диких звірів, а також вимагали відміну «Ловецького закону». [3]

На початку 20 століття інтереси селян з цього ж питання обстоювала Народницька партія. Восени 1907 року у Галицькому сеймі серед іншого розглядався «Ловецький закон». Депутат Олесницький обстоював становище селян з огляду на те, щоб кожен селянин на своїй землі мав право полювати і розпоряджатись добутою дичиною. Проте у Сеймі висловлювалась і протилежна позиція: щоб «селянин годував дичину, а пан стріляв та споживав». [4. с.455-456]

Особисто Іван Франко, будучи членом Української національно – демократичної партії, вносив пропозиції до «Ловецького закону», обстоючи інтереси «хлопів». [5]

Мисливські закони на початку 20 століття містили вимоги щодо відшкодування збитків по всіх державах Європи. Відомо, що винагорода, виплачена за завдану дичиною сільськогосподарським угіддям шкоду, складала у Баварії у 1925 році 1,8 пфенінги на кожен гектар мисливських угідь. [6. s.629]

На даний час в Україні порівняно з іншими країнами нараховується мала чисельність мисливських тварин. У Франції, територія якої схожа за розміром, чисельністю населення і структурою мисливських угідь до території України, копитних добувається більше майже у 105 разів, а дрібної дичини – у 9 разів. [7]

Через низьку чисельність мисливських тварин дана проблема в Україні ще не набрала великої актуальності, але з підвищенням ефективності ведення мисливського господарства проблема вирішення питання відшкодування збитків, завданих мисливськими тваринами, буде набувати все більшої актуальності. У зв'язку з тим, що відповідно до чинного законодавства мисливські тварини знаходяться у державній власності, потрібно у бюджеті передбачати кошти на покриття витрат для відшкодування збитків сільськогосподарським виробникам.

Література

1. Nowa ustawa łowiecka dla Galicyi i W. Ks. Krakowskiego. – Kraków: Wisła, 1898. – s 32-35
2. Wiedza i życie. Serya IV. – Tom VII. – Lwów-Warszawa: Wydawnictwo związku naukowo-literackiego we Lwowie, 1910. – s. 51.
3. Янишин Б. Політичне товариство «Народна Рада» організаційні заходи та політична програма (1885-1888рр.) [електронний ресурс]. – Режим доступу: www.history.org.ua/XIX/6/16.pdf
4. Левицький К. Історія політичної думки галицьких українців 1848-1914 на підставі споминів. – Львів: друкарня ОО Василян, 1926. – с.455-456
5. Саветчук Н.М. Філософсько - правові погляди І.Франка // електронний ресурс www.nbuv.gov.ua/Portal/Soc_Gum/apvchzu/.../savetchuk.pdf
6. Łowiectwo w Bawarji // Łowiec Polski – 1932. – № 38. – s.629.
7. Засади національної екологічної політики в галузі ведення мисливського господарства [електронний ресурс]. – Режим доступу: www.menr.gov.ua/documents/Hunting_problems.doc

Проців О. Р. До питання врегулювання відшкодувань, завданих мисливськими тваринами / О. Р. Проців // Вивчення та впровадження в Україні іноземного досвіду удосконалення діяльності органів влади : матеріали IV Всеукр. наук.-практ. конф. за міжнар. участю, 24 листоп. 2009 р. Ч. II. – Полтава, 2009. – С. 82 – 83.

Земельно-мисливський дерібан по Івано-Франківськи

На даний час у суспільстві загострилася боротьба за справедливість, і не останнє місце у цьому займає ініціатива влади законодавчо врегулювати ринок землі. Іншими словами, якщо перевести це на українські реалії – дати можливість її легально купувати і продавати.

Одним із аргументів, які вживають противники продажу землі, є корупція у земельних відносинах, та які б закони не були прийняті на практиці, вони не реалізуються. Хоча я підтримую ідею ринку землі, як це відбувається у цивілізованих європейських країнах, українські реалії показують, що корупція (і не тільки у земельній сфері) може не лише відібрати землю у її власників, але й поховати державу.

Показовим прикладом цього є використання земельного ресурсу під ведення мисливського господарства.

Фото: Олександр Ретівов

Галузь мисливського господарства для своєї діяльності потребує використання земельних ділянок. Так, стаття 1 Закону України **«Про мисливське господарство та полювання»** визначає *мисливські угіддя* – ділянки суші та

водного простору, на яких перебувають мисливські тварини і які можуть бути використані для ведення мисливського господарства.

Відповідно до статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» кожен власник, або й навіть користувач земельної ділянки має право отримувати кошти за надання для ведення мисливського господарства площі (сервітут).

В Івано-Франківській області ще на даний час по цьому питанню діє не українське законодавство, а правила джунглів.

Так, Івано-Франківська обласна рада відповідно до Закону України **«Про місцеве самоврядування в Україні»** здійснює управління комунальною власністю, до якої належить і земля. Для організації ведення лісового господарства в комунальних лісах на площі **73,8 тис. га** організовано Івано-Франківське обласне комунальне агролісогосподарське підприємство **«Івано-Франківськблагроліс»**. З 73.8 тис. га **53,7 тис. га** надано в користування під ведення мисливського господарства – як приватним, так і громадським мисливським організаціям.

Але Івано-Франківське обласне комунальне агролісогосподарське підприємство «Івано-Франківськблагроліс», розпоряджаючись комунальною власністю, не має бажання отримувати кошти, пояснюючи, що питання плати за користування мисливськими угіддями не врегульоване, що Кабінет Міністрів України не затвердив порядок розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями.

І, як на мою думку, в цьому і проявляється профанація публічного управління в галузі земельних відносин. Органи публічного управління знають, як надати у користування земельний ресурс, а отримати кошти – не знають, при чому такий стан речей відбувається вже протягом п'ятих років.

Хочу нагадати, що засновником Івано-Франківського обласного комунального агролісогосподарського підприємства «Івано-Франківськблагроліс» є Івано-Франківська обласна рада, головою якої є **Олександр Максимович Сич**. І йому про такий стан речей добре відомо. Він на тридцятій сесії **вказав, що в інших областях середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн. за гектар.**

Але знати і реалізовувати вимоги чинного законодавства, які б дали змогу поповнити місцевий бюджет, це – дві великі різниці.

Тож, використовуючи методику оцінки надання сервітутів за користування мисливськими угіддями очільника обласної ради, за **53728 га лісів** від користувачів мисливських угідь ОКП «Івано-Франківськблагроліс» мало б отримати щорічно біля **350 тис грн.**, але не отримує вже 5 років. Загальний борг лише по підприємствах ОКП «Івано-Франківськблагроліс» сягає **1,7 млн. га.**

Практика плати за користування мисливськими угіддями показує, що за ухвалення рішення щодо надання у користування мисливськими угіддями **сплачуються хабарі у 500 тис. доларів США**. На жаль, навіть агресор – Російська Федерація, використовує конкурентні підходи по визначення вартості мисливських угідь. Так, в окупованому Українському Криму через механізм аукціону, який відбувся 2 липня 2019 року, за понад 16 млн. російських рублів продали 4, 1 тис га мисливських угідь, тобто, один гектар українських мисливських угідь вартує близько **30 доларів США**.

Можна спрогнозувати, якщо на даний час в Україні обліковується біля 40 млн. га, то через бездіяльність службових осіб **Україна не отримала до різних бюджетів понад 1 млрд. доларів США**. Хочу зазначити, що у Німеччині, площа якої у два рази менша, ніж України, щорічна плата за користування мисливськими угіддями становить 340 млн. євро (докладно: *Проців О.Р. Проблеми формування та реалізації конкурентної політики органами публічного управління у галузі використання тваринного світу // Проблеми формування та реалізації конкурентної політики: Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції (19-20 вересня 2019 р.) – Львів ТЗОВ «Галицька видавнича спілка», 2019. – С. 102-104*).

Якщо подивитися з історичного контексту, то польський Станиславівський воєвода видав розпорядження від 16 травня 1923 року, в якому зобов'язав старост через високу інфляцію прив'язати вартість оренди права полювання до вартості зайця, а саме: вартість оренди 40 га мисливських угідь повинна була становити не менше, як вартість однієї голови зайця. Слід сказати, що за Другої Речі Посполитої польська влада у питанні оплати за мисливські угіддя була, на жаль, більш приязно налаштована до селян, які в основному були української національності, на відміну від теперішньої – української.

Іншою важливою проблемою раціонального використання земельних ресурсів в галузі мисливського господарства є різке зменшення площі мисливських угідь. Хочу нагадати, що відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» обласні ради ухвалюють рішення про їх надання.

Якщо у 90-х роках площа мисливських угідь в Івано-Франківській області становила **1,1 млн га**, у 2010 році – **989 тис. га**, то на даний час площа мисливських угідь складає **730 тис. га**. З мисливського господарства виведено понад **400 тис. га** мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області.

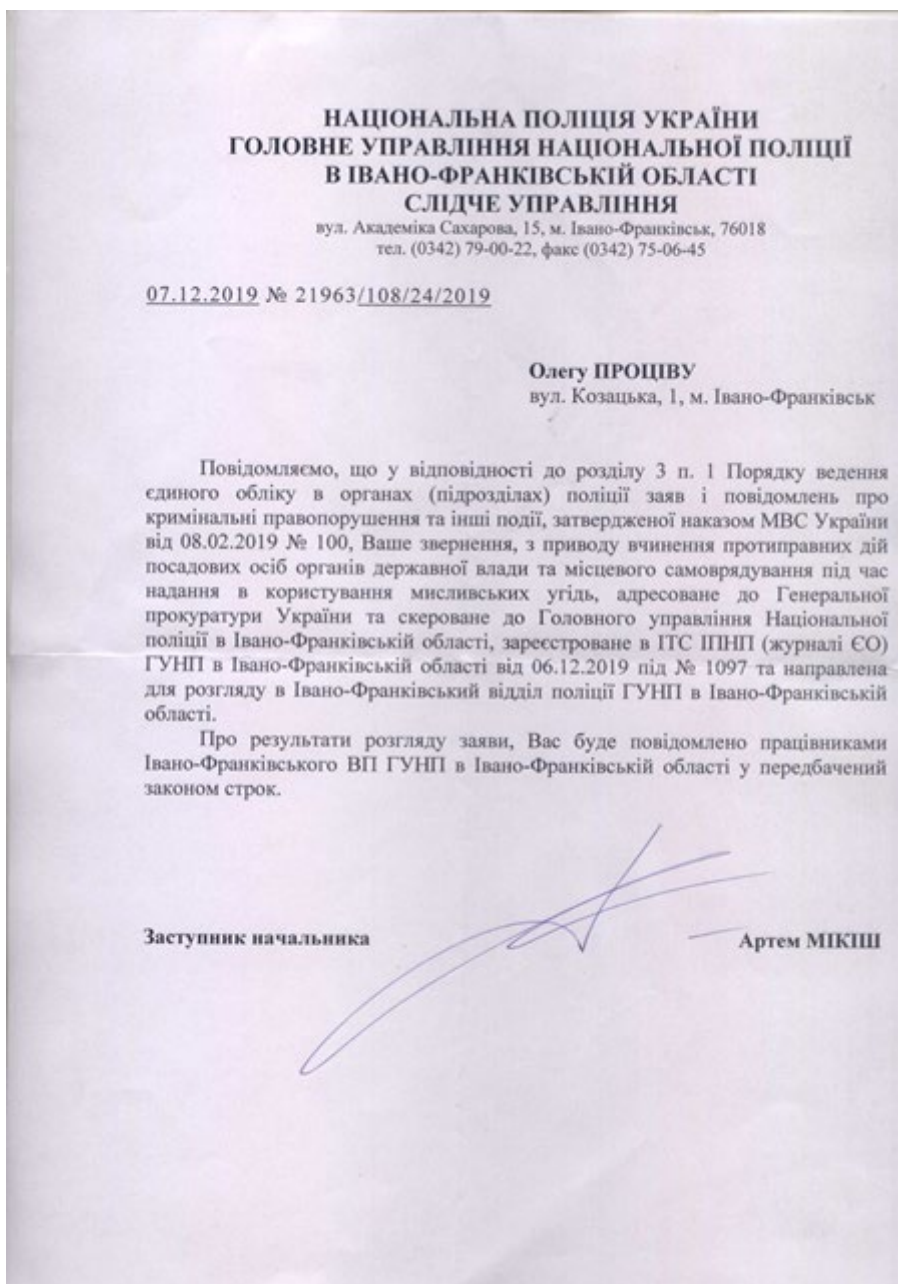
Залучення у користування 400 тис. га мисливських угідь дало б змогу працевлаштувати в Івано-Франківській області як мінімум 50 працівників, які будуть займатись мисливським господарством на угіддях, які на цей час є безгосподарськими. Президент України проголосив політику на повернення заробітчан, тож вирішення цієї проблеми дасть змогу в Україні створити **2 тис. робочих місць**.

Крім комунальних лісів на території області газдують державні лісогосподарські підприємства, які **210 тис. га** державного лісового фонду надали на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь.

Тобто лише через бездіяльність Івано-Франківської обласної державної адміністрації державні підприємства області втрачають лише за один рік від **1554 тис. грн** (якщо враховувати 6 грн) до **1813 тис. грн** (якщо враховувати 7 грн.).

На даний час на центральному рівні проводиться секвестр бюджету, а на місцевому бюджетники оббивають пороги адміністративних будівель чиновників, які повинні вирішувати суспільні проблеми.

За фактами, викладеними у статті мною подані заяви до правоохоронних органів.

Як повідомляє прокуратура Івано-Франківської області, за фактом порушення службовими особами ДП «Верховинське лісове господарство» розпочато

кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364 **Кримінального кодексу України**.

Прокуратура України
ПРОКУРАТУРА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
вул. Грюнвальдська, 11, м. Івано-Франківськ, 76015 факс: (0342) 55-24-09

09.12.2019 № 05/Н-83-19
На № _____ від _____

Противу О.Р.
вул. Козацька, 1, м. Івано-Франківськ,
Івано-Франківська область, 76019

Прокуратурою області розглянуто Ваше звернення від 21.11.2019 щодо можливих неправомірних дій службових осіб ДП «Верховинське лісове господарство».

Встановлено, що по факту порушення службовими особами ДП «Верховинське лісове господарство» законодавства при проведенні розрахунку за користування мисливськими угіддями слідчим відділенням Верховинського відділення поліції Косівського ВП ГУНП в Івано-Франківській області 06.12.2019 розпочато кримінальне провадження за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 364 КК України.

На даний час у вказаному кримінальному провадженні досудове розслідування триває, вживаються заходи, які направлені на повне, швидке та неупереджене дослідження обставин кримінального правопорушення та завершення досудового розслідування у найкоротший строк.

Також роз'яснюю, що у відповідності до ст. 131-1 Конституції України прокуратура здійснює представництво інтересів держави в суді у виключних випадках і в порядку, що визначені законом.

За результатами розгляду Вашого звернення підстав для представництва інтересів держави в суді на даний час не встановлено.

Заступник прокурора
Івано-Франківської області

Р. Вахітов

Прокуратура Івано-Франківської області
06/1-103вих-19 від 09.12.2019

1

Від Косівського відділу поліції Верховинського відділення поліції ГУНП в Івано-Франківській області Національної поліції України було одержано **повідомлення про початок досудового розслідування**.

НАЦІОНАЛЬНА ПОЛІЦІЯ УКРАЇНИ
ГОЛОВНЕ УПРАВЛІННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ ПОЛІЦІЇ
В ІВАНО-ФРАНКІВСЬКІЙ ОБЛАСТІ
КОСІВСЬКИЙ ВІДДІЛ ПОЛІЦІЇ
ВЕРХОВИНСЬКЕ ВІДДІЛЕННЯ ПОЛІЦІЇ
вул. Незалежності, 4, смт. Верховина, 78700
тел., (03432) 2-12-02, факс (03432) 2-13-02

06.12.2019 р. № 4440 /108/54/02-2019

Проціву Олегу Романовичу

76019 вул. Козацька, 1 м. Івано-Франківськ

ПОВІДОМЛЕННЯ
про початок досудового розслідування

селище Верховина

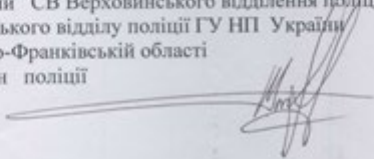
06 грудня 2019 року

Повідомляю, що Ваша заява про вчинене кримінальне правопорушення, яка надійшла до слідчого відділення Верховинського відділення поліції Косівського відділу поліції ГУ НП в Івано-Франківській області, 05.12.2019 р., розглянута.

Попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення : ст. 364 ч. 1 КК України.

Відомості про кримінальне правопорушення відповідно до вимог ч.1 та ч. 4 ст. 214 КПК України внесено слідчим, слідчого відділення Верховинського відділення поліції Кіндратяком Т.Т. до Єдиного реєстру досудових розслідувань за №_12019090130000195_від «_06_»_грудня_2019_року.

Слідчий СВ Верховинського відділення поліції
Косівського відділу поліції ГУ НП України
в Івано-Франківській області
капітан поліції

Т.Т. Кіндратяк

Заслуговує на увагу й лист, який надійшов від прокуратури Івано-Франківської області, де зазначено про те, як триває розслідування у даному кримінальному провадженні.

Прокуратура України
ПРОКУРАТУРА ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОЇ ОБЛАСТІ
вул. Грюнвальдська, 11, м. Івано-Франківськ, 76015 факс: (0342) 55-24-09

05.04.19 № 04/22-83-19

Проців О.Р.
вул. Козацька, 1,
м. Івано-Франківськ, 76019

Прокуратурою Івано-Франківської області розглянуто звернення народного депутата України Висоцького С.В., поданого у Ваших інтересах, щодо можливого вчинення кримінального правопорушення службовими особами Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства при неукладанні договорів про користування мисливськими угіддями на території Івано-Франківської області та з інших питань.

Повідомляю, що 03.04.2019 прокуратурою Івано-Франківської області за даним фактом внесено відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань та розпочато кримінальне провадження щодо неналежного виконання своїх службових обов'язків посадовими особами Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства, за ознаками кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 367 КК України, проведення якого доручено слідчому відділу Івано-Франківського ВП ГУНП в Івано-Франківській області.

Процесуальне керівництво у вищезазначеному кримінальному провадженні здійснюється працівниками Івано-Франківської місцевої прокуратури.

На даний час у вказаному кримінальному провадженні досудове розслідування триває, вживаються заходи, направлені на повне, швидке та неупереджене дослідження обставин кримінального правопорушення та завершення досудового розслідування у найкоротший строк.

Одночасно роз'яснюю, що, згідно зі ст.ст. 303-307 КПК України, учасники кримінального провадження вправі оскаржити рішення, дії чи бездіяльність слідчого або прокурора до слідчого судді місцевого суду.

З приводу Ваших доводів про вжиття органами прокуратури області заходів для прийняття органами державної влади та місцевого самоврядування рішень щодо надання в платне користування мисливських угідь роз'яснюю, що статтею 131-1 Конституції України чітко визначено повноваження органів прокуратури. На прокуратуру не можуть покладатися функції, які не передбачені Основним Законом.

Прокуратура Івано-Франківської області
04/22-83-19-625 від 05.04.2019

Відповідно до ч. 4 ст. 23 Закону України «Про прокуратуру», прокурор має право отримувати інформацію, яка на законних підставах належить цьому суб'єкту, вилучувати та отримувати від нього матеріали та їх копії виключно з метою встановлення наявності підстав для представництва інтересів держави в суді у випадку, якщо захист законних інтересів держави не здійснюється або неналежним чином здійснюється вказаним органом.

Зважаючи на вищенаведене, органи прокуратури не наділені повноваженнями щодо впливу на органи державної влади та місцевого самоврядування у прийнятті ними рішень про надання в платне користування мисливських угідь на території Івано-Франківської області.

Також роз'яснюю, що у випадку незгоди із прийнятим прокурором рішенням Ви, згідно зі ст. 16 Закону України «Про звернення громадян», маєте право подати скаргу вищестоящому прокурору або звернутися до суду, відповідно до чинного законодавства.

**Перший заступник прокурора
Івано-Франківської області**

В. Торованин

Ще від квітня поточного року проводиться досудове розслідування дій службових осіб Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства. 06.12.2019 р. розпочато кримінальне провадження стосовно службових осіб ДП «Верховинське лісове господарство», а 05.12.2019 р. – стосовно службових осіб «Галицького НПП». 06.12.2019 року порушено кримінальне провадження стосовно посадових осіб органів державної влади та місцевого самоврядування.

Тож на даний час в Україні проводиться фейкова боротьба з корупцією, а органи державної влади на центральному рівні не вживають заходів до належного врядування, а лише мотивують викривачів до роботи.

**Олег Проців,
кандидат наук з державного управління,
м. Івано-Франківськ**

<https://vilneslovo.com/%d0%b7%d0%b5%d0%bc%d0%b5%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%be-%d0%bc%d0%b8%d1%81%d0%bb%d0%b8%d0%b2%d1%81%d1%8c%d0%ba%d0%b8%d0%b9-%d0%b4%d0%b5%d1%80%d0%b8%d0%b1%d0%b0%d0%bd-%d0%bf%d0%be-%d1%96%d0%b2%d0%b0%d0%bd/>

Корупція від Голови Держлісагентства Юрія Болоховця та Ко

«Війна і корупція не можуть принести мир»

Державний секретар Ватикану, кардинал П'єтро Паролін

8 липня 2022 року

Сьогодні в Україні можна побачити найгірші та найстрашніші у світі речі – війну та корупцію і, як наслідок – найбідніша країна Європи. У боротьбі з корупцією Україна в 2021 році погіршила показники за попередній рік і почіла непочесне 122 місце з 180 країн світу. Про це говорить не лише духовні особи Ватикану, вказуючи, що світський мир не можуть принести війна та корупція, але й політики високого світового рангу. Так, президент США Джоозеф Байден вказує, що є чітка кореляція між рівнем корупції в Україні та рівнем воєнної загрози з Росії: якби не такий високий рівень корупції в Україні, то Росія не захопила б Крим і не встановила б контроль над частиною Східної України. Також екс посол Сполучених Штатів Америки в Україні Джеффри Пайєтт вказав, що корупція становить більшу загрозу безпеці України, ніж російські танки. Практично такої ж думки дотримується видання Daily Beast, яке нагадувало Дональду Трампу, що попри надання американською стороною Києву протитанкових ракетних комплексів «Джевелін», США варто пам'ятати, що «Путін може перемогти Україну і без танків, якщо не будуть проводитись реформи». Більше того, воєнної агресії можна було б уникнути або мінімізувати через зменшення рівня корупції. Джоозеф Байден заявляв ще у 2021, що агресія Росії на Донбасі не є перешкодою для України на шляху до вступу в НАТО: «Вони досі мають розібратися із корупцією, вони досі мають відповідати іншим критеріям». Влучно висловився щодо корупції аналітик Сергій Фурса що: «Корупціонери відкрили багато дверей русні. Корупціонери фізично вбили цим багато людей». Все ж попри попередні застереження щодо організації суспільного життя 23 червня 2022 року Україна отримує статус кандидата в члени ЄС, а до кандидатства Україна отримує ще й домашнє завдання, яке, серед іншого, полягає у проведенні системних і докорінних реформ у нашій державі: посилення боротьби з корупцією, зокрема на високому рівні, завершення відбору та призначення нового директора НАБУ та прокурора САП. Обрання прокурора Спеціалізованої антикорупційної прокуратури стало прикладом, як в Україні через процедуру можна нівелювати принцип змагальності у конкурсному відбірі. Вже два роки САП не має керівника. Вся робота антикорупційної системи зупиняється через відсутність на посаді однієї людини. В Україні корупціонери не лише процедурно навчилися затягувати призначення на посади незалежних чиновників, але й блокувати виконання вимог чинного законодавства. Зупинюсь лише на схемах та

маніпуляціях Юрія Болоховця, який очолює центральний орган виконавчої гілки влади, що відповідає за реалізацію державної політики у галузі мисливського господарства – Державне агентство лісових ресурсів України. Чинне законодавство у статті 24 Закону України «Про мисливське господарство та полювання» визначає, що користування мисливськими угіддями є платним, але державний орган влади, на який відповідно до Положення про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.10.2014 № 521, покладено реалізацію державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, блокує його реалізацію. Ба більше не бажаючи реалізовувати вимоги чинного законодавства, вигадує різні діаметрально різні причини: Зазначає, що у Верховній раді України знаходиться законопроект «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення законодавства у сфері мисливського господарства та полювання та запобігання незаконному полюванню» (реєстраційний № 3200 від 10.03.2020). На думку Ю. Болоховця, у випадку прийняття законопроекту, проблема з платністю за мисливські угіддя буде вирішена. (лист від 27.06.2022 року № 03-06/2823-22). Хочу зауважити, що Ю. Болоховець у цьому ж листі посилається на статтю 19 Конституції України, яка визначає, що органи державної влади ... повинні діяти на підставі законів. Чинне законодавство визначає платність за використання мисливських угідь і його необхідно реалізовувати. Будуть ухвалені зміни до законодавства, тоді необхідно буде реалізовувати їх. Хочу зауважити, що попереднє керівництво Держлісагентства давало вказівки територіальним органам щодо забезпечення виконання чинного законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями (Лист від 17.02.2016 р. № 03-16/840-16), 17.02.2016 № 03-16/839-16 і їм не потрібне було прийняття нових законопроектів. Інша мотивація, щоб заблокувати виконання вимог законодавства щодо платності за користування мисливськими угіддями, наводиться у листі від 08.07.2022 року № 03-06/3149-22 . У цьому листі (лист від 27.06.2022 року № 03-06/2823-22) Ю. Болоховець кардинально змінює думку і вказує, що на даний час законом врегульовано розмір та порядок внесення плати і додаткових нормативно – правових актів не потрібно. Відповідно, щоб реалізовувати вимоги чинного законодавства, не потрібно чекати від Верховної Ради України на ухвалення законопроекту. Але на думку Ю. Болоховця, розмір плати за користування мисливськими угіддями не нав'язується сторонами, а вони самі визначають його застосовуючи диспозитивну процедуру. Хочу зауважити, що дійсно диспозитивний характер відповідно до статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» має виключно визначення розміру плати за користування мисливськими угіддями. Але для визначення треба враховувати такі фактори як місцезнаходження, природні якості, інші фактори. Невже мисливські угіддя Івано-Франківської області з урахуванням місцезнаходження, природних якостей, інших факторів нічого не вартують. То ж як потрібно рахувати розмір плати за користування мисливськими угіддями, щоб порушити імперативні вимоги цієї статті щодо

платності за користування мисливськими угіддями при укладанні договору між користувачем мисливських угідь та власником або постійним користувачем земельної ділянки, на яких знаходяться угіддя. Хочу зауважити, що для того щоб помножити на нуль мисливські угіддя Прикарпаття, може лише такий цинік як Ви, пане Юрію, та існуюча на даний час система державного управління, яка Вас виховала. Лише при такій корупційній системі державного управління, яка на цей час існує і з Вашими моральними цінностями можна дослужитись до головного лісового генерала. Історичні джерела свідчать, що мисливські угіддя Прикарпаття за часів правління Австро-Угорської імперії мали високу ціну. Рибальство на Гуцульщині орендували заможні люди з – за меж Галичини. Так, в кінці XIX – початку XX століття у Карпатах, у районі Ворохти, Делятина, Поляниці князь Ян Ліхтенштейн, який на той час вважався одним із найбільших австрійських багатців, орендував на термін 20 років право риболовлі та полювання на площі десятків тисяч моргів. Річна сума орендної плати становила 48 000 крон (Додаток 3), а це тогочасна місячна плата 480 вчителів. В «Історія Осмолодської пуші» автори (І. Бойчук, М. Гайдукевич, В. Парпан, Л. Петрова, П. Третьак) зазначалось, що за оренду мисливських ревірів сплачувались кошти («чинш»): за рік ревір «Мшана» коштував 500 доларів (США) і додатково – 50 доларів (США) на утримання мисливського персоналу (мисливських охоронців). Вартість одноразового полювання становила 100 доларів (США). У листі 08.07.2022 року № 03-06/3149-22 вказується, цитую: «Виходячи з вищенаведеного, Держлісагентство та інші органи державної влади не можуть зобов'язати користувачів мисливських угідь здійснювати плату за користування угіддями власникам або постійним користувачам земельних ділянок». Дане твердження не відповідає дійсності і ще раз підтверджує корупційну складову в частині реалізації законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Відповідно до статті 21. Ведення мисливського господарства ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» між центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, і користувачами мисливських угідь укладається договір про умови ведення мисливського господарства. Форма договору затверджена наказом Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України 17 вересня 2020 року № 149. Відповідно до статті 2.2. даного договору користувач мисливських угідь зобов'язується вести мисливське господарство на наданих в користування мисливських угіддях з дотриманням умов ведення мисливського господарства, передбачених законами України “Про мисливське господарство та полювання”, “Про тваринний світ”, іншими законодавчими та нормативно-правовими актами та цим Договором. Стаття 24, яка врегульовує платність використання мисливських угідь, входить до Розділу IV Закону України “Про мисливське господарство та полювання” – «Ведення мисливського господарства та користування мисливськими угіддями». Більше того, відповідно до пункту 2.3. даного договору Держлісагентство має обов'язок не менше як один раз в три

роки здійснювати контроль за виконанням Користувачем умов договору в частині організації та ведення мисливського господарства. Тому без моїх нагадувань обов'язком Держлісагентства було виявлення та припинення безоплатного користування мисливськими угіддями, а теза «Виходячи з вищенаведеного, Держлісагентство та інші органи державної влади не можуть зобов'язати користувачів мисливських угідь здійснювати плату за користування угіддями власникам або постійним користувачам земельних ділянок» є повною нісенітницею. Ще одну цікаву теорію вигадують керівники територіальних органів Держлісагентства, щоб не виконувати вимоги законодавства. Так т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошик (лист від 26.04.2022 року № 11-09/19-358) зазначає, що він не виконує вимоги чинного законодавства, так як Кабінет Міністрів України не виконав вимоги законодавства – встановити порядок нарахування та стягнення плати за користування мисливськими угіддями. Про хаос державного управління в галузі мисливства свідчить відсутність ієрархічності у системі державного управління Держлісагентства і, як наслідок – різні підходи у правозастосуванні законодавства. На відміну від Голови ДАЛР Ю. Болоховця керівники територіальних управлінь Львівської області, Волинської, Кіровоградської, Миколаївської, Одеської, Рівненської, Сумської, Тернопільської, Харківської стверджують, що плата не проводиться «у зв'язку з відсутністю встановлених та затверджених нормативних розрахунків» (Тернопільське ОУЛМГ), «на сьогоднішній день не розроблений порядок та розміри плати за користування мисливськими угіддями» (Рівненське ОУЛМГ) і тому подібне. Але такі територіальні органи агентства, як Запорізьке ОУЛМГ, Хмельницьке, Чернівецьке, Чернігівське знайшли механізм отримання коштів за користування мисливськими угіддями. І це наочний приклад реалізації приказки, що закон як дишло, куди повернеш — туди й вийшло... Свій негативний внесок у використання тваринного світу на Прикарпатті зробили також Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації С. В. Онищук, яка всупереч вимогам статті 2 ЗУ «Про місцеві державні адміністрації» не забезпечила виконання законів України. Показовою є одна з відповідей Івано-Франківської обласної державної адміністрації від 20.01.2022 року № П-12101-09/121. Замість того, щоб діяти за алгоритмом, визначеним ЗУ «Про звернення громадян» при розгляді звернення, мене було інформовано, що Івано-Франківська ОДА в межах своїх компетенцій здійснила низку можливих заходів реагування для вирішення даного питання, а саме: зверталась за роз'ясненням до Міністерства аграрної політики та продовольства України, Державного агентства лісових ресурсів України. Більше того, було встановлено, що Міністерство аграрної політики та продовольства України і Державне агентство лісових ресурсів вважають, що для виконання вимог законодавства не потрібно додаткового регулювання, і що їхні погляди кардинально відрізняються від поглядів на правозастосування, які є в посадових осіб Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства щодо потреби врегулювання питання на

загальнодержавному рівні. На мій погляд, це нормально, що погляди різняться, так як ми живемо у демократичній країні, але керівник юридичного департаменту Івано-Франківської ОДА Юрій Темех повинен бути обізнаним, що ієрархію влади поки що ніхто не відміняв, а роз'яснення керівника центрального рівня, а саме – Державного агентства лісових ресурсів України, має вирішальне значення і важить більше, ніж думка підлеглого з територіального (обласного) підрозділу. Навіть початківець з юриспруденції розуміє, що питання вирішують центральні органи влади, а Міністерство та Агентство дали зелене світло для реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Але Івано-Франківська обласна державна адміністрація через те, що Івано-Франківське обласне управління лісового господарства має окрему, відмінну від свого керівництва чомусь вбачає у цьому підґрунтя для невиконання вимог чинного законодавства і маніпулятивно звертається до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України та до Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства з пропозицією розробити додаткові нормативно-правові акти. Мені надіслана інформація, що у результаті багаторічної переписки з Івано-Франківською обласною адміністрацією Держлісагентство та Міністерство енергетики та захисту довкілля України підтримало внесення змін до Закону України «Про мисливське господарство та полювання» в частині плати за користування мисливськими угіддями. Хочу зауважити, що суспільне життя постійно еволюціонує, в тому числі це пов'язано із зміною законодавства. Але, які б не були запропоновані зміни, необхідно виконувати чинне законодавство до часу набрання новими змінами чинності. Подання пропозицій до змін до чинного законодавства не надає індульгенції на його невиконання. Більше того, в інших областях України успішно проходить правозастосування плати за користування мисливськими угіддями. Власне відповідно до статті 2 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» на облдержадміністрації покладені функції з забезпечення виконання вимог законів України в межах області. Але, як бачимо, відповідь Ігоря Темеха не лежить у правовій площині, а в демагогічній, яка полягає в тому, що він пояснює не те, як буде правозастосовуватись законодавство, а те, яким чином всупереч чинному законодавству воно не буде виконуватись. Проте, що законодавство вимагає плату за користування мисливськими угіддями, прекрасно знає й голова Івано-Франківської обласної ради Олександр Максимович Сич, який на тридцятій сесії облради вказав, що в інших областях середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн за гектар, тоді як в Івано-Франківській області ці кошти до бюджету не надходять. Відповідальність за таку практику невиконання вимог законодавства він переклав на «нове начальство, щоб воно розібралось». Для реалізації цієї ідеї головою Івано-Франківської обласної ради підписано рішення від 09.07.2021 р. № 167-7/2021 «Про звернення обласної ради щодо врегулювання окремих питань в галузі мисливського господарства», в якому він звертається до депутатів

Верховної Ради України, Президента України Володимира Зеленського, Голови Верховної Ради України Дмитра Разумкова та до Прем'єр міністра України Дениса Шмигала з вимогою встановлення методики щодо визначення розміру плати за користування мисливськими угіддями. Через блокування Івано-Франківською обласною виконання вимог законодавства радою щодо платності надання мисливських угідь комунальними агролісогосподарськими підприємствами «Івано-Франківськблагроліс» площею 53,7 тис. га до обласного бюджету за сім років не надійшло більш як 2,6 млн грн. Ще більші збитки завдані державним лісогосподарським підприємствам Прикарпаття лише через недотримання вимог чинного законодавства (платності за користування мисливськими угіддями – ст. 24 ЗУ “Про мисливське господарство та полювання”). Так, державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468, 3 тисяч га. Тобто, 210 тисяч га державного лісового фонду державними лісогосподарськими підприємствами надано на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь. На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн за гектар. Тож через бездіяльність органів публічного управління в Івано-Франківській області державні підприємства області втрачають лише за один рік 1470 000 грн. Якщо врахувати, що вже сім років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму в 10 мільйонів гривень. Звертаю увагу, що 10 мільйонів гривень це – збитки лише на Прикарпатті, а ще є біля десяти областей, де також заблоковано виконання чинного законодавства. Невиконання вимог чинного законодавства органами державного управління на Прикарпатті має негативні фінансово-економічні наслідки не лише для галузі мисливського господарства, але й для суспільства в цілому. Відсутність поступлення коштів державним лісогосподарським підприємствам за наданий для використання під мисливські угіддя держлісфонд стало одним з наслідків, що на даний час галузь лісового господарства прострочила виплату у 40 мільйонів гривень до різних видів бюджету, а працівники галузі мають двомісячну заборгованість по заробітній платі. Як свідчить історичний досвід, це не перша економічна криза, яку переживають галицькі землі. Та до її подолання підходять по-різному. Ось, наприклад, Станиславівський воєвода за часів Другої Речі Посполитої через високу інфляцію видав розпорядження від 16.05.1923, в якому зобов'язав старост прив'язати вартість оренди права полювання до вартості зайця, а саме: вартість оренди 40 га мисливських угідь повинна була становити не менше вартості однієї голови зайця. Тож мені видається, що у міжвоєнний час на території сучасної Івано-Франківської області польська влада Другої Речі Посполитої у питанні оплати за мисливські угіддя була більш приязно налаштована до селян, які в основному були українцями, ніж влада сучасної незалежної України, бо намагалась згладити негативні наслідки інфляції. Тож пророчі слова Тараса Шевченка: «Доборолась Україна до самого

краю. Гірше ляха свої діти її розпинають» підтверджують найвищі представники Прикарпатської влади: голова Івано-Франківської ОДА Світлана Онищук та Голова Івано-Франківської обласної ради Олександр Сич. Не секрет, що українці тікають до Польщі не лише від російських ракет, але й від української бідності, яка пов'язана й з вище названими особами. Більше того, держава втрачає кошти не лише через корупційні оборудки чиновників високого рівня, але й також через імітацію антикорупційної інфраструктури та органів виконавчої гілки влади, яка розглядала мої звернення, як викривача корупції. На даний час мені направлено 816 аркушів, а саме: Прокуратура (105 аркушів), Міністерство енергетики та захисту довкілля (38), Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України (18), НАБУ (82), МВС (58), ДБР (78), НАЗК (82), СБУ (5), Івано-Франківська ОДА (93), Івано-Франківська обласна рада (21), АПУ (13), ДАЛР (134), Народні депутати України (89). Проведено розслідування по 13 кримінальних справах. Таким чином, загальна сума, витрачена на розгляд моїх звернень та розслідування кримінальних справ, на даний час становить 227 тисяч гривень. Чинним законодавством передбачена відповідальність за інформування органів влади та установ завідомо неправдивою інформацією. Так, відповідно до статті 27 ЗУ Про звернення громадян передбачено відшкодування витрат за перевірку звернень, які містять завідомо неправдиві відомості. Але таких претензій до мене висунуто не було. І хочу зауважити, що переписка щодо питання плати за користування мисливськими угіддями триває четвертий рік, а публікації у ЗМІ почались з часу вступу вимог законодавства в дію у 2015 році, тобто, сьомий рік. На бутафорність у роботі «антикорупційної інфраструктури» в Україні вказує також очільниця Європейської комісії Урсула фон дер Ляєн: «Україна заслуговує на статус кандидата, звісно, за умови, що проведе багато важливих реформ й щодо боротьби з корупцією», а антикорупційні органи повинні нарешті запрацювати». Крім проблем з платою за користування мисливськими угіддями, нагальною залишається проблема виведення з тіньового використання 14 млн. га мисливських угідь, що дало б змогу додатково працевлаштувати біля 2 тисяч осіб. Якщо у країнах Європи площа мисливських угідь складає від 82 до 90% , то в Україні вона складає лише 69 %. Хочу зауважити, що в Україні щільність проживання населення є набагато нижчою, ніж у країнах Європи, а площа мисливських угідь чомусь обернено пропорційна. Тому відповідальність за тіньове використання мисливських угідь повністю лежить на органах публічного управління. Президент закликав забути про тіньову економіку, але після закликів повинні слідувати управлінські дії, які мають показати реальний результат. Детальніше тема розкрита у статті «Тіньове використання мисливських угідь: еколого-економічні наслідки». Наголошую, що до тіньового використання мисливських угідь причетна виключно влада, так як рішення про надання у користування мисливських угідь відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» ухвалюють обласні державні адміністрації, Агентство лісових ресурсів України,

обласні ради. Корупція, тіньове використання мисливських угідь, блокування виконання вимог чинного законодавства негативно вплинули на ефективність ведення мисливського господарства. Економічно-фінансові показники пропоную порівняти з країнами Європи, які ще недавно будували комунізм. Дохід на одного мисливця в Україні складає 23 євро, що в 52 рази менше, ніж в Угорщині, в 15 раз менше ніж у Польщі та в 9 разів менше ніж у Словаччині. Якщо мисливцям всіх країн полювання приносить не лише естетичне, але й матеріальне задоволення, то в Україні заняття мисливством приносить одні збитки: в середньому – 13 євро на одного мисливця. В Україні, на відміну від інших європейських країн практично всі мисливські господарства є збитковими, а вкладення коштів на одиницю площі мисливських угідь в десятки разів меншим. Економічні результати діяльності мисливського господарства корелюються з чисельністю добування мисливських видів тварин. Один український мисливець добуває в середньому 0,04 голови копитних, тобто, лише один з двадцяти п'яти мисливців має можливість пригостити дружину дичиною. У Польщі один мисливець в середньому добуває 5,2 гол., Угорщині – 4,9 гол., Словаччині – 2,5 гол. Легко порівняти рівень добування копитних видів дичини Польським союзом мисливців та Українським товариством мисливців УТМР, так як площа мисливських угідь, на якій ведуть діяльність ці громадські організації, практично однакова. Отож при однаковій площі мисливці у Польщі добувають в 236 разів більше кабана, 627 разів більше козулі та увага оленя – у 11125 разів більше. Яскравим прикладом некомпетентності державного управління мисливською галуззю є участь української урядової делегації в м. Лугано (Швейцарія) щодо відновлення України з використанням коштів ЄС. Очільник Міндовкілля Руслан Стрілець презентував проекти, що стосуються охорони природи. На думку експертів, найбільш корупціогенні роботи пов'язані з будівництвом. Я не спеціаліст по дерибану на будівництві, але, на моє переконання, в частині догляду за тваринним світом вони є безглуздими. В Україні залежно від виду чисельність популяції дичини від 100 до 300 разів є меншою, ніж в європейських країнах. Очільник Міндовкілля Руслан Стрілець запропонував за гроші ЄС побудувати 15 реабілітаційних центрів для диких тварин та 15 біопереходів на шляху міграції тварин. В мене до пана Міністра питання: чи найдуться тварини, щоб їх реабілітовувати і хто буде ходити по біопереходах? Тож можна зробити висновок, що в Україні галузь мисливського господарства скоріше мертва, ніж жива, а «руській мір» закорінився у державних службовців, та політиків до компетенції яких відноситься публічне управління галуззю.

oleg1965@meta.ua Олег Проців

<https://www.openforest.org.ua/211127/>

НАБУ не вбачає підстав для розслідування корупційних схем на мільярди

Внаслідок використання тіньових схем у сфері мисливського господарства державі завдано збитків на суму 1 млрд. доларів США, що потребує ґрунтовного розслідування для притягнення винних осіб до відповідальності. Проте у відповідь на повідомлення про скоєння корупційного правопорушення НАБУ вказує на відсутність «конкретних фактів і обставин», які б давали підстави для внесення відомостей до ЄРДР. Як правоохоронні органи реагують на факти, викладені у ЗМІ? 11 грудня 2020 р. мною було опубліковано статтю «Бідність, безробіття, корупція – наслідки «пілатівських» підходів». Нагадаю, у статті я вказував на те, що внаслідок тіньового використання 14,2 млн га мисливських угідь, невиконання чинних вимог законодавства щодо плати за їх використання суспільним інтересам щорічно завдаються збитки на суму 1 млрд. доларів США. Виведення їх з тіньового обігу дало б змогу організувати 2 тис. нових робочих місць. Відповідно до чинного законодавства правоохоронні органи повинні реагувати на злочинні факти, викладені у ЗМІ. Результат розгляду статті не дав результату. Натомість наша правоохоронна система, не бажаючи розслідувати викладений злочин дає пояснення, чому неможливо його розслідувати. Так, ДБР листом від 18.12.2020 р. повідомляє, що у статті докладно не повідомлено про вчинення злочину відповідно до поняття визначеного статтею 11 Кримінального кодексу України. Тому підстави для внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань на даний час відсутні. Таке пояснення причин відмови виглядає дивним, адже у зазначеній публікації докладно йдеться про те, що органи публічного управління, за деякими підрахунками, завдали збитки суспільним інтересам на 1 млрд дол. США. Однак ДБР застосовує фарисейський метод робити все за законом, аби не дійти до справедливості. Зауважу, що попередньо з аналогічного питання я подавав до ДБР звернення, в якому містяться мої електронна пошта, телефон і поштова адреса. Невже важко було зателефонувати, щоб з'ясувати додаткові обставини згідно до вимог КК України? Тому за допомогою засобів масової інформації хочу звернутися до керівництва ДБР: Не соромтеся – пишіть і телефонуйте мені. Викликайте на допит, і я докладно відповім на всі поставлені запитання з метою швидкого, об'єктивного розслідування. Відповідь НАБУ НАБУ, своєю чергою, листом від 16.12.2020 р. № 11-188/43323 повідомило, що викладена у статті інформація не належить до їх підслідності. Викладена інформація не належить до підслідності НАБУ Зважаючи на відсутність конкретних фактів, НАБУ не має підстав для проведення розслідування На моє переконання, відмова від реєстрації кримінального провадження не має підстав. НАБУ розслідує злочини, в яких розмір предмета злочину або завданої ним шкоди дорівнює або перевищує суму п'ятисот прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених законом на час вчинення злочину (960 500 з грудня 2018 р.) за умови, якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу. Я аргументовано повідомив про збитки, які було завдано інтересам суспільства на суму у 1 млрд. дол. США. Більше того, навіть сам Президент

України закликав надавати інформацію до НАБУ. Але попри публічний вплив президента України на НАБУ результату до цього часу немає. Матеріали було передано до органів Національної поліції України з метою належного реагування щодо викладених у статті фактів корупції, я направив її в офіс Генерального прокурора України. Органи прокуратури не розслідували факти, викладені у статті, а направили ці матеріали до Національної поліції України. Далі їх направили до обласного управління поліції, обласне управління поліції – до міського. А міське управління розслідувати факти про мільярдні зловживання доручило дільничному інспектору поліції. Дільничний інспектор викликав мене на допит. Під час допиту було встановлено, що викладені у статті факти не відносяться до компетенції розслідування дільничного. У порівнянні з НАБУ та ДБР, які вказували на неможливість проведення розслідування через підслідність і відсутність викладення всіх фактів поліція напружувала найбільше в розумінні запущення епістолярного ланцюжка та доведення справи до абсурду. Це ж так треба – щоб до сучасного «Аніськіна» передати справу на мільйони... До речі, у згаданій статті «Бідність, безробіття, корупція – наслідки «пілатівських» підходів» я запропонував Президентові України, який є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина скористатися повноваженнями, наданими йому відповідно до ст. 107 Конституції України. Адже він може видавати укази і розпорядження, що є обов'язковими до виконання на всій території України. Власне, у президентському сейфі лежить ключ (указ чи розпорядження) до вирішення питання практичної реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями, їх детінізації тощо. На жаль, Володимир Олександрович до моєї пропозиції не дослухався. Легше за все перекидати економічні провали на попередників. Нещодавно було опубліковано результати аудиту органів публічного управління. Аудит показав, що Україна впродовж 10 років втратила 1 трлн доларів ВВП, з яких 85 млрд доларів – через невикористання земельного потенціалу. Але корупційні схеми не зупинено, ми продовжуємо нести втрати, і про справедливість і законність українцям доводиться лише мріяти. Також у статті «Бідність, безробіття, корупція – наслідки «пілатівських» підходів» я вказував, що Президент України взяв курс на ігнорування вирішення проблем суспільства. Я запропонував йому захищати свою ділову репутацію в суді. На жаль, Президент України не прислухався до моїх порад щодо практичної реалізації законодавства України в частині платності за використання мисливських угідь і не захистив у судовому порядку свою ділову репутацію. Він лише перенаправив мою статтю до Державного агентства лісових ресурсів. Листом від 03-06/10013-20 від 21.12.2020 р. мені було повідомлено, що зі статтею відомство ознайомилося і прийняло інформацію до відома. Отже факти, викладені у статті, не були спростовані. А бідність, безробіття та корупція вітаються і благословляються як Президентом України, так і прокуратурою, ДБР та НАБУ. Про свідоме ігнорування вимог законодавства свідчить той факт, що в

Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, яке направило мене на навчання в Академію державного управління при Президентіві України, п'ять років не знають, як виконати вимоги законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями і як вивести з тіньового обігу сотні тисяч гектарів мисливських угідь. Зате там знають, як маніпулюючи законодавством відмовити у поновленні на роботі фахівця після підвищення кваліфікації з державного управління. На хвилиночку: державний бюджет витратив на моє навчання у магістратурі, аспірантурі та докторантурі 400 тис. грн. Тож корумпованій системі, яка існує за Президента Володимира Зеленського, не потрібні фахівці, які намагаються впливати на сталий розвиток суспільства? Мабуть, зараз більше потрібні «фахівці», яких впрягають до корупційних оборудок, цинічно заявляючи, що існує велика проблема в кадрах. Олег Проців, кандидат наук з державного управління

<https://www.openforest.org.ua/155435/>

Начальник Івано-Франківського ОУЛМГ Сергій Кокоць

тлумачить закони на власний розсуд

Кожна дія має свою корисливу мету. Політики та державні чиновники, до посадових обов'язків яких входить правозастосування, використовують її, як зазначається у прислів'ї: «Закон – як дишло, куди повернеш – туди і вийшло». За інформацією чинного Прем'єр Міністра України Дениса Шмигала, внаслідок неефективного управління [Україна щороку втрачає 100 млрд доларів валового внутрішнього продукту](#). І щоб щорічно завдавати суспільним інтересам збитків на 100 млрд. грн, необхідно робота не одного державного чиновника чи керівника державного підприємства.

Яскравим прикладом викривлення законодавства на Прикарпатті є й теперішній начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Сергій Кокоць, який перейняв естафету у своїх попередників, внаслідок дій яких, чи то б пак бездіяльності, лише державні лісгосподарські підприємства області втрачають щорічно 1,4 млн грн. Якщо врахувати, що вже сім років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму в 10 мільйонів гривень. Звертаю увагу, що 10 мільйонів гривень це – збитки лише на Прикарпатті, а ще є біля десяти областей, де також заблоковано виконання чинного законодавства щодо платності щодо платності за користування мисливськими угіддями.

Попередник [Сергія Кокоця](#) – [Олег Ярошик](#) відмовлявся виконувати вимоги законодавства, посилаючись на те, що Прем'єр-Міністр не забезпечив виконання вимог законодавства та не затвердив Порядок розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями ([лист від 26.04.2022 року № 11-09/19-358](#)). На відміну від бувшого працівника Служби безпеки України Олега Ярошика, який не мав досвіду роботи у галузі лісового та мисливського господарства та був без відповідної освіти, Сергій Кокоць всю свою трудову

діяльність пов'язав з лісовою галуззю. Попередня посада пана Сергія – керівник Славського лісгоспу, що на сусідній Львівщині, всі керівники державних лісгосподарських підприємств отримують кошти за наданий користувачам мисливських угідь державний лісовий фонд. Відповідно до листа Львівського обласного управління лісового та мисливського господарства від [29.10.2021 р. № 201003](#). всі керівники держлісгоспів Львівщини, на відміну від Прикарпаття, знайшли можливість виконати вимоги чинного законодавства. Відповідно до цього документу, Славський лісгосп, керівником якого був Сергій Кокоць, отримав оплату 9,7 тис. грн.

Тож у мене з'явилась надія, що новий начальник управління лісового та мисливського господарства переламає семирічну практику невиконання вимог чинного законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями державного лісового фонду.

Мною було направлено по даному питанню звернення, але, на жаль, відповідь Сергія Кокоця мене розчарувала, так як він відмовився виконувати вимоги законодавства. У відповіді [06-21/65-901 від 16.08.2022 року](#) на своє виправдання він зачитував Конституцію України, яка визначає, що органи державної влади повинні діяти лише відповідно і в спосіб передбачений законодавством. Риторичне запитання: на Львівщині що закон читають інакше ніж на Прикарпатті?

Власне на чотирьох сторінках Сергій Кокоць надав пояснення, з яких причин він не буде виконувати вимоги чинного законодавства:

Так безпідставно та маніпуляційно ним підтасовуються нормативно-правові акти, які не дають йому можливості виконати вимоги законодавства, з посиланням на наказ Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України від 17.09.2020 року № 149, який затвердив типову форму договору про умови ведення мисливського господарства, та в якому відсутній розділ, який би визначався розмір плати за користування мисливськими угіддями. Зауважу, що такого розділу там і не повинно бути, так як наказ Міндовкілля від 17.09.2020 року № 149 визначає, що форма складена на реалізацію статті 21 Закону України "Про мисливське господарство та полювання". Розмір плати за користування

мисливським угіддями у такій формі не може існувати так як він укладається між Центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства.

Власне стаття 24. Плата за користування мисливськими угіддями ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» визначає, що договір про плату за користування мисливськими угіддями повинен бути укладений не між користувачем мисливських угідь та органом державної влади, а між користувачем мисливських угідь та власником або постійним користувачем земельних ділянок, на яких знаходяться ці угіддя.

По друге у поясненні звертається увага, що до цього часу Кабінет Міністрів України не забезпечив прийняття відповідних нормативно-правових актів, які б дозволили виконати вимоги щодо платності за користування мисливськими угіддями. Зауважу, що ці вимоги до Дмитра Шмигала є надуманими, так як в інших областях дана вимога законодавства реалізовується.

Тож Сергій Кокоць, зайнявши посаду начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства, побачив прогалини в чинному законодавстві пропонує дочекатись ухвалення Верховною Радою України іншого законопроекту № 3200. Наскільки мені відомо, у Верховній Раді на даний час знаходяться до десятка законопроектів, які пропонують правки до чинного законодавства щодо регулювання використання тваринного світу. Дивно, що Сергій Кокоць вказує лише на одну пропозицію. А якщо приймуть інші правки, які не підходять, то й надалі не буде виконуватись законодавство?

Не підходить Сергію Кокоцю й діяльність Івано-Франківської обласної ради, яка не затвердила методичку розрахунку плати за користування мисливськими угіддями, тоді як на Львівщині обласна рада рішенням від № 1019 від 12.03.2020 року затвердила відповідну методичку.

Як бачимо отримавши нову посаду начальника управління на Прикарпатті, відбуваються метаморфози у діяльності Сергія Кокоця. Чи то нова посада, чи інша область негативно вплинули на свідомість пана Сергія, який

відмовився виконувати набутий досвід у Львівській області в частині правозастосування виконання вимог чинного законодавства та продовжив корупційну практику попередників.

Більше того, погляди Сергія Кокоця щодо правозастосування в частині плати за користування мисливськими угіддями не поділяє безпосереднє керівництво – центральний орган виконавчої влади, Державне агентство лісових ресурсів України, відповідальне за реалізацію державної політики у галузі мисливського господарства. Листом від [31.07.2019 року № 03-14/5923-19](#) воно засвідчило, що має іншу думку, ніж Сергій Кокоць, вказуючи, цитую: «Законом не передбачено прийняття додаткових нормативно-правових актів для встановлення розміру та порядку внесення плати за користування мисливськими угіддями», тоді як Сергій Кокоць у листі від [29.08.2022 року № 06-21/70-947](#) знову стверджує, що він все таки віднайшов прогалини в законодавстві, і тому не буде його виконувати. Аналіз правозастосування у системі галузі лісового господарства свідчить, що ієрархії влади не існує, і ми доходимо до системного хаосу в державному управлінні. Територіальні органи Держлісагентства вільні у своєму виборі застосовувати чи ні чинне законодавство. Такі області, як [Волинська](#), [Кіровоградська](#), [Миколаївська](#), [Одеська](#), [Рівненська](#), [Сумська](#), [Тернопільська](#), [Харківська](#), ігнорують законодавство під різними надуманими причинами, а саме: «у зв'язку з відсутністю встановлених та затверджених нормативних розрахунків» (Тернопільське ОУЛМГ), «на сьогоднішній день не розроблений порядок та розміри плати за користування мисливськими угіддями» (Рівненське ОУЛМГ) і тому подібне. А в таких областях як [Запорізька](#), [Хмельницька](#), [Чернівецька](#), [Чернігівська](#), [Львівська](#) знайшли механізм отримання коштів за користування мисливськими угіддями.

З метою вирішення питання щодо стягнення плати за користування мисливськими угіддями Державне агентство лісових ресурсів України листом від [02.09.2022 року № 03-06/4362-22](#) повідомило, що 8 вересня 2022 року буде проведено нараду в приміщенні Івано-Франківського ОЛУМГ. [Нарада проходила на високому рівні за участю представників керівництва поліції, облдержадміністрації, народних депутатів України від Прикарпаття – Ігоря](#)

[Фріса та Олександра Матусевича](#). Що стосується плати за користування мисливськими угіддями, то перший заступник начальника управління Роман Олійник заявив, що він прихильник правової позиції, що у зв'язку з тим, що Кабінет Міністрів України не виконав вимоги законодавства та не привів свої нормативно-правові акти у відповідність до законодавства, тому зі своєї сторони Івано-Франківське обласне управління лісового та мисливського господарства і в подальшому не повинно виконувати імперативну вимогу щодо плати за користування мисливськими угіддями. Народний депутат України Ігор Фріс заявив, що, заслухавши виступи присутніх він ініціюватиме перед Верховною Радою України ухвалення законопроекту, який би взагалі відмінив плату за користування мисливськими угіддями на період воєнного стану. Законотворчий процес був запущений блискавично, прямо у залі засідання. Народний депутат України Ігор Фріс повідомив, що під час наради він дав доручення своєму помічнику про підготовку законопроекту про відміну плати за користування мисливськими угіддям не лише під час воєнного стану, але й з пролонгацією на рік. Народний депутат України Олександр Матусевич запевнив, що він прикладе всіх зусиль, щоб цей законопроект якнайшвидше був прийнятий.

Зауважу, що ця пропозиція має сенс так як полювання на період воєнного стану не проводяться а мисливські господарства не мають доходів, але навіть ініціювати законопроект, який би відміняв плату за користування мисливськими угіддями, так як діючий й так не виконується. Але дивно виглядають позиції Народних депутатів України, які були проінформовані першим заступником управління Романом Олійником, що виконавча гілка влади, на його думку, блокує виконання вимог законодавства, яке по своїй суті й виражає волю українського народу.

Зрозуміло, що блокування виконання вимог чинного законодавства, в якому йдеться про оплату, має своїх бенефіціарів. Якщо закон вимагає сплачувати кошти, а їх не сплачують, то зрозуміло, що фінансові потоки пішли в тінь, і це, так званий, владний корупційний кейс, який за сім років невиконання вимог законодавства становить біля 100 млн. грн. [Європейські партнери України 5 вересня у Брюсселі](#) застерegli владу від політизації всіх

правоохоронних структур і закликали дотримуватись верховенства права. Ця вимога є однією з ключових умов для подальшого руху України на шляху до повноправного членства в ЄС. Про те, що влада не бажає втрачати корупційного кейсу, свідчить, що лише для розгляду звернень [викривача корупції витрачено 227 тис. грн.](#), а результатів жодних. До блокування вимог законодавства залучена Івано-Франківська обласна державна адміністрація [«Недолуге публічне управління тваринним світом Прикарпаття»](#), [«Демагогія як метод продовження корупції Івано-Франківської ОДА»](#), [«Керований хаос публічного управління на Прикарпатті»](#), [«Корупційні маніпуляції влади на Прикарпатті»](#), [«Системні мільйонні корупційні оборудки на Прикарпатті з переслідуванням викривача»](#), [«Старі корупційні схеми у галузі лісового та мисливського господарства діють з дозволу Президента України!?»](#), [«Корупційні дії посадових осіб Івано-Франківської обласної ради завдали збитки суспільним інтересам громади області на 1,6 млн. грн»](#). Аргументовано подаю докази, що до корупційної схеми залучений керівник Державного агентства лісових ресурсів України [Юрій Болоховець](#).

Слід відмітити, що Державне агентство лісових ресурсів України листом від [01.09.2022 № 03-06/4288-22](#) повідомило, що моє звернення від [01.08.2022 року](#), в якому я додав статтю «Корупція від Голови Держлісагентства Юрія Болоховця та Ко», надіслано усім територіальним органам Держлісагентства для розгляду, ретельного аналізу та врегулювання питання плати за користування мисливськими угіддями в установленому законодавством порядку. Хочу зауважити, що це – кардинально відмінна позиція Держлісагентства щодо втручання в питання реалізації виконання законодавства в частині плати за користування мисливськими угіддями, яка полягала тоді у невтручанні із посиланням на статтю 6 Господарського кодексу України, який забороняє незаконне втручання органів державної влади у господарські відносини. ([01-28/3253-19 від 24.04.2019 року](#).) Слід відмітити, що низька виконавська дисципліна в сукупності з відсутністю політичної волі у влади дотримуватись вимог законодавства нівелюють справедливість та законність й сіють хаос в державному управлінні. Так, ще у 2016 році перший заступниця

Голови Держлісагентства Х. В. Юшкевич домагалась ([Лист від 17.02.2016 р. № 03-16/840-16](#)), щоб виконання вимог законодавства було забезпечене на державних лісогосподарських підприємствах. Про низьку виконавську дисципліну керівників територіальних органів, або небажання виконувати вимоги законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями свідчить лист ДАЛР від [17.02.2016 № 03-16/839-16](#).

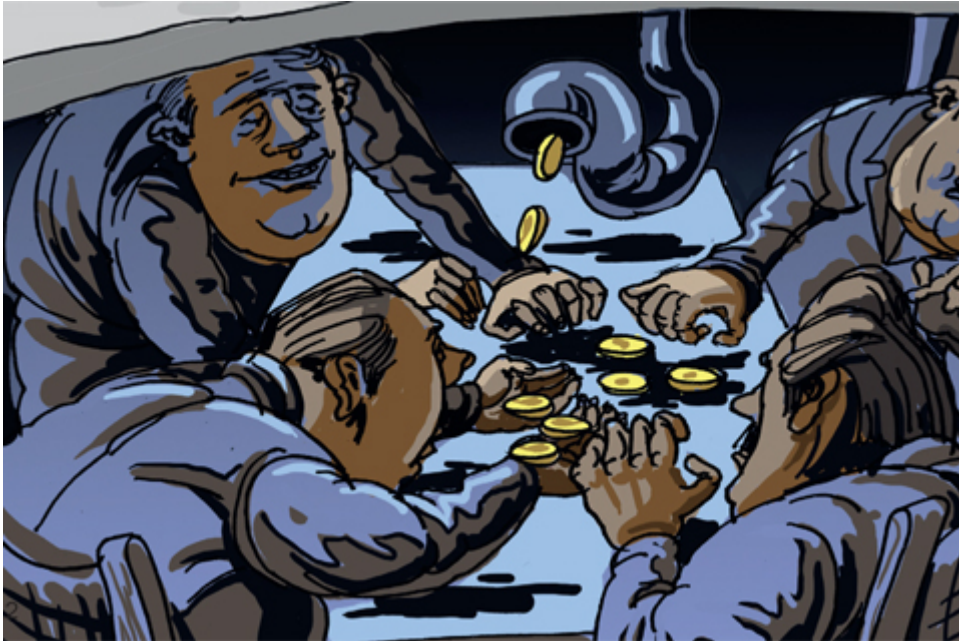
Тож понад сім років влада не бажає забезпечити виконання вимог законодавства і тим самим спричинила збитки суспільним інтересам щонайменше в 100 млн грн. [Секретар РНБО Олексій Данілов](#) справедливо заявив: «що стосується корупції, всі старі схеми просто не зможуть існувати», але до цього ще потрібно дійти.

Олег Проців

oleg1965@meta.ua

<https://vilneslovo.com/nachalnyk-ivano-frankivskoho-oulmg-serhiy-kokots-flumachyt-zakony-na-vlasnyy-rozsud/>

Недолуге публічне управління тваринним світом Прикарпаття

На сайті "Відкритий ліс" 15.04.2022 року опублікована стаття [Деокупація Прикарпаття від корупціонерів](#). У статті я вказував, що в Івано-Франківській області всупереч вимогам чинного законодавства (платності за користування мисливськими угіддями - ст. 24 ЗУ "Про мисливське господарство та полювання") ця норма не виконується протягом семи років, чим завдано збитки лише державним лісгосподарським підприємствам Прикарпаття на суму 2, 4 млрд грн.

На суму у 2,4 млрд грн я вийшов виходячи з висловлювань голови Івано-Франківської обласної ради **Олександра Максимовича Сича**. Він на тридцятій сесії облради вказав, що в інших областях середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить [6-7 грн за гектар](#).

На моє переконання, до цього причетні посадові особи органів державної влади та місцевого самоврядування:

1. Голова Державного агентства лісових ресурсів України Ю.В. Болоховець, на якого відповідно до [Положення](#) про Державне агентство лісових ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.10.2014 № 521, покладено основним завданням реалізацію державної політики у сфері лісового та мисливського господарства.
2. Голова Івано-Франківської обласної державної адміністрації С.В. Онищук, яка всупереч вимогам статті 2 ЗУ «[Про місцеві державні адміністрації](#)» не забезпечила виконання законів України.
3. Начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О.В. Ярошик, який відповідно до [ПОЛОЖЕННЯ про обласні управління лісового та мисливського](#)

[господарства](#) Державного агентства лісових ресурсів України повинен здійснювати державний контроль за дотриманням законодавства в галузі мисливського господарства і полювання.

4. Голова Івано-Франківської обласної ради О.М. Сич не забезпечив виконання вимог законодавства «Івано-Франківськоблагроліс», засновником якого є Івано-Франківська обласна рада.
5. Прем'єр - міністр України Д. Шмигаль, який, на думку т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошика, не виконав вимоги ЗУ "[Про мисливське господарство та полювання](#)" і не привів нормативно-правові акти у відповідність з законодавством ([лист від 26.04.2022 року № 11-09/19-358](#)).

Для практичної реалізації викладених у статті міркувань статтю відповідно до вимог ЗУ "[Про запобігання корупції](#)" направлено низці органів державної виконавчої влади та правоохоронних органів. На жаль, адекватного реагування на статтю не вийшло. Так, т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошик виконати вимоги чинного законодавства щодо платності користування мисливських угідь відмовляється, посилаючись на не опрацювання Кабінету Міністрів України, який у шестимісячний строк з дня набрання цим законом чинності повинен був привести свої нормативно-правові акти у відповідність з ЗУ "[Про мисливське господарство та полювання](#)".

Таким чином **Олег Ярошик** зробив "хід конем". Якщо я просив Прем'єр міністра України Д. Шмигала після сплати репарацій за збитки, які завдав О.В. Ярошик суспільним інтересам, відправити його курсом російського воєнного корабля то О. Ярошик звинувачує ([лист від 26.04.2022 року № 11-09/19-358](#)) Прем'єр-міністра в тому, що він не забезпечив виконання вимог законодавства та не затвердив Порядку розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями.

Центральний орган виконавчої влади, Державне агентство лісових ресурсів відповідальне за реалізацію державної політики у галузі мисливського господарства листом від [31.07.2019 року № 03-14/5923-19](#) засвідчило, що має іншу думку, ніж т. в.о. начальника управління Олег Ярошик, вказуючи, цитую: «Законом не передбачено прийняття додаткових нормативно-правових актів для встановлення розміру та порядку внесення плати за користування мисливськими угіддями».

Відповідно до чинного [положення про Держлісагентство](#) воно здійснює свої повноваження безпосередньо та через утворені в установленому порядку територіальні органи. Напрошується логічне питання: як може здійснюватися управління, коли керівники територіальних органів мають відмінну думку щодо правозастосування чинного законодавства?

Про хаос в державному управлінні тваринним світом свідчить те що плата за користування мисливськими угіддями сплачується користувачами мисливських угідь у половині областей України, а в інших, за прикладом, грають в «дурачка» як на Прикарпатті. Чисельні мої звернення до ДАЛР про дотримання вимог чинного законодавства на Прикарпатті залишилися невиконаними.

Цей факт дає мені підставити вважати голову ДАЛР Ю. В. Болоховця організатором блокування вимог чинного законодавства, що завдало збитків державним лісогосподарським підприємствам лише на Прикарпатті на суму в 2,4 млрд грн.

Про небажання організувати й надалі виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями органами виконавчої гілки влади свідчить організація розгляду статті [Деокупація Прикарпаття від корупціонерів](#).

Цю статтю мною направлено на розгляд до Офісу Президента, який в подальшому направив її до Міністерства захисту довкілля та природних ресурсів України. Але й Міністерство, яке відповідно до [ПОЛОЖЕННЯ про Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України](#) формує та реалізовує політику у сфері мисливського господарства, не зацікавлене у її реалізації.

Так, заступник Міністра **Олександр Краснолуцький** листом від 12.05.2022 року № 25/7-13/5961-22 відправив на розгляд проблеми, викладені у статті, в ДАЛР. Отож, коло замкнулось, бо очільником ДАЛР є Юрій Болоховець, дії якого я оскаржував і небезпідставно просив відправити за російським кораблем, і він не лише не виконує законних вимог, але й сам себе не пошле у плавання.

Хочу зауважити, що заступника Міністра Олександра Краснолуцького не лише не цікавить реалізація державної політики у галузі мисливського господарства, але й також він порушив вимоги ЗУ [«Про звернення громадян»](#), яким забороняється направляти скарги громадян для розгляду тим органам або посадовим особам, дії чи рішення яких оскаржуються.

Про небажання нашої української антикорупційної інфраструктури стояти на охороні чинного законодавства свідчить відповідь Територіального управління ДБР, розташованого у місті Львові, куди я також відправив для реагування статтю Деокупація Прикарпаття від корупціонерів.

Листом від [02.05.2022 року № 12-41-вих-21](#) мене повідомлено, що у статті та зверненні я недостатньо обґрунтовано повідомив відомості про вчинення т. в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Олегом Ярошиком кримінального правопорушення. Більше того, мені роз'яснено процедуру оскарження у суді рішення для внесення моєї заяви до Єдиного реєстру досудових розслідувань.

На моє переконання, якщо заявник вказує про збитки державі в особливо великих розмірах, то з ним, насамперед, доцільно сконтактувати телефоном чи електронною поштою, а не посилати мене до суду. Хочу зауважити, що я маю досвід захисту позицій та переконань у галузі державного управління по темі державного управління тваринним світом.

Я є кандидат наук з державного управління тема дисертації «Актуальність історичного досвіду Галичини кінця XIX - початку XX століття для державного регулювання мисливського господарства сучасної України». Написав докторську дисертацію у галузі знань «Публічне управління та адміністрування» за темою «Генеza публічного управління у сфері використання тваринного світу Галичини».

Я впевнений, що коли б приватній особі вказували, що в неї з кишені випадають гроші, то вона б заявника не відправляла до суду. Сумно, але, як на мене така позиція національної антикорупційної інфраструктури вказує на потурання органам державної влади в ігноруванні вимог чинного законодавства, що завдають збитки в особливо великих розмірах.

Про небажання виконувати свої функції свідчать чисельні відповіді, які не вирішують виконання вимог чинного законодавства, а саме: [Прокуратура](#) (105 аркушів), [Міністерство енергетики та захисту довкілля \(38\)](#), [Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України](#) (18), [НАБУ](#) (82), [МВС](#) (58), [ДБР](#) (78), [НАЗК](#) (82), [СБУ](#) (5), [Івано-Франківська ОДА](#) (93), [Івано-Франківська обласна рада](#) (21), [АПУ](#) (13), [ДАІР](#) (134).

Моє намагання донести до виконавчої гілки влади та антикорупційної структури те, що через невиконання вимог законодавства суспільним інтересам завдаються збитки, які обраховуються мільярдними збитками, на даний час не принесло результату. Більше того, завдало лише збитки у вигляді за ангажування службових осіб для розгляду моїх звернень.

На даний мені направлено 727 аркушів, можна спрогнозувати що лише поштові витрати становили – 10 тис. грн. На кожен аркуш необхідно витратити біля однієї години. Враховуючи високі зарплати антикорупційних органів біля 100 грн в годину, то на заробітну плату та інші технічні витрати витрачено – 72 тис. грн. Всього на розгляд моїх звернень витрачено – 82 тис. грн.

Проведено розслідування по 13 кримінальних справах

№	Дата відкриття	Номер кримінального провадження	Суб'єкт відкриття
1	27.09.2019	62019050000001410	ДБР у Краматорську
2	05.09.2019	42019140000000106	ДБР у Львові
3	02.08.2019	42019200000000160	Прокуратура Сумської області
4	04.10.2019	62019050000001455	ДБР у Краматорську
5		42019071030000159	Ужгородська місцева прокуратура
6	06.11.2019	42019071030000157	Ужгородська місцева прокуратура
7		По Верховинському лісгоспу	Лист прокуратури Івано-Франківської області 09.12.2019 № 05/1-83-19

8		По Галицькому НПП	Лист прокуратури Івано-Франківської області 09.12.2019 № 05/1-83-19
9	09.12.2019	12019120270001751	Світловодський відділ поліції
10	29.11.2019	12019180010007341	Рівненський відділ поліції
11	07.11.2019	12019120180000216	Компанійський відділ поліції
12	03.04.2019	42019090000000038	Прокуратура Івано-Франківської області
13	14.12.2019	12019150030004640	Поліція Миколаївської області

Враховуючи, що розслідування кримінальних проваджень тривало рік, можна змодельовати, що на розслідування 13 кримінальних проваджень витрачено 130 тис. грн. Таким чином загальна сума витрачена на розгляд моїх звернень 212 тис. грн. На даний час влада не лише втрачає через блокування виконання чинного законодавства, але й також через фіктивну роботу з розгляду моїх заяв.

Чинним законодавством передбачена відповідальність за інформування органів влади та установ завідомо неправдивою інформацією. Так, відповідно до статті 27 ЗУ [Про звернення громадян](#) передбачено відшкодування витрат за перевірку звернень, які містять завідомо неправдиві відомості. Але таких претензій до мене висунуто не було. І хочу зауважити, що переписка щодо питання плати за користування мисливськими угіддями триває четвертий рік, а публікації у ЗМІ почались з часу вступу вимог законодавства в дію у 2015 році, тобто, сьомий рік.

Стан війни з Росією потребує ескалації зусиль пасіонарної частини суспільства у всіх сферах. Намагаючись вирішити підняті мною проблеми, я, говорячи військовою мовою - «взяв вогонь на себе», і в статтях [Демагогія як метод продовження корупції Івано-Франківської ОДА](#), [Корупційні маніпуляції влади на Прикарпатті](#) обґрунтував, що на Прикарпатті діє організоване злочинне угруповання з числа посадових осіб Івано-Франківської обласної державної адміністрації, територіального органу ДАJP тощо. Реакції на образу гонору не було.

[Сергій Марченко](#), міністр фінансів України, вважає, що становище в країні зараз дуже складне, тому він прогнозує болючі заходи: різке підвищення податків та різке скорочення витрат.

А може владі потрібно спочатку заставити платити свою долю до бюджету тих, хто взагалі нічого не платить попри вимоги законодавства???

<https://firtka.if.ua/user/blog/post/view/nedoluge-publichne-upravlinnia-tvarinnim-svitom-prikarpattia>

Олег Проців

докторант Львівського регіонального інституту державного управління
Національної академії державного управління при Президентові України

Політико-економічні особливості використання мисливських угідь в Україні

На цей час в українському суспільстві та й в громаді Івано-Франківської області дискутується питання щодо надання права власникам земельних продажів земельних ділянок. Як представник інтересів громади, Івано-Франківська обласна рада не змогла залишити цю справу без політичної оцінки. Отож, Івано-Франківська обласна рада ухвалила рішення від 03.10.2019. № 1250-31/2019 «Про звернення обласної ради щодо продовження мораторію на вільний обіг земель сільськогосподарського призначення»¹. Однією з основних вимог – це продовження мораторію на продаж землі, а серед аргументів продовження мораторію для цього – необхідність захисту української землі від агресора, на проданій землі селянин буде наймитом, це ресурс, від якого залежить продовольча безпека та економічна роль України в світі; це – пряма загроза для її відчуження на користь олігархічного або чужоземного капіталу, й тому подібні страшилки, що буде, якщо не дослухаються до вимог облради.

Слід відмітити що крім політичної складової у зверненні лежить й чисто меркантильна так як до компетенції посадових осіб органів місцевого самоврядування відноситься управління земельними ресурсами. Так Івано-Франківська обласна рада відповідно до закону України «Про місцеве самоврядування в Україні» здійснює управління комунальною власністю, до якої й належить земля. Для організації ведення лісового господарства в комунальних

---

¹ <https://orada.if.ua/decision/1250-31/>

лісах на площі 73,8 тис. га організовано Івано-Франківське обласне комунальне агролісогосподарське підприємство «Івано-Франківськоблагроліс». Галузь мисливського господарства має теж відношення до землі, так як на ній відбувається розведення дичини, проходять полювання тощо. Тож з 73.8 тис. га 53,7 га надано в користування під ведення мисливського, як приватним, так і громадським мисливським організаціям.

Відповідно до статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» кожен власник, або й навіть користувач земельної ділянки має право отримувати кошти за надання для ведення мисливського господарства площі (сервітут). Але Івано-Франківське обласне комунальне агролісогосподарське підприємство «Івано-Франківськоблагроліс», розпоряджаючись комунальною власністю, не має бажання отримувати кошти, пояснюючи, що питання плати за користування мисливськими угіддями не врегульоване, що Кабінет Міністрів України не затвердив порядок розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями. І, як на мою думку, в цьому й проявляється профанація публічного управління в галузі земельних відносин. Органи публічного управління знають, як надати у користування земельний ресурс, а отримати кошти – не знають, при чому такий стан речей відбувається вже протягом п'яти років. Слід відмітити, що засновником Івано-Франківського обласного комунального агролісогосподарського підприємства "Івано-Франківськоблагроліс" є Івано-Франківська обласна рада. На тридцятій сесії він вказав, що в інших областях середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн. за гектар,² але на практиці дана законодавча норма не застосовується.

Тож, використовуючи методику оцінки надання сервітутів за користування мисливськими угіддями очільника обласної ради, за 53728 га лісів від користувачів мисливських угідь ОКП «Івано-Франківськоблагроліс» мало б отримати щорічно біля 350 тис грн., але не отримує вже 5 років. Загальний борг лише по підприємствах ОКП «Івано-Франківськоблагроліс» сягає 1,7 млн. га.

---

² <http://galtv.if.ua/video/deyaki-myslyvski-ugiddya-prykarpattya-mozhut-perejty-z-derzhavnogo-korystuvannya-u-pryvatni-strukturny>

Практика плати за користування мисливськими угіддями показує, що за ухвалення рішення щодо надання у користування мисливськими угіддями сплачуються хабарі у 500 тис. доларів США.³ На жаль, навіть агресор Російська Федерація, використовує конкурентні підходи по визначення вартості мисливських угідь. Так, в окупованому Українському Криму через механізм аукціону, який відбувся 2 липня 2019 року, за понад 16 млн. російських рублів продали 4, 1 тис га мисливських угідь, тобто, один гектар українських мисливських угідь вартує біля 30 доларів США. Можна спрогнозувати, якщо на даний час в Україні обліковується біля 40 млн. га, то через бездіяльність службових осіб Україна не отримала до різних бюджетів понад 1 млрд. доларів США.⁴ Хочу зазначити, що у Німеччині, площа якої у два рази менша, ніж України, щорічна плата за користування мисливськими угіддями становить 340 млн. євро.⁵

Якщо подивитись з історичного контексту, то польський Станіславівський воєвода видав розпорядження від 16 травня 1923 року, в якому зобов'язав старост через високу інфляцію прив'язати вартість оренди права полювання до вартості зайця, а саме: вартість оренди 40 га мисливських угідь повинна була становити не менше, як вартість однієї голови зайця⁶. Слід сказати, що за Другої Речі Посполитої польська влада у питанні оплати за мисливські угіддя була, на жаль, більш приязно налаштована до селян, які в основному були української національності, на відміну від теперішньої -української.

---

³ <https://lenta.ua/ua/grupa-chinovnikiv-vstanovila-nechuvanu-sumu-habara-za-mislivski-ugiddya-16009/>

⁴ <http://news.allcrimea.net/news/2019/7/3/v-krymu-prodali-ohotnichi-ugodya-119257/>

⁵ Проців О.Р. Проблеми формування та реалізації конкурентної політики органами публічного управління у галузі використання тваринного світу // Проблеми формування та реалізації конкурентної політики: Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції (19-20 вересня 2019 р.) – Львів ТзОВ «Галицька видавнича спілка», 2019. – С. 102-104.

⁶ L. 3755/VII. a. Stanisławów, dnia 16. maja 1923. Sprawy gospodarstwa łowieckiego. Okólnik Nr. 87/23. Do wszystkich Panów Starostów. // Dziennik urzędowy województwa Stanisławskiego. – 1923. – № 11. – S.10-12.

Іншою важливою проблемою раціонального використання земельних ресурсів в галузі мисливського господарства є різке зменшення площі мисливських угідь. Хочу нагадати, що відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» обласні ради ухвалюють рішення про їх надання. Якщо у 90-х роках площа мисливських угідь в Івано-Франківській області становила 1,1 млн га, у 2010 році – 989 тис. га, то на даний час площа мисливських угідь складає 730 тисяч гектарів. З мисливського господарства виведено понад 400 тис. га мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області.

Залучення у користування 400 тис. га мисливських угідь дало б змогу працевлаштувати в Івано-Франківській області як мінімум 50 працівників, які будуть займатись мисливським господарством на угіддях, які на цей час є безгосподарськими. Президент України проголосив політику на повернення заробітчан, тож вирішення цієї проблеми дасть змогу в Україні створити 2 тис. робочих місць.

Отож питання щодо права продажу земель та ефективного використання державою чи приватними організаціями землі є дискусійним. Звісно, що негативний досвід органів державної влади та місцевого самоврядування Івано-Франківської області щодо використання землі для ведення мисливства не може бути визначальним показником при прийнятті важливого політичного рішення.

Так, органи місцевого самоврядування спільно з органами державної влади через визначені законодавством механізми монополізували право використання приватної та комунальної землі при наданні у користування землі під мисливські угіддя, застосовуючи популістську риторичку на кшталт: «Не віддаємо агресору та олігархату землю, не зробимо наймитами дітей», у свою чергу самі виступають на олігархічній стороні. Реалії суспільного життя є такі, що для того, щоб отримати безоплатно десятки тисяч гектарів для використання під мисливськими угіддями необхідні відповідні підходи, а в умовах сучасної України це або адміністративний вплив, або підкуп.

Політико-економічні особливості використання мисливських угідь в Україні // Сорок треті економіко-правові дискусії (юридичне спрямування): матеріали міжнародної науково-практичної інтернет-конференції. - Львів, 2019.- С.91.

Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції ! (продовження)

11 грудня 2020 року мною в щоденній онлайн – газеті Голос ІФ опубліковано статтю «Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції !»

Нагадаю, що у статті я вказував на те, що внаслідок тіньового використання 14.2 млн га мисливських угідь, невиконання чинних вимог законодавства щодо плати за їх використання суспільним інтересам щорічно завдаються збитки на суму 1 млрд. доларів США, а виведення їх з тіньового обігу дало б змогу організувати 2 тис. нових робочих місць. Відповідно до чинного законодавства правоохоронні органи повинні реагувати на злочинні факти, викладені у ЗМІ. Результат розгляду статті не дав результату, так як правоохоронна система, не бажаючи розслідувати викладений злочин дає пояснення, чому неможливо його розслідувати.

також читати: Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції !

Так, ДБР листом від 18.12.2020 року повідомляє, що у статті докладно не повідомлено про вчинення злочину відповідно до поняття визначеного статтею 11 КК України..., тому внесенні відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань на даний час відсутні. Мені дивно, що у статті «Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції!» йдеться про те, що органи публічного управління за деякими підрахунками завдали збитки суспільним інтересам на 1 млрд дол. США, а ДБР взяла фарисейський метод робити все по закону, щоб не дійти до справедливості. Хочу зауважити, що попередньо по аналогічному питанню я подавав у ДБР звернення ,в якому містяться мої електронна пошта, телефон, поштовий адрес. Невже важко передзвонити, щоб в'яснити додаткові обставини, які б відповідали вимогам Кримінального кодексу України. Тому через засоби масової інформації хочу звернутись до керівництва ДБР: «Не соромтесь пишіть та дзвоніть до мене, викликайте на допит, де я з задоволенням відповім на всі поставлені питання з метою швидкого, об'єктивного розслідування».

НАБУ, у свою чергу, листом від 16.12.2020 року № 11-188/43323 повідомило, що викладена інформація у статті не відноситься до їх підслідності. На моє переконання, відмова від реєстрації кримінальної справи не має підстав, так як НАБУ розслідує злочини, де «розмір предмета злочину або завданої ним шкоди дорівнює або перевищує суму п'ятисот прожиткових мінімумів для працездатних осіб, встановлених законом на час вчинення злочину (960 500 з грудня 2018 року) за умови, якщо злочин вчинено службовою особою державного органу, правоохоронного органу. Мною аргументовано повідомлено про збитки, завдані інтересам суспільства на суму у 1 млрд. дол. США. Більше того, навіть сам президент України заявив, щоб надавати інформацію в НАБУ,

але попри публічний вплив президента України на НАБУ результату до цього часу немає.

З метою належного реагування щодо викладених у статті фактів корупції, направив її в офіс Генерального прокурора України. Органи прокуратури, у свою чергу, не розслідували факти, викладені у статті, а направили їх до Національної поліції України, яка, в свою чергу, направила їх до обласного управління поліції. Обласне управління поліції – до міського, а міське управління розслідувати факти про мільярдні зловживання доручило дільничому інспектору поліції. Дільничий інспектор викликав мене на допит, в ході якого було встановлено, що викладені у статті факти не відносяться до компетенції розслідування дільничого. У порівнянні з НАБУ та ДБР, де описувалось про неможливість проведення розслідування через підслідність та відсутність викладення всіх фактів поліція напружувала найбільше в розумінні запускання епістолярного ланцюжка та доведення справи до абсурду. Це ж так треба, щоб до сучасного «Аніськіна» справу на мільйони.

До речі, у даній статті «Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції!» я запропонував Президенту України, який є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина скористатись повноваженнями статті 107 Конституції України, щодо видачі указів і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України. Власне у президентському сейфі лежить ключ (указ чи розпорядження) до вирішення питання практичної реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями, їх детінізація тощо. На жаль, Володимир Олександрович до моєї пропозиції не дослухався. Легше за все перекладати економічні провали на попередників. Недавно опубліковано аудит органів публічного управління, який показав що Україна за 10 років втратила 1 трлн доларів ВВП, з яких 85 млрд доларів – через невикористання земельного потенціалу. Але втрати не зупиняються і про справедливість та законність українцям доводиться лише мріяти.

Також у статті «Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції!» я вказував, що чинний Президент України взяв курс на ігнорування вирішення проблем суспільства і запропонував президенту України захищати свою ділову репутацію у суді. На жаль, президент України не прислухався до моїх порад щодо практичної реалізації законодавства України в частині платності за використання мисливських угідь та не захистив у судовому порядку свою ділову репутацію, а лише перенаправив мою статтю до Державного агентства лісових ресурсів. Листом від 03-06/10013-20 від 21.12.2020 року повідомлено, що із статтею відомство ознайомилось, та прийняло дану інформацію до відома. Отже факти, викладені у статті не спростовані, а бідність, безробіття та корупція вітається і благословляється як президентом України, так і прокуратурою, ДБР та НАБУ.

Про свідоме ігнорування вимог законодавства свідчить той факт, що в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, яке направило мене на навчання в Академію державного управління при Президентові України, п'ять років не знають, як виконати вимоги законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями і як вивести з тіньового обігу сотні тисяч гектарів мисливських угідь, але, маніпулюючи законодавством, знають, як відмовити у поновленні на роботу фахівцю після підвищення кваліфікації з державного управління. (На хвилиночку: державний бюджет витратив на моє навчання в магістратурі, аспірантурі та докторантурі 400 тис. грн). То ж корумпованій системі яка існує за президента Володимира Зеленського, не потрібні фахівці, які намагаються впливати на сталий розвиток суспільства, але потрібні «фахівці», яких впрягають до корупційних обгородок, цинічно заявляючи, що існує велика проблема в кадрах.

Олег Проців

<https://www.golos.if.ua/2021/01/13/prezident-ukra%20ni-ye-garantom-bidnosti-bezrobittya-ta-korupci%20-prodovzhennya/>

Проців О.Р.

кандидат наук з державного
управління, докторант ЛРІДУ НАДУ
при Президентові України

Проблеми розвитку публічного управління в Україні у галузі тваринного світу: історико-компаративний аспект

Тваринний світ є одним з компонентів навколишнього природного середовища, національним багатством України, джерелом духовного та естетичного збагачення і виховання людей, об'єктом наукових досліджень, а також важливою базою для одержання промислової і лікарської сировини, харчових продуктів та інших матеріальних цінностей. Тому на органи публічного управління чинним законодавством покладається функція здійснювати заходи щодо охорони, науково обгрунтованого, невиснажливого використання і відтворення тваринного світу.

Компаративний аналіз функцій публічного управління Галичини (1772-1939 рр.) та сучасної України дає підстави стверджувати, що головні завдання публічного управління у галузі охорони, використання і відтворення об'єктів тваринного світу полягають у збереженні та покращенні середовища існування диких тварин; забезпеченні умов збереження всього видового і популяційного різноманіття тварин [1 с. 97] ¹.

Тому напрями публічного управління сконцентровані на регулюванні права власності на об'єкти тваринного світу, охорону від незаконного вилучення дичини з навколишнього середовища, правила вилучення, збереження популяції дичини, сталий розвиток тваринного світу.

Так, у Галичині право власності на тваринний світ було тісно пов'язане з правом власності на землю. Тварина належала власнику земельної ділянки. На

---

¹ Про тваринний світ : Закон України // Відомості Верховної Ради України [Текст]. — 2002. — № 14. — С. 97.

цей час всі об'єкти тваринного світу усупільнені і від імені народу України ними розпоряджається держава [2 с. 35-41]². На мою думку, виключне право розпоряджатись тваринним світом та загальне її усупільнення мають багато як негативних, так і позитивних сторін, а саме: при приватній формі власності на тваринний світ власник має більшу мотивацію для його збільшення, але в той же час знижується сталий розвиток у його використанні та монополізується його використання.

Аналіз публічного управління в частині охорони дичини від незаконного її вилучення показує, що воно тісно пов'язане з правом власності на дичину. Якщо в умовах сучасної України законодавство трактує браконьєрство як незаконне полювання, то Галицьке законодавство ХІХ ст. визначало цей вид проступку як крадіжку [3 с. 2]³. З усупільненням у ХХ ст. дичини незаконне добування кваліфікувалось вже не як крадіжка, а як порушення правил полювання. Тогочасна мисливська література відзначала, що судді та й взагалі суспільство стало толерантніше відноситись до новоспечених «порушників правил полювання», ніж до «крадіїв» [4 с. 23]⁴. Велике значення публічне управління Галичини, на відміну від сучасної України, надавало місцю і часу полювання. Суворіше карались порушники, які полювали у період, коли будь-яке полювання було заборонене, та при полюванні у вольєрах [5 с. 49-53].⁵ Однією з проблем розвитку публічного управління в сучасній Україні є недовіра до правоохоронної

---

² Проців О.Р. Вплив правового механізму регулювання власності на мисливські види тварин на організацію мисливства у Європі Х-ХХ ст. Публічне управління та митне адміністрування : наук. зб. / Ун-т митної справи та фінансів. – Дніпропетровськ: Вид-во Ун-ту митної справи та фінансів, 2016 р. – № 2 (15). – С. 35-41.

³ Проців О.Р. Відшкодування збитків у мисливському господарстві / Олег Проців / Полювання та риболовля. – 2014. – № 11 (157) серпень. – С. 2.

⁴ Проців О.Р. Порушники законів лісу / Олег Проців / Лісовий вісник. – 2014. № 9 – С. 23.

⁵ Przepisy o polowaniu w guberniach Królestwa Polskiego z najwyższego zezwolenia 17 lipca 1871 roku// Kalendarz myśliwski na rok 1904. – Warszawa: Druk P.Laskauera i S-ki, 1904. – S. 49-53.

системи. І маніпуляції у трактуванні злочинів не сприяють довірі до неї. Доцільно застосувати досвід Галичини, коли було чітко встановлені штрафи за незаконне добування того чи іншого виду дичини [6 с. 7].⁶

Великий вплив на публічне управління має форма власності на об'єкти тваринного світу. Особливо це стосується **вилучення дичини з навколишнього природного середовища, які регулюються правилами полювання, допуском осіб до полювання, термінами полювання, видами дичини, на які заборонено полювати.** У цьому контексті слід відмітити, що розвиток публічного управління надзвичайно регламентований і, у свою чергу, не відповідає реальним потребам сталого розвитку мисливського господарства. Слід також зазначити, що за часів урядування Радянської влади питання ведення мисливського господарства регламентувалося виключно положенням «Про полювання та мисливське господарство Української РСР», затвердженим Постановою Ради Міністрів УРСР № 473 від 8 серпня 1969 р., яке за об'ємом було в десятки разів меншим, ніж теперішній Закон України «Про мисливське господарство та полювання». Більше того, ведення мисливського господарства регламентується сьогодні ще й Законом «Про тваринний світ», постановами та розпорядженнями Кабінету Міністрів України, наказами Мінприроди, Мінагрополітики, Держстату, Держкомлісгоспу. У Галичині ж існував лише Мисливський закон, а функції його адміністрування покладались виключно на повітовий рівень влади – аналог сучасної районної державної адміністрації.

Для допуску до полювання у Галичині та Україні застосовувались аналогічні методи – видача документів, які давали право проведення полювання незалежно від власності на дичину [7 с. 372-378] ⁷. У Галичині органи публічної

---

⁶ Проців О.Р. Карабчук Д.Ю. Шляхи реформування мисливства / Олег Проців / Полювання та риболовля. – 2015. – № 7 (165) липень. – С. 7.

⁷ Проців О.Р. Державне регулювання видачі дозволів на право полювання в Австро-Угорській імперії кінця XIX – початку XX ст. / О.Р. Проців // Актуальні проблеми державного управління: зб.наук. пр. Харк. регіон. ін-ту держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президентові України. – Х. : Вид-во ХарРІ НАДУ "Магістр", 2009. – № 2 (36). – С. 372-378.

влади на повітовому рівні видавали мисливський білет, який коштував відносно дорого і мав більше податкове навантаження, тоді як в Україні видається посвідчення мисливця, за видачу якого сплачується відносно незначні кошти, але процедура надзвичайно забюрократизована: видача посвідчення мисливця проводиться на вищому (обласному) рівні, що створює незручності для мисливців. Більше того, щороку мисливці повинні обмінювати щорічні контрольні картки – спеціальний додаток до посвідчення мисливця.

В сучасній Україні аналогічно, як і в Галичині, застосовувався механізм регулювання чисельності дичини, який полягав у визначенні термінів полювання на той чи інший вид дичини. Якщо у Галичині забороняли добувати самиць практично всіх видів дичини, то на цей час в Україні застосовуються такі ліміти добування дичини, які надзвичайно важко піддаються адмініструванню, так як дичину необхідно облікувати. Узгодження ліміту проходить у районних, обласних та трьох центральних органах виконавчої влади. Аналіз виходу наказів Мінагрополітики з 2008 по 2018 рік «Про затвердження лімітів добування (відлову, відстрілу)» показує, що за цей період жодного року вчасно наказ не видавався, і сезон полювання пересувався на місяць і більше. Такий стан призводить до фінансових втрат мисливських господарств [8 с. 5]⁸. Крім того, визначення лімітів на центральному рівні не гарантує їхнього використання. Так, в залежності від виду дичини використання ліміту коливається в межах 25-60 %. У Галичині була спрощена система визначення обліку дичини, яка корелювалась у відповідності до рівня добування дичини в тому чи іншому господарстві. Звісно, що чим більше дичини було, то й більше добувалось.

Через забюрократизовану процедуру надання у користування мисливських угідь існують великі площі, на яких взагалі не ведеться мисливське господарство. Якщо у розвинених країнах Європи площа мисливських угідь складає 90% від загальної, то в Україні – лише 66 %. Більше того, повністю ігноруються вимоги

---

⁸ Проців О.Р. Облік дичини. Жити стає все краще .../ Олег Проців / Полювання та риболовля. – 2016. – № 4 (174) квітень. – С. 5.

ст. 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» щодо оплати за користування мисливськими угіддями, тоді як у Галичині власники земельних ділянок отримували визначені законом кошти.

Отже, сучасний рівень розвитку публічного управління у галузі тваринного світу є надзвичайно забюрократизованим та не спрямований на сталий розвиток.

Проців О.Р. Проблеми розвитку публічного управління в Україні у галузі тваринного світу: історико-компаративний аспект // Проблеми розвитку публічного управління в Україні: матер. наук.-практ. конф. за міжнар. уч. (11 – 12 квітня 2019 р., м. Львів) / за наук. ред. чл.-кор. НАН України В. С. Загорського, доц. А. В. Ліпенцева. — Львів : ЛРІДУ НАДУ, 2019. — С. 54-57. — ISBN 978-617-644-049-9.

Старі корупційні схеми діють з дозволу Президента України?

Тема статті впливає з відношення президента України до розгляду моїх звернень стосовно неефективного адміністрування законодавства та корупції у галузі мисливського господарства. Я направив через електронний кабінет урядового контактного центру біля 5 звернень, які обгрунтовано пояснюють суть справи. Всі мої звернення перенаправляють у різні Міністерства, які відмовляються вживати реальних заходів і відбуваються відписками. Тож хочу зауважити, що в Офісі Президента України сидять чиновники, які не знають куди направляти матеріали щодо корупції? Ви, пане Президенте, просили не лаятись у фейсбуці щодо зловживань чиновників, а телефонувати до НАБУ. З цього також нічого не вийшло, хоча збитки завдано суспільним інтересам на мільйони гривень. Правда, поліція відкрила за моїми поданнями 15 кримінальних справ стосовно зловживання владою або службовим становищем службових осіб територіальних органів Державного агентства лісових ресурсів України або керівників державних лісгосподарських підприємств, але й вони ситуації не виправили.

У моїх статтях¹ зазначаю, що з 1 січня 2015 року в Україні введена в дію норма щодо плати за користування мисливськими угіддями, але фактично ця норма не виконується, хоча в усіх європейських країнах та, навіть, у Білорусії та Росії користувачі мисливських угідь оплачують власникам земельних ділянок кошти. У Німеччині, площа якої менша, ніж України, ця сума сягає 340 млн євро. Отже, якщо б в Україні ефективно використовували земельні ресурси, то й не потрібно було б брати кредити, які необхідно повертати. Звісно, що мисливське господарство в Україні, на відміну від німецького є збитковим, але, на думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями повинна становити 6-7 грн за гектар². Якщо врахувати, що вже п'ять років ігнорується виконання вимог законодавства,

---

¹ <https://vilneslovo.com/author/oleg-protsiv/>

² <http://galtv.if.ua/video/deyaki-myslyvski-ugiddy-prykarpattya-mozhut-perejty-z-derzhavnogo-korystuvannya-u-privatni-struktury>

то збитки на даний час в Україні лише по державних лісогосподарських підприємствах становлять суму у 1,6 мільярдів гривень.

Опосередковано про достовірність викладених у статті даних свідчить той факт, що в попередньо опублікованих статтях я вказую, що службовими особами Міндовкілля, ДАЛР, Івано-Франківської ОДА та Івано-Франківської обласної ради внаслідок невиконання вимог законодавства завдаються збитки суспільним інтересам. Спростування викладених мною фактів ні у ЗМІ, ні претензій до мене особисто не було, так як і не було позовів щодо захисту їх ділової репутації. На моє переконання, для них матеріальні активи вартують більше, ніж репутація. Також на даний час жодної претензії зі сторони правоохоронних органів, які проводять розслідування кримінальних справ, не виставлялось.

Зрозуміло, що ігнорування вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями дає свій «навар» ділкам, які гальмують виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Так, в руки ДБР потрапляють чиновники, які вимагають 500 тис. доларів США за вирішення питання щодо надання у користування мисливських угідь.³ На жаль, навіть агресор – Російська Федерація, бере кошти за використання українських мисливських угідь, звісно, що у свій бюджет. Так, в окупованому Українському Криму через механізм аукціону, який відбувся 2 липня 2019 року, за понад 16 млн. російських рублів продали 4,1 тис га мисливських угідь, тобто, один гектар українських мисливських угідь вартує біля 30 доларів США. Можна спрогнозувати, якщо на даний час в Україні обліковується біля 40 млн га, то через бездіяльність службових осіб Україна не отримала до різних бюджетів понад 1 млрд. доларів США.⁴ Якщо ми з гордістю заявляємо, що Україна – не Росія, то у цій ситуації російська окупаційна влада подає приклад Україні щодо ефективного використання мисливських угідь.

На думку Голови Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру Романа Лещенка в Україні через неналежне управління земельними

---

³ <https://lenta.ua/ua/grupa-chinovnikiv-vstanovila-nechuvanu-sumu-habara-za-mislivski-ugiddya-16009/>

⁴ <https://news.allcrimea.net/news/2019/7/3/v-krymu-prodali-ohotnichi-ugodya-119257/>

ресурсами незаконно вилучено 5 млн. га землі, у галузі мисливського господарства десятиліттями тіньовому використанні перебуває більш як 14 млн га мисливських угідь. До прикладу, якщо у 90-х роках площа мисливських угідь Івано-Франківської області становила 1,1 млн га, у 2010 році – 989 тис. га, то на даний час площа мисливських угідь складає 730 тисяч гектарів. З мисливського господарства виведено понад 400 тис. га мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області. Якщо у країнах Європи показник площі мисливських угідь становить сягає 90% від усієї площі країни, то завдяки «старанням» українських чиновників вона вже протягом десяти років становить лише 62%, а, враховуючи набагато нижчу щільність населення ніж у Європі, повинна становити 95%. Виведення їх з тіньового використання дало б змогу створити 2 тис. додаткових робочих місць, так як відповідно до статті 29 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» користувачі мисливських угідь повинні утримувати єгерську службу: одного єгеря – на 5-10 тис. га мисливських угідь.

Хочу зауважити, що голова НАЗК О. Новіков вказав, що бюджет може заощадити близько 200 млрд грн за рахунок зменшення хабарів і відкатів лише у випадку схвалення Верховною Радою України «Антикорупційної стратегії на 2020-2024 роки». А якщо її забракують у Верховній Раді, то органи публічного управління і далі щороку будуть викрадати по 200 млрд грн ?

Але політика органів державного управління у галузі мисливського господарства перевершила навіть уявлення голови НАЗК О. Новікова щодо відсотків з відкатів. А відсотків апріорі немає, так як всупереч вимогам законодавства вже 5 років державний лісовий фонд віддається, за невеликим винятком, державними лісгосподарськими підприємствами приватним та комерційним структурам відповідно до звіту взагалі безоплатно, тобто, 100 % коштів зникали та продовжують зникати невідомо куди, але не до каси державних лісгосподарських підприємств. Хочу зауважити, що экс-міністра інфраструктури Омеляна за те, що він видав наказ про зменшення всіх портових зборів (крім маякового) на 20%, звинуватили у зловживанні службовим

становищем і справа знаходиться у суді. А що коли не на 20 % зменшується сума збору, а не береться взагалі, тобто зменшується на 100%?

Аудит держави показав, що через неефективність публічного управління Україна за 10 років втратила 1 трлн доларів ВВП, з яких 85 млрд доларів – через невикористання земельного потенціалу. Але українці не бажають лише отримувати інформацію про те, скільки через зловживання службовим становищем (корупцію), у них викрадають коштів. У цей складний економічний час увага зосереджена на їх соціальному захисті і на можливості знайти достойне місце праці та найменше цікавить – скільки відкрито кримінальних справ, які знаходяться у суді та інші досягнення антикорупційної політики, яку зруйнував Конституційний суд України. Але, якщо й Конституційний суд України зруйнував антикорупційну вертикаль, то до вертикалі влади він не добрався. Однозначно можна сказати, якщо б вертикаль виконавчої гілки влади мала б політичну волю в ефективному публічному управлінні, то й антикорупційні органи мали б менше роботи. Ключову роль у подоланні корупції повинен відіграти Президент України, який є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина. З цією метою він відповідно до статті 107 Конституції України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України. Тому у президентському сейфі лежить ключ (указ чи розпорядження) до вирішення питання практичної реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями, їх детінізація тощо. Я погоджуюсь з автором статті «Корупція часів Зеленського: "Вова не краде", але низи "стрижуть" для себе», який стверджує: «В оточенні президента говорять, що Володимир Зеленський особисто в корупції не замішаний, але члени його команди ділять сфери впливу, а нижня ланка продовжує наживатися на корупційних схемах»⁵. Викладені матеріали лише підтверджують цю тезу, але суспільству з цього краще не стає.

---

⁵ <https://www.pravda.com.ua/news/2020/09/23/7267364/>

<https://vilneslovo.com/%d1%81%d1%82%d0%b0%d1%80%d1%96-%d0%ba%d0%be%d1%80%d1%83%d0%bf%d1%86%d1%96%d0%b9%d0%bd%d1%96-%d1%81%d1%85%d0%b5%d0%bc%d0%b8-%d0%b4%d1%96%d1%8e%d1%82%d1%8c-%d0%b7-%d0%b4%d0%be%d0%b7%d0%b2%d0%be%d0%bb/>

Системна корупція у наданні адміністративних послуг у галузі мисливства продовжується

10 лютого 2021 р. на переговорах з Євросоюзом щодо отримання фінансової допомоги від України очікується виконання низки структурних заходів та прогресу у боротьбі з корупцією. Євросоюз наголосив, що корупція гальмує просування реформ.¹ Чиновники, які мають корупційні доходи роблять все можливе, щоб в Україні не встановлювалось логічність публічного управління, сталий розвиток, справедливість.

Одним з механізмів держави при організації покладених на неї функцій є надання адміністративних послуг. Власне, культура спілкування між суб'єктами – державними службовцями та об'єктами – отримувачами має значний вплив на формування загальної довіри до влади й позитивно впливає на політичну ситуацію в країні.

Розуміючи актуальність проблеми, сьогодні, 27.04.2020 р. Міністерство цифрової трансформації України анонсувало на порталі «Дія» створення електронного кабінету громадянина, де розміщується інформація з різних державних реєстрів. Як відомо, у нашій країні вже створено велику кількість реєстрів – їх сьогодні навіть не десятки, а більше двох сотень. Реєстри й бази даних функціонують (якщо це можна так назвати) і підтримуються різними міністерствами, центральними органами виконавчої влади, іншими державними установами.

Навіщо утримувати стільки реєстрів і баз даних? – питаєте ви. Справа в тому, що створення кожного нового реєстру, скажімо, тим чи іншим міністерством передбачає виділення для цього коштів з державного бюджету. Практично в кожній сфері існують нерозв'язані проблеми, під які завжди можна обґрунтувати створення реєстру. Вирішувати проблеми, як виявилось, не так вигідно, як плодити реєстри, за допомогою яких можна отримувати гроші.

---

¹ <https://ua.korrespondent.net/ukraine/politics/4325924-v-yes-nazvaly-shmyhalui-umovy-vydilennia-600-mln>

Скільки становить вартість підтримки кожного реєстру? Ви собі не уявляєте – це сотні мільйонів гривень. При цьому технічний стан реєстрів є жахливим.

Одним з таких двохсот реєстрів є реєстр мисливців, де містяться відомості про громадян, які отримали посвідчення мисливця. Порядок видачі посвідчення мисливця і контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання було затверджено наказом Міністерства аграрної політики та продовольства (далі – Мінагрополітики) України від 01.10.2014 р. № 383.

Однак серйозні проблеми галузі мисливського господарства виникли набагато раніше. Впродовж 20 років – відколи існує положення законодавства щодо впровадження контрольної картки обліку добутої дичини, реального обліку дичини не існує. Причиною є відсутність загальнонаціональної бази даних мисливців, тому просто немає, куди вносити кількість добутої дичини.

Здавалося б, Мінагрополітики України, яке формує державну політику у галузі мисливства повинно бути зацікавлене у вирішенні наявних проблем. Для того, щоб на більш якісному рівні в нормувати суспільні відносини у галузі мисливського господарства, достатньо підтримувати комунікацію з громадянами, які подають аргументовані пропозиції. Без налагодженого діалогу органів влади з українцями, в інтересах яких вони всі працюють, жодних зрушень досягти неможливо.

Втім, як приклад, Мінагрополітики не стало розглядати моє звернення стосовно розв'язання вищеописаної проблеми, і відправило його листом від 10.01.2019 р. № 37-13-16/330 на розгляд до Держлісагентства. Саме Держлісагентство, відповідно до чинного законодавства, реалізовує державну політику у галузі мисливського господарства.

Держлісагентство не стало заперечувати актуальність проблеми. Як ішлося з одержаної мною відповіді (лист від 29.12.2018 р. за вих. № 03-16/17353-18), Держлісагентство не спростувало і наведені мною аргументи стосовно того, що зараз бюджетні кошти витрачаються вхолосту на утримання державних службовців, які «товчуть воду в ступі», тоді як понад 300 тисяч громадян-мисливців витрачають час на обмін контрольних карток.

Також Держлісагентство визнає наявність суттєвих технічних недоліків у функціонуванні загальної комп'ютерної програми (бази даних). Але вдосконалити її потрібно поетапно, а це потребує часу. Крім того, процес отримання і використання виділених на цю роботу бюджетних коштів нерідко затягується через необхідність дотримання всіх формальностей щодо обліку і звітності.

Держлісагентство, розуміючи, що при наданні адміністративних послуг в частині отримання посвідчення мисливця та контрольної картки є проблеми з тим, що їх можна отримати за місцем проживання, подало до Мінагрополітики проект наказу «Про внесення змін до наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України від 1 жовтня 2014 р. № 383». У даному проекті запропоновано змінити порядок надання адміністративних послуг Держлісагентством та його територіальними органами, передбачивши можливість для громадян отримати їх незалежно від місця реєстрації.

Свого часу, відповідно до національної програми інформатизації Держлісагентство видало наказ «Про затвердження плану заходів з розвитку ІТ – інфраструктури Державного агентства лісових ресурсів України на 2019 рік», який лише передбачає створення загальної бази даних «Мисливець».

Але це залишається наразі лише на рівні планів. База даних «Мисливець» буде створена після погодження планів з Мінагрополітики України та із зацікавленими органами виконавчої влади. Потім погоджені плани заходів мають пройти процедуру їх державної реєстрації в Міністерстві юстиції України. Більше того, навіть, якщо цей план буде затверджений, то варто нагадати, що термін виконання створення і впровадження бази даних «Мисливець» було заплановано на четвертий квартал минулого – 2019 року. А зараз за вікном – вже другий квартал 2020-го. Іншими словами, якщо вже двадцять років не було бази даних, то вона не з'явиться і в цьому році.

Ще раз хочу нагадати, що дана база даних повинна ще бути створена 20 років тому. То ж цього року записи мисливців у контрольних картках обліку добутої дичини взагалі не будуть обліковуватись. Десятки працівників органів

державної влади будуть рік вхолосту працювати, а 300 тис. мисливців витратити – час і гроші на заміну нікому не потрібних карток.

А поки залишаються нерозв'язані проблеми, на них можна заробляти. Виходить так, що чим більше проблем, тим менш вигідно наводити лад і усувати недоліки. Однак допущений безлад і хаос завжди є наслідком порушення законодавства, за яким стоїть той чи інший конкретний чиновник – саме він має за це відповідати.

Хочу зазначити, що вирішити дану суспільну проблему, я намагаюсь вже декілька років методом переконанням через публікації у статтях у ЗМІ: Контрольна картка обліку дичини чи профанація публічного управління // Полювання та риболовля. – 2019. – № 3 (209) березень.– С. 6.² «Адміністративні послуги у мисливстві»– 2012. – №12(134) грудень. – С.3.³, «Адміністративна реформа та видача документів на право полювання» – 2013.– № 4 (138) квітень. – С. 2.⁴ «Навіщо зайцеві стоп-сигнал, а мисливцеві-контрольна картка?» – 2012. – № 9 (131) липень. – С. 2.)⁵. Адміністративні послуги у мисливстві: теоретико-методологічний аспект⁶

В Івано-Франківській області на мій суб'єктивний погляд біля 80% надання адміністративної послуги щодо обміну контрольною картою обліку добутої дичини й порушень правил полювання проводиться не службовими особами до компетенції яких входить дана функція.

Маніпулюючи чинним законодавством з метою так званої «допомоги» мисливцям проводити обмін «контрольних карток обліку добутої дичини...» діє розгалужена сітка так званих громадських розповсюджувачів (у лісгоспах, громадських мисливських організаціях тощо) які не являються ні державними службовцями ні службовими особами обласного управління лісового та

2

https://chtyvo.org.ua/authors/Protsiv_Oleh/Kontrolna_kartka_obliku_dychnyny_chy_profanatsiia_publichnoho_upravlinnia/

³ https://chtyvo.org.ua/authors/Protsiv_Oleh/Administratyvni_posluhy_u_myslyvstvi/

4

https://chtyvo.org.ua/authors/Protsiv_Oleh/Administratyvna_reforma_ta_vydacha_dokumentiv_na_pravo_poliuvannia/

⁵ https://chtyvo.org.ua/authors/Protsiv_Oleh/_Navischo_zaitsevi_stop-syhnal_a_myslyvtsevi-kontrolna_kartka7/

⁶ https://chtyvo.org.ua/authors/Protsiv_Oleh/Administratyvni_posluhy_u_myslyvstvi_teoretyko-metodolohichnyi_aspekt/

мисливського господарства. Хочу зазначити, що відповідно до ЗУ «Про адміністративні послуги» цитую: суб'єкт надання адміністративної послуги - орган виконавчої влади, інший державний орган, орган влади Автономної Республіки Крим, орган місцевого самоврядування, їх посадові особи, державний реєстратор, суб'єкт державної реєстрації, уповноважені відповідно до закону надавати адміністративні послуги. Тож порушення полягає в тому, що громадські мисливські організації та й навіть районні мисливствознавці не мають статусу державного службовця.

Якщо наприклад в Івано-Франківську дану адміністративну послугу можна отримати за 11грн 70 коп, а з послугами банку до 25 грн, то «громадські розповсюджувачі» реалізують вже за 50 грн., а за інсайдерською інформацією отримати адміністративну послугу можна прямо на полювання, але ця послуга вже обійдеться у 250 грн. І я навіть не хочу їх засуджувати «громадських помічників у розповсюдженні контрольних карток», так як необхідно витрати на транспорт, час тощо. Логічно, що для зручності громадян дану послугу компетентними органами публічного управління потрібно передати у районні центри надання адміністративних послуг, але це не вигідно, так як не будуть поступати дивідендами за надані «додаткові послуги».

На жаль в Україні до цього часу визначення з Конституції України що «Людина, її життя і здоров'я, честь і гідність, недоторканність і безпека визнаються в Україні найвищою соціальною цінністю» залишається пустим звуком. Як бачимо органи публічного управління у галузі мисливського господарства роблять все навпаки спершу зроблять проблему лише для того щоб її вирішувати з дивідендами. **Тож через системну корупцію, яка не відпускає галузь мисливського господарства Україна не може ефективно співпрацювати з Євросоюзом, а мисливці повинні сплачувати корупційний податок.** Тому пропоную органам досудового розслідування вжити заходи, передбачені чинним законодавством. Зі свого боку, я готовий нести відповідальність за оприлюднення завідомо неправдивої інформації.

<https://www.golos.if.ua/2021/02/20/sistemna-korupciya-u-nadanni-administrativnix-poslug-u-galuzi-mislivstva-prodovzhuyetsya>

Економічний аудит країни показав тотальну корупцію

На цьому тижні українців шокувала новина про те, що бездіяльність органів публічного управління призвела до того, що Держрезерв обікрав суспільство на 31,4 млн грн., а через декілька днів прем'єр-міністр України заявив, що «1 трлн доларів ВВП за 10 років — це нереалізований потенціал нашої країни. 1 трлн. втратили всі громадяни країни через постійні зміни векторів, незавершені реформи, відсутність довгострокової економічної стратегії, корупцію, неефективне управління». На думку прем'єр-міністра України, нереалізований потенціал України щодо лісових ресурсів складає 40 млрд доларів, а через невикористання земельного потенціалу країна втратила 85 млрд доларів. Одним із способів використання земельних ресурсів є ведення мисливського господарства, адже національне законодавство визначає, що мисливські угіддя – це ділянки суші та водного простору, на яких перебувають, або можуть перебувати мисливські тварини. На їх неефективне управління зі сторони органів публічного управління я неодноразово звертав увагу у 13 статтях через засоби масової інформації: Як держава втратила 1,6 мільярди гривень на ринку землі, просто не виконуючи свої закони¹, Адміністративні послуги в галузі мисливства, або навіть товкти воду у ступі², Гібридна війна Івано-Франківської облради на земельному фронті³, В наслідок бездіяльності Івано-Франківської ОДА державі нанесено збитки у сумі понад 40 мільйонів гривень? (документ)⁴, Тіньове використання мисливських угідь: еколого-

---

¹ <https://agravery.com/uk/posts/author/show?slug=ak-derzava-vtrabila-16-milardi-griven-na-rinku-zemli-prosto-ne-vikonuuci-svoi-zakoni>

²

<https://vilneslovo.com/%d0%b0%d0%b4%d0%bc%d1%96%d0%bd%d1%96%d1%81%d1%82%d1%80%d0%b0%d1%82%d0%b8%d0%b2%d0%bd%d1%96-%d0%bf%d0%be%d1%81%d0%bb%d1%83%d0%b3%d0%b8-%d0%b2-%d0%b3%d0%b0%d0%bb%d1%83%d0%b7%d1%96-%d0%bc%d0%b8%d1%81/>

³ <https://www.openforest.org.ua/127744/>

⁴ <http://www.golos.if.ua/2019/12/03/v-naslidok-bezdiyalnosti-ivano-frankivsko%D1%97-oda-derzhavinananeseno-zbitki-u-sumi-ponad-40-miljoniv-griven-dokument/>

економічні наслідки⁵, Новий Уряд – новий формат співпраці з громадянським⁶, Чому НАЗК і НАБУ не помічають мільярдні зловживання влади?⁷, В Україні має бути база даних «Мисливець»⁸, Українські особливості правозастосування в діяльності викривачів (відео+документи)⁹, Оновлена на Прикарпатті влада заявила пріоритети: боротьба з корупцією¹⁰, Фарисеї та книжники сучасного публічного управління в галузі мисливства¹¹, Житомирський розстріл рибалок – це наслідок кризи в державному управлінні тваринним світом¹², Цинізм і системна корупція унеможливають розвиток мисливського господарства.¹³ До цього часу претензій щодо неправдивості викладеного матеріалу зі сторони Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства чи Держлісгоспу України не було, але й на практиці – нічого не робилось і не робиться. У європейських країнах, де чиновники мають честь, гідність та дорожать своєю репутацією, існує правило відповідати на звинувачення, опубліковані у засобах масової інформації. У нашому ж випадку відповіді немає, а неефективне управління та корупція продовжується. Правильно зазначає заступник голови Національного агентства з питань запобігання корупції І. Пресняков, що «За нашими попередніми оцінками, завдяки впровадженню Антикорупційної стратегії на 2020–2024 роки держава зможе економити до 200 млрд грн щорічно». Питання стоїть лише, чи вона це зможе реалізувати на практиці.

---

⁵ <https://www.openforest.org.ua/130168/>

⁶ <https://vilneslovo.com/%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b8%d0%b9-%d1%83%d1%80%d1%8f%d0%b4-%d0%bd%d0%be%d0%b2%d0%b8%d0%b9-%d1%84%d0%be%d1%80%d0%bc%d0%b0%d1%82-%d1%81%d0%bf%d1%96%d0%b2%d0%bf%d1%80%d0%b0%d1%86%d1%96-%d0%b7-%d0%b3%d1%80>

⁷ <https://www.openforest.org.ua/138889/>

⁸ <https://www.openforest.org.ua/139336/>

⁹ <https://www.openforest.org.ua/134728/>

¹⁰ <https://www.openforest.org.ua/139562/>

¹¹ <https://vilneslovo.com/%d1%84%d0%b0%d1%80%d0%b8%d1%81%d0%b5%d1%97-%d1%82%d0%b0-%d0%ba%d0%bd%d0%b8%d0%b6%d0%bd%d0%b8%d0%ba%d0%b8-%d1%84%d0%b0>

¹² <https://www.openforest.org.ua/141244/>

¹³ <https://vilneslovo.com/%d1%80%d0%be%d0%b7%d0%b2%d0%b8%d1%82%d0%be%d0%ba-%d0%bc%d0%b8%d1%81%d0%bb%d0%b8%d0%b2%d1%81%d1%8c%d0%ba%d0%be%d0%b3%d0%be-%d0%b3%d0%be%d1%81%d0%bf%d0%be%d0%b4%d0%b0%d1%80%d1%81%d1%82%d0%b2%d0%b0/>

У моїх статтях зазначалось, що з 1 січня 2015 року в Україні введена в дію норма щодо плати за користування мисливськими угіддями, але фактично ця норма не виконується, хоча в усіх європейських країнах та, навіть, у Білорусії та Росії користувачі мисливських угідь оплачують власникам земельних ділянок кошти. У Німеччині, площа якої менша ніж в Україні, ця сума сягає 340 млн євро. На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн за гектар ¹⁴. Якщо врахувати, що вже п'ять років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму у 1,6 мільярдів гривень. Державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468, 3 тис. га. Тобто, 210 тис. га державного лісового фонду державними лісогосподарськими підприємствами надано на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь.

Тож через бездіяльність органів публічного управління в Івано-Франківській області державні підприємства області втрачають лише за один рік від 1554 до 1813 тис грн.

Важливою проблемою при використанні земельного ресурсу є різке зменшення площі мисливських угідь в Івано-Франківській області. Для прикладу, якщо у 90-х роках площа мисливських угідь Івано-Франківської області становила 1,1 млн га, у 2010 році – 989 тис. га, то на цей час площа мисливських угідь складає 730 тисяч гектарів. З мисливського господарства виведено понад 400 тис. га мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області.

Залучення у користування 400 тис. га мисливських угідь дало б змогу працевлаштувати як мінімум 50 працівників, а по Україні – 2 тис. працівників, які б займались мисливським господарством на угіддях, що на цей час є безгосподарськими і їх ніхто не охороняє. Так, відповідно до статті 29 ЗУ «Про

---

¹⁴ <http://galtv.if.ua/video/deyaki-myslyvski-ugiddy-prykarpattya-mozhut-perejty-z-derzhavnogo-korystuvannya-u-pryvatni-struktury>

мисливське господарство та полювання» користувачі мисливських угідь повинні утримувати єгерську службу: одного єгеря – на 5-10 тис. га мисливських угідь. Хочу зауважити, що маніпуляції із землею мають загальнонаціональне значення. Так, Голова Державної служби України з питань геодезії, картографії та кадастру Роман Лещенко повідомив, що в Україні через неналежне управління земельними ресурсами незаконно вилучено 5 млн. га землі. Цікава констатація фактів. А хто відповідь? Державні службовці, які працюють у Державній службі України з питань геодезії, картографії та кадастру і присягали служити народу України, а виявилось, щоб рабськи служили мамоні?

Виникає питання, чому не задіяти для вирішення питання напрацювання науковців, які вже з сучасними підходами хотіли б працювати на благо держави? Скільки дисертацій захищено у галузі публічного управління, економіки, юриспруденції, які стосуються використання земельних ресурсів? Чому не скористатись науковими здобутками? Але й тут ніхто – нічирк. Більше того, якщо, на думку прем'єр-міністра України, в країні через корупцію та неефективне використання не реалізуються матеріальні активи природних ресурсів, то, на мою думку, марнується й людський потенціал та витрачені на його підготовку кошти. Це, до слова, з власного досвіду. Держава, яка на моє навчання витратила 400 тис. грн. (магістратура, аспірантура та докторантура Національної академії державного управління при Президентові України), не дає мені навіть шансу втілити мої наукові напрацювання, пов'язані з державним управлінням галузі мисливського господарства у життя. Після закінчення навчання Івано-Франківське обласне управління лісового та мисливського господарства, організація – за рекомендацією якої я й вступив до докторантури, не виявила зацікавленості до моєї кваліфікації та можливості застосування кращих практик моєї наукової роботи для подолання корупції та покращення економічної ситуації. Мабуть, сподіваються, що проблема «розсмокчеться» сама собою.

Про тотальну злочинну сутність у галузі лісового господарства на Прикарпатті свідчить одночасне затримання сімох керівників державних лісогосподарських підприємств, які запропонували керівникові відділу

обласного управління стратегічних розслідувань щомісячну «винагороду» за нереагування на факти незаконної порубки на території лісових масивів – 1000 доларів США з кожного. Метою угоди було, щоб працівники поліції не реагували на порушення та в подальшому не втручалися в їхню злочинну діяльність.

У коментарях до цієї інформації багато дописувачів обурювались тим, що половина керівників державних лісогосподарських підприємств Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства потрапили на хабарі правоохоронним органам. Нас вже не шокує, що хабарі дають, щоб відкупитись від відповідальності за незаконну вирубку лісу. Ну з ким не буває, біс поплутав і вкрав. Але в Івано-Франківській області завідомо планується злочинна діяльність, а за тисячу доларів на місяць кожен керівник державного лісогосподарського підприємства хотів купити собі індульгенцію не за зменшення покарання, а за наперед сплановану незаконну діяльність. Звісно, красти ліс справа не легка, це ж не вкрасти готівку з сейфу. Потрібно задіяти техніку, людські ресурси – майстрів лісу, лісничих, інженерів-лісівників лісгоспу, контролюючі органи. Залишилась поліція, яка, до своєї честі, не купилась. А куди дивились керівні органи, до компетенції яких відноситься управління лісовою галуззю?

І як тут не погодитись з думкою президента США Джозефа Байдена, що головним безпековим ризиком України є не Росія, а корупція: якби не такий високий рівень корупції в Україні, то Росія не захопила б Крим і не встановила б контроль над частиною Східної України. Адже, виходячи з позиції Джозефа Байдена, напрошується висновок, що і очільник чи то Державного агентства лісових ресурсів України, на якого відповідно до «Положення...» покладені функції реалізації державної політики у сфері лісового та мисливського господарства, чи то – Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства шляхом невиконання вимог чинного законодавства призводять до зубожіння українського народу, зменшення робочих місць і погіршення рівня життя громадян-платників податків.

На моє переконання, факти, викладені у цій статті, несуть загрозу в частині економічної безпеки держави і повинні розслідуватись компетентними органами, а органи виконавчої гілки влади вжити адміністративних заходів для виправлення ситуації.

Українці вперто намагаються реалізувати свій потенціал. Однак, інформація про крадіжку з Держрезерву 31,4 млн грн, втрати 1 трлн доларів ВВП за 10 років та 85 млрд доларів через невикористання земельного потенціалу оптимізму аж ніяк не додає. Кожен українець спостерігає, як слабшає країна, а монетизовані природні ресурси опиняються в кишені олігархічних структур. Але свідомих громадян не полишає надія, що органи влади, до функцій яких належить раціональне використання природних ресурсів, все ж скористаються своїми можливостями та новими підходами і перейдуть від викриття корупційних схем до ефективного управління галуззю.

Олег Проців

кандидат наук з державного управління

<https://www.openforest.org.ua/151835/>

Корупційні дії посадових осіб Івано-Франківської обласної ради завдали збитки суспільним інтересам громади області на 1,6 млн. грн.

В Івано-Франківській області не виконуються вимоги статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання», яка визначає, що з 1 січня 2015 року вводиться норма щодо плати за мисливські угіддя, хоча стаття 13 Конституції України визначає, що управління природними ресурсами здійснюють органи державної влади та місцевого самоврядування.

Так, Івано-Франківське обласне комунальне агролісогосподарське підприємство «Івано-Франківськблагроліс», засновником якого є Івано-Франківська обласна рада, повідомило, що на площі 53728 га лісового фонду ведеться мисливське господарство, але плата за їх використання не береться (Додаток 4). На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями в Україні становить 6-7 грн. за гектар¹. Проте, в Івано-Франківській області норма закону щодо плати за користування мисливськими угіддями не застосовується. Отже, якщо припустити, що вартість користування мисливськими угіддями за 1 га становить 6 грн., то до бюджету області поступало б щорічно **322 тис. грн.** Однак, ці кошти не поступають, а я хочу підкреслити, що не поступають з 2015 року, то збитки для Івано-Франківської громади становлять, виходячи з алгоритму визначення вартості голови Івано-Франківської обласної ради Сича О. М. близько **1,6 млн грн.** Хочу зазначити, що у Німеччині, площа якої у два рази менша, ніж України, щорічна плата за користування мисливськими угіддями становить 340 млн. євро.² Якщо такі доходи були б в Україні, то й кредитів МВФ не було б потрібно.

Я неодноразово піднімав перед Івано-Франківською обласною радою питання щодо виконання вимог статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та

---

¹ <http://galtv.if.ua/video/deyaki-myslyvski-ugiddyya-prykarpattya-mozhut-perejty-z-derzhavnogo-korystuvannya-u-pryvatni-struktury>

² Проців О.Р. Проблеми формування та реалізації конкурентної політики органами публічного управління у галузі використання тваринного світу // Проблеми формування та реалізації конкурентної політики: Матеріали VI міжнародної науково-практичної конференції (19-20 вересня 2019 р.) – Львів ТзОВ «Галицька видавнича спілка», 2019. – С. 102-104.

полювання» щодо плати за користування мисливськими угіддями. З цією метою направив звернення на що отримав відповідь від 02.01.2019 року № П-15/1720 (Додаток № 1). У відповіді не заперечується актуальність цієї проблеми. Але свою бездіяльність голова Івано-Франківської обласної ради пояснює тим, що відповідно до статті 8 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» функції щодо дотримання вимог законодавства у галузі мисливського господарства, належать до облдержадміністрації, а обласна рада повинна діяти лише в межах статті 19 Конституції України.

Івано-Франківська обласна державна адміністрація листом від 04.01.2019 р. № 10301/1/1-18/01-013 (Додаток № 2) теж хоче вирішувати проблему плати за користування мисливськими угіддями, вказуючи, що відповідно до статті 22 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» вирішення цього питання відноситься до компетенції обласної ради, і обгрунтовані пропозиції направляти до обласної ради не будуть. На моє переконання, органи державного управління та місцевого самоврядування повинні працювати в унісон, тим більше, коли йдеться про щорічне наповнення обласного бюджету на більш як 300 тис. грн. І от! Через корупційні маніпуляції Івано-Франківської обласної ради, та й, звісно, пандемію результат не забарився: бюджет Івано-Франківщини недовиконано за 10 місяців майже на 27 мільйонів гривень. Тож перед головою бюджетної комісії Івано-Франківської обласної ради Миколою Палійчуком постало завдання – які видатки економити. А я хочу поставити питання: для чого економити на суспільних інтересах, якщо наша влада дозволяє собі таку розкіш, як пільгове, тобто, безоплатне користування мисливськими угіддями, тобто, земельним ресурсом.

Як свідчить історичний досвід, це не перша криза, яку переживають галицькі землі. Та до її подолання підходять по-різному. Ось, наприклад, Станиславівський воєвода за часів Другої Речі Посполитої через високу інфляцію видав розпорядження від 16.05.1923, в якому зобов'язав старостів прив'язати вартість оренди права полювання до вартості зайця, а саме: вартість оренди 40 га мисливських угідь повинна була становити не менше, вартості однієї голови зайця. (Додаток № 3). Тож мені видається, що у міжвоєнний час на території сучасної Івано-Франківської області польська влада Другої Речі Посполитої у питанні оплати за

мисливські угіддя була більш приязно налаштована до селян, які в основному були українцями, ніж сучасної незалежної України, бо намагались згладити негативні наслідки інфляції.

На жаль, прикарпатська влада, яка повинна була б діяти відповідно і в спосіб передбачений законом, виконувати вимоги законодавства та відстоювати інтереси громади, яка її обирає, поки не збирається. Фарисейство посадових осіб Івано-Франківської обласної ради, яке полягає в маніпуляції законодавством, а не в задоволенні законних інтересів громади області, зашкалює.

Але мене найбільше зараз турбує питання наповнення бюджету області, бо нам всім тут жити. То може варто вже не тільки ставити питання, а вживати заходи щодо його наповнення, в тому числі й через запровадження практики оплати за використання мисливських угідь, яка є в інших областях.

Олег Проців 17.11.2020 року

УКРАЇНА
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА

од. 01. 2019 № 21 - 15 / 1720

На № _____ від _____

76004, м. Івано-Франківськ,
вул. Грушевського, 21,
тел. (0342) 55-18-93,
факс (0342) 55-60-24,
e-mail: orada.if@gmail.com

Проців О.Р.
вул. Козацька, 1
м. Івано-Франківськ

На Ваше звернення, яке надійшло до обласної ради 10.12.2018 року, щодо розгляду питань, викладених у зверненнях від 07.11.2018 р. та 12.11.2018 р., про раціональне використання мисливських угідь та плати за їх користування на території Івано-Франківської області повідомляємо.

Відповідно до статті 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України.

Згідно зі статтею 9 Закону України "Про мисливське господарство та полювання" (далі - Закон) до повноважень Верховної Ради Автономної Республіки Крим, обласних, районних, Київської і Севастопольської міських рад у галузі мисливського господарства та полювання належать: затвердження відповідних програм розвитку мисливського господарства; вирішення в установленому порядку питань надання в користування мисливських угідь; вирішення інших питань у межах своїх повноважень.

Відповідно до статті 22 Закону мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, погодженим з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, а також власниками або користувачами земельних ділянок.

З метою отримання відповідних висновків та пропозицій Ваші звернення від 07.11.2018 р. та 12.11.2018 р. були скеровані до обласної державної адміністрації.

Повноваження обласної державної адміністрації щодо забезпечення додержання вимог законодавства у галузі мисливського господарства та полювання визначено статтею 8 Закону.

Враховуючи вищевикладене, у разі надходження обґрунтованих пропозицій від обласної державної адміністрації, обласна рада розгляне їх у межах наданих повноважень.

Водночас інформуємо, що проект рішення обласної ради про надання товариству з обмеженою відповідальністю "Анекс-Лідер" в користування мисливських угідь повернуто обласній державній адміністрації на доопрацювання.

Голова обласної ради

Олександр Сич

А. Прокопів

75-80-73

УКРАЇНА

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСНА ДЕРЖАВНА АДМІНІСТРАЦІЯ

вул.Грушевського, 21, м.Івано-Франківськ, 76004, тел. (0342)55-22-91, факс 55-21-86

E-mail: oda@if.gov.ua Код ЄДРПОУ 20567921

04.01.19. № 10301/1/1-18/01-013 На № 3293-дз від 17.12.18.

Проців О. Р.

вул. Козацька, 1

м. Івано-Франківськ

Обласною державною адміністрацією, в межах компетенції, розглянуто Ваше звернення від 10.12.2018 року «Щодо кризи державного управління у галузі мисливського господарства», скероване до розгляду народним депутатом України В. Купрієм листом від 17.12.2018 року № 3293-дз, й повідомляємо наступне.

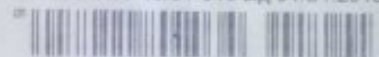
Вважаємо, що врегулювання питань щодо користування мисливськими угіддями, повинно вирішуватися відповідно до чинного законодавства, із забезпеченням економічного, ефективного та раціонального їх використання.

Правові, економічні та організаційні засади діяльності юридичних і фізичних осіб у галузі мисливського господарства та полювання, ведення мисливського господарства, організація охорони, регулювання чисельності, використання та відтворення тваринного світу визначені Законом України «Про мисливське господарство та полювання» (далі – Закон).

Порядок надання у користування мисливських угідь встановлений статтею 22 цього Закону, згідно з якою мисливські угіддя для ведення мисливського господарства надаються у користування Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими радами за поданням центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства, погодженим з Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласними, Київською та Севастопольською міськими державними адміністраціями, а також власниками або користувачами земельних ділянок.

Відповідно до статті 24 Закону користування мисливськими угіддями є платним.

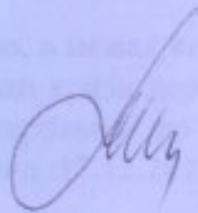
Поряд з цим, здійснення державного контролю за дотриманням законодавства в галузі мисливського господарства і полювання належить до повноважень центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового та мисливського господарства (Держлісагентство України), а розроблення та прийняття нормативно-правових актів з питань

ведення мисливського господарства та полювання, мисливського собаківництва, використання ловчих звірів і птахів – до повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері лісового та мисливського господарства (Мінагрополітики) (статті 6, 6-1 Закону).

Враховуючи вищевказане і те, що згідно з статтею 19 Конституції України органи державної влади та органи місцевого самоврядування, їх посадові особи зобов'язані діяти лише на підставі, в межах повноважень та у спосіб, що передбачені Конституцією та законами України, обласна державна адміністрація відкрита до співпраці й готова, в межах повноважень та у спосіб, передбачений чинним законодавством, сприяти конструктивному вирішенню питань щодо користування мисливськими угіддями на території області.

З повагою
Перший заступник голови
обласної державної адміністрації

Марія Савка

WYDZIAŁ ROLNICTWA I WETERYNARJI.

212.

L. 3755/VII. a.   Stanisławów, dnia 16. maja 1923.
Sprawy gospodarstwa łowieckiego.

Okólnik Nr. 87/23.

Zauważam przytem, że przy wydzierżawianiu prawa polowania na terenach stanowiących własność gminną wskazanem byłoby, by Wydział Spółek łowieckich przy zawieraniu umów dzierżawnych stosowały normy przyjęte przez Okręgowe Zarządy lasów państwowych t. j. by roczny czynsz dzierżawny odpowiadał wartości 1 zajęcia w dniu 15. listopada każdego roku za każdych 40 hektarów przestrzeni w terenach górskich — w terenach zaś nizinnych obfitujących w drobną zwierzynę norma ta powinna być odpowiednio podwyższona.

ІВАНО-ФРАНКІВСЬКА ОБЛАСНА РАДА
ІВАНО-ФРАНКІВСЬКЕ ОБЛАСНЕ КОМУНАЛЬНЕ АГРОЛІСОГОСПОДАРСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
“ІВАНО-ФРАНКІВСЬКОБЛАГРОЛІС”

76019, м. Івано-Франківськ, вул. Василянок, 62-а, тел./факс (0342) 51-11-50, e-mail: ifagrolis@i.u

08.10.2019 р. № 220

Проців О.Р.

м. Івано-Франківськ

вул. Козацька, 1

На виконання доручення першого заступника голови Івано-Франківської обласної ради Гладія В.І. від 03.10.2019 р. №11-211/1068/162 щодо розгляду запиту на Вашу інформацію, ОКП «Івано-Франківськоблагроліс» інформує про наступне:

І.Агролісогосподарські підприємства ОКП «Івано-Франківськоблагроліс» не являються користувачами мисливських угідь, а лісовий фонд загальною площею 53728 га надано для ведення мисливського господарства наступним користувачам, а саме:

1. Лісові насадження Богородчанського САЛГ:
  - Богородчанській районній організації УТМР – 1354 га;
  - ДП «Солотвинський лісгосп» - 1610 га;
  - ППСЛМНДПЗГ – 791 га;
  - Тзов «Верховина ДС» - 2153 га.
2. Лісові насадження Верховинського районного лісгоспу:
  - Верховинській районній організації УТМР – 21776 га.
3. Лісові насадження Долинського САЛГ:
  - Долинській районній організації УТМР – 5572 га;
  - Болехівській міській районній організації УТМР – 1199 га.
4. Лісові насадження Коломийського САЛГ:
  - Коломийській районній організації УТМР – 4150 га;
  - ДП «Коломийський лісгосп» - 32 га;
  - Тзов «Варго» - 1460 га.
5. Лісові насадження Косівського РП «Райагроліс»:
  - Косівській районній організації УТМР – 5563 га.
6. Лісові насадження Надвірнянського САЛГ:
  - Надвірнянській районній організації УТМР – 5405 га;
  - Надвірнянський МРК - 1182 га.
7. Лісові насадження Снятинського САЛГ:
  - Снятинській районній організації УТМР – 1481 га.

II. Кошти за користування мисливськими угіддями протягом 2015-2019 р.р. агролісогосподарським підприємствам ОКП «Івано-Франківськоблагроліс» від користувачів мисливських угідь не поступали, як це передбачено ст. 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання», що вказує на платне користування мисливськими угіддями. Проте, до сьогодні Кабінетом Міністрів України не затверджено Порядку розрахунку розміру плати за користування мисливськими угіддями.

**Заступник генерального
директора**

Пастущин Б.В.

<https://www.openforest.org.ua/152383/>

Системні мільйонні корупційні оборудки на Прикарпатті

з переслідуванням викривача

Україна завдяки неефективному державному управлінню, олігархату та корупції опинилась серед найбільш бідніших та найкорумпованіших країн Європи. Результати публічного управління виявились плачевними для галузі мисливського господарства Прикарпаття. Якщо у 90-х роках площа мисливських угідь в Івано-Франківській області становила 1,1 млн га, у 2010 році – 989 тис. га, то на даний час площа мисливських угідь складає 730 тисяч гектарів. З мисливського господарства виведено понад 400 тис. га мисливських угідь, що становить більше третини всіх мисливських угідь області. Залучення у користування 400 тис. га мисливських угідь дало б змогу працевлаштувати в Івано-Франківській області як мінімум 50 працівників, які будуть займатись мисливським господарством на безгосподарських на цей час угіддях. Також по всій Україні нераціонально використовуються мисливські угіддя. Площа мисливських угідь відповідно до публічного звіту ДАЛР за 2018 р. становить 40 млн. га, тоді як загальна площа України – 60,3 млн га. Площа мисливських угідь в Україні становить лише 66,3%, тоді як в країнах Європи цей показник сягає до 90%. Якщо б в Україні площа мисливських угідь становила 90%, то загальна площа мисливських угідь була б не 40 млн га, а 54,2 млн га, тобто, на 14,2 млн га більшою. Хочеться також зазначити, що густина населення в Європі є вищою від двох до десяти разів. Зменшення площі мисливських угідь (на 14,2 млн га) через службове недбальство компетентних осіб органів публічного управління не дає можливості в Україні додатково створити як мінімум 2 тис. робочих місць у галузі мисливського господарства, що уможливило частково реалізувати політику Президента України Володимира Зеленського про повернення заробітчан в Україну. Так, відповідно до статті 29 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» користувачі мисливських угідь повинні утримувати єгерську службу: одного єгеря – на 5-10 тис. га мисливських угідь.

У моїх статтях зазначалось, що з 1 січня 2015 року в Україні введена в дію норма щодо плати за користування мисливськими угіддями, але фактично ця норма не виконується, хоча в усіх європейських країнах та, навіть, у Білорусії та Росії користувачі мисливських угідь оплачують власникам земельних ділянок кошти. У Німеччині, площа якої менша ніж в Україні, ця сума сягає 340 млн євро. На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить 6-7 грн за гектар ¹. Якщо врахувати, що вже п'ять років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму у 1,6 мільярдів гривень. Державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468, 3 тис. га. Тобто, 210 тис. га державного лісового фонду державними лісогосподарськими підприємствами надано на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь.

Відповідно до чинного законодавства визначається, що держава заохочує викривачів та сприяє їм у повідомленні про можливі факти корупційних правопорушень усно та письмово, зокрема через спеціальні телефонні лінії, офіційні вебсайти, засоби електронного зв'язку, шляхом звернення до засобів масової інформації, журналістів, громадських об'єднань, професійних спілок.

За моїми заявами правоохоронні органи розслідують 13 кримінальних проваджень за фактами, викладеними вище. Практично всі справи отримали попередню правову кваліфікацію **«Зловживання владою або службовим становищем»** (стаття 364 Кримінального кодексу України).

№	Дата відкриття	Номер кримінального провадження	Суб'єкт відкриття
1	27.09.2019	62019050000001410	ДБР у Краматорську

---

¹ <http://galtv.if.ua/video/deyaki-myslyvski-ugiddy-prykarpatty-mozhut-perejty-z-derzhavnogo-korystuvannya-u-privatni-struktury>

2	05.09.2019	42019140000000106	ДБР у Львові
3	02.08.2019	42019200000000160	Прокуратура Сумської області
4	04.10.2019	62019050000001455	ДБР у Краматорську
5		42019071030000159	Ужгородська місцева прокуратура
6	06.11.2019	42019071030000157	Ужгородська місцева прокуратура
7		По Верховинському лісгоспу	Лист прокуратури Івано-Франківської області 09.12.2019 № 05/1-83-19
8		По Галицькому НПП	Лист прокуратури Івано-Франківської області 09.12.2019 № 05/1-83-19
9	09.12.2019	12019120270001751	Світловодський відділ поліції
10	29.11.2019	12019180010007341	Рівненський відділ поліції
11	07.11.2019	12019120180000216	Компанійський відділ поліції
12	03.04.2019	42019090000000038	Прокуратура Івано-Франківської області

13	14.12.2019	12019150030004640	Поліція Миколаївської області
----	------------	-------------------	-------------------------------

Але результату у подоланні корупції розслідування правоохоронних органів не дало. Тому мною у статті «Президент України є гарантом бідності, безробіття та корупції!»² я запропонував Президенту України, який є гарантом державного суверенітету, територіальної цілісності України, дотримання Конституції України, прав і свобод людини і громадянина скористатись повноваженнями статті 107 Конституції України щодо видачі указів і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України. Але й це звернення, на жаль, гарант Конституції України проігнорував.

Про свідоме ігнорування вимог законодавства свідчить той факт, що в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства, яке направило мене на навчання в Академію державного управління при Президентові України, п'ять років не знають, як виконати вимоги законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями і як вивести з тіньового обігу сотні тисяч гектарів мисливських угідь, але, маніпулюючи законодавством, знають, як відмовити у поновленні на роботу фахівцю після підвищення кваліфікації з державного управління. (На хвилиночку: державний бюджет витратив на моє навчання в магістратурі, аспірантурі та докторантурі 400 тис. грн). То ж корумпованій системі яка існує за президента Володимира Зеленського, не потрібні фахівці, які намагаються впливати на сталий розвиток суспільства, але потрібні «фахівці», яких впрягають до корупційних оборудок, цинічно заявляючи, що існує велика проблема в кадрах.

Про небажання реалізувати вимоги чинного законодавства з метою продовження корупції та подальшого тіньового використання мисливських угідь свідчить той факт, що не лише керівництво Івано-Франківського обласного

---

² <https://www.golos.if.ua/2020/12/11/prezident-ukra%20ni-ye-garantom-bidnosti-bezrobittya-ta-korupci%20/>

управління лісового та мисливського господарства, але й уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства Лілія Підгірняк, до якої, я як викривач, звернувся з метою захисту трудових прав від т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Ярошика О. В., який порушив мої права, як викривача, та не прийняв мене на роботу після закінчення мого навчання у докторантурі, до якої направило мене управління.

Хоча й стаття 53² Порядок здійснення перевірки за повідомленням викривача Закону України «Про запобігання корупції» визначає, що: «У разі якщо отримана інформація стосується дій або бездіяльності керівника відповідного органу або юридичної особи, до якого (якої) надійшла інформація, така інформація без проведення попередньої перевірки у триденний строк надсилається до Національного агентства, що визначає порядок подальшого розгляду такої інформації», уповноважена особа з питань запобігання та виявлення корупції в Івано-Франківському обласному управлінні лісового та мисливського господарства Лілія Підгірняк порушила цю вимогу. Тому я через ЗМІ пропоную антикорупційним органам взяти до уваги цю інформацію, а керівника управління не лише вжити заходів щодо детінізації використання мисливських угідь та виконання вимог щодо їх платності, але й не порушувати вимоги ЗУ «Про запобігання корупції» та позитивно розглянути мою заяву ще від 9 жовтня 2020 року щодо прийняття мене на роботу після закінчення докторантури, а Президенту України та правоохоронні органи вжити відповідні заходи для виконання вимог чинного законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями на Прикарпатті та детінізувати галузь мисливського господарства.

Цинізм і системна корупція унеможливають розвиток мисливського господарства

Всупереч вимогам законодавства, грошові кошти у вигляді плати за користування мисливськими угіддями не надходять на рахунки лісогосподарських підприємств. Кризова ситуація, що склалася в галузі мисливського господарства, має конкретні причини. Та вони, як завжди, лежать на поверхні.

Президент України вкотре закликав правоохоронні органи до роботи

До написання цієї статті мене мотивувало чергове звернення Президента України від 17 вересня 2020 р. до антикорупційних органів щодо подолання корупції. **Володимир Зеленський** закликав правоохоронні органи почути меседжі від народу і почати «показово садити».

Але реалії життя показують, що коли пана Президента України не слухають правоохоронні органи, то і мене, тим більше, не дослухається виконавча гілка влади. Особливо якщо йдеться про усунення корупційної складової в її діяльності у галузі мисливського господарства.

Мисливські угіддя, Чернігівщина

Результат однаковий – як за президентства Петра Порошенка, так і за Володимира Зеленського. І тут немає різниці, хто очолює виконавчу гілку влади – чи то **Володимир Гройсман**, чи то **Олексій Гончарук** або **Денис Шмигаль**. Якщо діючий Президент України звинувачував чиновників (попередників) у тому, що їм усе «фіолетово», то й теперішні чиновники є гідними «наслідниками» корупційних схем, започаткованих у період перебування у владі Януковича та Порошенка. Як наслідок, найновіші соціологічні опитування показують, що Президенту України не довіряють 49%, довіряють – 45%. Державному апарату (чиновникам) не довіряють 78%.

Питання, що потребують першочергового вирішення

На Урядовому контактному центрі мною було зареєстровано близько 80 звернень. У них я прошу вирішити три основних питання:

1. Розв'язання проблеми тіньового використання мисливських угідь площею **14,2 млн га.**, що дасть змогу створити, щонайменше, **2 тис. робочих місць**.

2. Запровадження єдиного механізму обліку в галузі мисливського господарства. Так, компетентні органи публічного управління надають адміністративні послуги щодо видачі посвідчення мисливця і контрольної картки обліку добутої дичини й порушень правил полювання. Їх метою є здійснення обліку добутої дичини та порушень правил полювання. Реально протягом 20 років, від часу запровадження цієї вимоги система не працює, тому що на центральному рівні не існує механізму обліку (комп'ютерної бази даних). Оптимізація цієї процедури допоможе ефективно використовувати трудові ресурси органів публічного управління та щорічно не відволікати кошти та час більш як **300 тис. мисливців** на отримання даної адміністративної послуги, котра на практиці нічого не дає.
3. Виконання приписів законодавства щодо збирання плати за користування мисливськими угіддями. Органи публічного управління практично не виконують вимоги статті 24 Закону України «Про мисливське господарство та полювання», яка визначає, що з 1 січня 2015 р. вводиться норма щодо плати за мисливські угіддя. Невиконання цих вимог призводить до щорічної втрати бюджетами всіх рівнів, державними лісогосподарськими підприємствами **щорічно близько 340 млн. грн.**

За моїми зверненнями правоохоронні органи розслідують 13 кримінальних проваджень, попередньо кваліфікованих за ст. 364 КК України – зловживання владою або службовим становищем.

Крім того, у засобах масової інформації України мною було **опубліковано 12 статей**, які докладно висвітлюють проблему неефективності та можливих корупційних проявів у галузі мисливського господарства.

Лобізм і перешкоджання виконанню вимог законодавства

Блокування вимог законодавства України відбувається на центральному рівні виконавчої гілки влади, а саме в частині організації стягнення плати за користування мисливськими угіддями. Про лобізм у цій сфері красномовно свідчить відповідь на моє звернення заступниці Міністра Мінекоенерго від 02.06.2020 р. **Ірини Ставчук**. Вона вказує, що Мінекоенерго доручило Держлісагентству підготувати відповідні проекти нормативно-правових актів та/або внести зміни до Закону України «**Про мисливське господарство та полювання**» в частині визначення розміру плати за користування мисливськими угіддями, механізму її справляння та подати їх для опрацювання до Мінекоенерго.

Хочу зауважити, що підготовка законопроектів не звільняє від виконання чинних норм законодавства. Стаття 19 Конституції України визначає, що посадові особи повинні діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією.

Тут повернемося до результатів опитувань, які було наведено на початку. На мою думку, в тому, що Володимир Зеленський втрачає довіру виборців, є серйозна причина. Правоохоронні органи пояснюють свою відмову виконувати покладені на них завдання поділом на гілки влади. Однак для вирішення питання таке пояснення практично не має жодного значення. Втім, я не хочу спонукати Президента на злочинні дії, як-то вплинути на правоохоронні органи стосовно «правильного» вирішення 13 кримінальних справ, відкритих за моїми заявами. Навіть притягнення винних до відповідальності не буде в повній мірі сприяти досягненню справедливості у суспільстві.

Власники земельних ділянок і працівники державних лісгосподарських підприємств більш зацікавлені у реалізації законодавства, оскільки це надасть можливість підвищити доходи. А будь-який вирок, винесений відносно корупціонера без відшкодування матеріальних збитків, буде має результатом лише емоційне збудження. За моїми спостереженнями, українське суспільство стає прагматичніше і не «клює» на емоції.

До Президента України Володимира Зеленського

Тому хочу звернутися до Володимира Олександровича, який продовжив корупційні «схематози», що були започатковані за так званої коаліції «Європейська солідарність». З часів правління Петра Порошенка не діє та не виконується вимога законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями. Так само, і після приходу до влади «Слуги народу» нічого не змінилося. Досі ніхто не впливає на «посадки».

У зв'язку з тим, що Ви несете пряму політичну відповідальність за діяльність Прем'єр-міністра України, який не бажає виконувати покладені на нього функції щодо організації виконання чинного законодавства, прошу Вас вжити відповідних організаційних заходів щодо забезпечення виконання вимог законодавства України. Це стосується, насамперед, організації ефективного управління в галузі мисливського господарства, що передбачено ст. 106 Конституції України: ***«Президент України на основі та на виконання Конституції і законів України видає укази і розпорядження, які є обов'язковими до виконання на території України».***

Відповідно до Конституції України, власне, Ви, Володимире Олександровичу, є гарантом її виконання та дотримання законодавства України. Але Ви та Уряд України не бажаєте виконувати норми законів у частині плати за користування мисливськими угіддями. Така поведінка, на моє переконання, має корупційну складову. Зараз грошові кошти, які повинні спрямовуватися на рахунки державних лісгосподарських підприємств, до них не надходять. У нашій корумпованій країні можна припустити, що вони кудись таки надходять. Але цікаво, в чій кишені?..

Як викривач корупції завдав державі збитків на 227 тисяч гривень

Так, шановний читачу, я не помилився із заголовком статті і в цьому вбачаю парадокс публічного управління в умовах сучасної України.

Моє намагання донести до виконавчої гілки влади та антикорупційної структури те, що через невиконання вимог законодавства суспільним інтересам завдаються збитки, які обраховуються мільярдами, на цей час не принесло жодного результату.

Більше того, завдало лише збитки у вигляді ангажування службових осіб для розгляду моїх звернень. На даний час мені направлено 816 аркушів. Вартість конверту та марки складає 20 гривень. Тобто біля 16 тисяч гривень сплачено Укрпошти.

Лише на кожен аркуш необхідно витратити біля однієї години робочого часу, а з урахуванням інших видатків собівартість офіційної відповіді складає 100 грн в годину, то на заробітну плату та інші технічні витрати витрачено – 81 тисяч гривень. Всього на розгляд моїх звернень витрачено – 97 тисяч гривень. [Проведено розслідування по 13 кримінальних справах.](#)

Враховуючи, що розслідування кримінальних проваджень тривало рік, можна змоделювати, що на розслідування 13 кримінальних проваджень витрачено 130 тисяч гривень.

Таким чином загальна сума, витрачена на розгляд моїх звернень 227 тисяч гривень. Парадокс полягає в тому, що органи публічного управління в Україні не лише не бажають виконувати вимоги чинного законодавства, але й зберігають корупційні схеми, лише імітують свою діяльність та задля цього ладні протринькувати публічні кошти.

Суть справи полягає в тому, що лише через недотримання вимог чинного законодавства (платності за користування мисливськими угіддями - ст. 24 ЗУ "Про мисливське господарство та полювання") на Прикарпатті недоотримано 12,6 мільйонів гривень.

Державні лісогосподарські підприємства Івано-Франківської області ведуть мисливське господарство на площі 259 тис. га, тоді як площа лісового фонду цих підприємств становить 468, 3 тисяч га.

Тобто, 210 тисяч га державного лісового фонду державними лісгосподарськими підприємствами надано на безоплатній основі у користування приватним користувачам мисливських угідь.

На думку голови Івано-Франківської обласної ради, середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить [6-7 грн за гектар](#). Тож через бездіяльність органів публічного управління в Івано-Франківській області державні підприємства області втрачають лише за один рік 1470 000 грн.

Якщо врахувати, що вже сім років ігнорується виконання вимог законодавства, то збитки на даний час становлять суму в 10 мільйонів гривень.

Діяльність органів публічного управління:

1. Івано-Франківська обласна рада

Про те, що законодавство вимагає плату за користування мисливськими угіддями, прекрасно знає голова Івано-Франківської обласної ради Олександр Максимович Сич, який на тридцятій сесії облради вказав, що в інших областях середня вартість оплати за користування мисливськими угіддями становить [6-7 грн за гектар](#), тоді як в Івано-Франківській області ці кошти до бюджету не надходять.

Відповідальність за таку практику невиконання вимог законодавства він перекинув на «нове начальство-щоб воно розібралось». Для реалізації цієї ідеї головою Івано-Франківської обласної ради підписано рішення від 09.07.2021 р. № 167-7/2021 **«Про звернення обласної ради щодо врегулювання окремих питань в галузі мисливського господарства»**, в якому він звертається до депутатів Верховної Ради України, Президента України Володимира Зеленського, Голови Верховної Ради України Дмитра Разумкова та до Прем'єр міністра України Дениса Шмигала з вимогою встановлення методики щодо визначення вартості плати за користування мисливськими угіддями.

Через блокування виконання вимог законодавства Івано-Франківською обласною радою щодо платності надання мисливських угідь комунальними агролісгосподарськими підприємствами «Івано-Франківськблагроліс» площею 53,7 тис. га до обласного бюджету за сім років не надійшло більш як 2,6 млн грн.

2. Івано-Франківське обласне управління лісового та мисливського господарства

Т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства О. В. Ярошик визнає, що порушена мною проблема є важлива та актуальна ([лист від 26.04.2022 року № 11-09/19-358](#)) але виконувати вимоги чинного законодавства щодо платності користування мисливськими угіддями відмовляється, посилаючись на недопрацювання Кабінету Міністрів України, який у шестимісячний строк з дня набрання цим законом чинності повинен був привести свої нормативно-правові акти у відповідність з ЗУ "[Про мисливське господарство та полювання](#)".

Аналогічні відповідь я отримав від Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства ще чотири роки тому у 2019 році. У листі від [03.01.2019 року № 06-21/3](#) попередній начальник управління вказував, що він також не буде виконувати вимоги статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання», так яко: «відсутній законодавчо встановлений порядок нарахування та стягнення плати за користування ними».

3. Івано-Франківська обласна державна адміністрація

Івано-Франківська ОДА, наслідуючи підходи біблійного Пилата, «вмила руки» і до цього часу не втрутилась у ситуацію, хоча відповідно до вимог ст. 2 Закону України «Про місцеві державні адміністрації», головним завданням облдержадміністрації є забезпечення виконання законів України в межах області.

Показовою є відповідь Івано-Франківської обласної державної адміністрації від 20.01.2022 року [№ П-12101-09/121](#). Замість того, щоб діяти за алгоритмом визначеним ЗУ «Про звернення громадян» при розгляді звернення, мене було проінформовано, що Івано-Франківська ОДА в межах своїх компетенцій здійснила низку можливих заходів реагування для вирішення даного питання, а саме: зверталась за роз'ясненням до Міністерства аграрної політики та продовольства України, Державного агентства лісових ресурсів України.

Більше того, вона встановила, що Міністерство аграрної політики та продовольства України і Державне агентство лісових ресурсів вважають, що для виконання вимог законодавства не потрібно додаткового регулювання, і що їхні погляди кардинально відрізняються від поглядів на правозастосування, які є в посадових осіб Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства щодо потреби врегулювання питання на загальнодержавному рівні.

На мій погляд, це нормально, що погляди різняться, так як ми живемо у демократичній країні, але керівник юридичного департаменту Юрій Темех повинен бути обізнаним, що ієрархію влади поки що ніхто не відміняв, а роз'яснення керівника центрального рівня, а саме – Державного агентства лісових ресурсів України, має вирішальне значення і важить більше, ніж думка підлеглого з територіального (обласного) підрозділу.

Навіть початківець з юриспруденції розуміє, що питання вирішують центральні органи влади, а Міністерство та Агентство дали зелене світло для реалізації виконання вимог законодавства щодо плати за користування мисливськими угіддями.

Але Івано-Франківська обласна державна адміністрація через те, що Івано-Франківське обласне управління лісового господарства має окрему, відмінну від свого керівництва знаходить причину для невиконання вимог чинного законодавства і маніпулятивно звертається до Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України та до Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства з пропозицією розробити додаткові нормативно-правові акти.

Мені надіслана інформація, що за результати багаторічної переписки Івано-Франківської обласної адміністрації Держлісагентство та Міністерство енергетики та захисту довкілля

України підтримало внесення змін до Закону України «Про мисливське господарство та полювання» в частині плати за користування мисливськими угіддями.

Хочу зауважити, що суспільне життя постійно еволюціонує, в тому числі це пов'язано із зміною законодавства. Але, які б не були запропоновані зміни, необхідно виконувати чинне законодавство до часу набрання чинності нових змін.

Подання пропозицій до змін у чинне законодавство не надає індульгенції на його невиконання. Більше того, в інших областях України успішно проходить правозастосування плати за користування мисливськими угіддями.

Власне відповідно до статті 2 Закону України «Про місцеві державні адміністрації» на облдержадміністрації покладені функції щодо забезпечення виконання вимог законів України в межах області. Але, як бачимо, відповідь Ігоря Темеха не лежить у правовій площині, а в демагогічній, яка полягає в тому, що він пояснює не те, як буде правозастосовуватись законодавство, а те, яким чином всупереч чинному законодавству воно не буде виконуватись.

4. Державне агентство лісових ресурсів України

Центральний орган виконавчої влади – Державне агентство лісових ресурсів, відповідальне за реалізацію державної політики у галузі мисливського господарства, стверджує, що «Законом не передбачено прийняття додаткових нормативно-правових актів для встановлення розміру та порядку внесення плати за користування мисливськими угіддями» (лист від [31.07.2019 року № 03-14/5923-19](#)).

Більше того у листі від [01.06.2022 року № 03-06/2365](#) повідомляється що з директорами державних лісгосподарських підприємств укладені контракти, в яких вони зобов'язані забезпечувати отримання плати за користування мисливськими угіддями.

Але, як свідчать дані з підприємств, реально державні лісгосподарські підприємства ці кошти не отримують та порушують як вимоги чинного законодавства, так і контракту з Держлісагентством: [Львівська область](#), [Волинська](#), [Кіровоградська](#), [Миколаївська](#), [Одеська](#), [Рівненська](#), [Сумська](#), [Тернопільська](#), [Харківська](#). Про яке виконання вимог законодавства в системі агентства може йти мову, коли керівники територіальних органів Агентства, які вертикально йому підпорядковані, мають іншу думку, ніж їхній керівник і заявляють що плата не проводиться «у зв'язку з відсутністю встановлених та затверджених нормативних розрахунків» (Тернопільське ОУЛМГ), «на сьогоднішній день не розроблений порядок та розміри плати за користування мисливськими угіддями» (Рівненське ОУЛМГ) і тому подібне.

Але такі територіальні органи агентства, як [Запорізьке ОУЛМГ](#), [Хмельницьке](#), [Чернівецьке](#), [Чернігівське](#) знайшли механізм отримання коштів за користування мисливськими угіддями. І це очний приклад реалізації приказки, що Закон як дишло, куди повернеш — туди й вийшло...

Для мене й, думаю, для читачів зрозуміло, що дишлом крутять українські чиновники за винагороду.

Крім проблем з платою за користування мисливськими угіддями, нагальною залишається проблема виведення з тіншового використання 14 млн. га мисливських угідь, що дало б змогу додатково працевлаштувати біля 2 тисяч осіб.

[Президент закликав забути про тіншову економіку](#), але після закликів повинні слідувати управлінські дії, які мають привести реальний, а не бутафорський результат. Детальніше тема розкрита у статті [Тіншове використання мисливських угідь: еколого-економічні наслідки](#).

Про тіншові доходи у галузі мисливського господарства свідчать статистичні дані, відповідно до яких 99% всіх мисливських господарств є збитковими але це не заважає власникам десятиліттями вести господарства, не банкрутуючи, і це – феномен української економіки.

Крім блокування виконавчою гілкою влади піднятих мною проблем, не справляється з своїми функціями й чисельна національна антикорупційна інфраструктура, про що свідчать чисельні відповіді-відписки, а саме: [Прокуратура](#) (105 аркушів), [Міністерство енергетики та захисту довкілля](#) (38), [Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України](#) (18), [НАБУ](#) (82), [МВС](#) (58), [ДБР](#) (78), [НАЗК](#) (82), [СБУ](#) (5), [Івано-Франківська ОДА](#) (93), [Івано-Франківська обласна рада](#) (21), [АПУ](#) (13), [ДАЛР](#) (134), Народні депутати [України](#) (89).

На даний час влада не лише втрачає через блокування виконання чинного законодавства, але й також через фіктивну роботу з розгляду моїх заяв. Хочу, як приклад, проілюструвати останньою відповіддю сектору захисту суспільних інтересів суспільства і держави Національної поліції в Івано-Франківській області. Начальник сектору **Ігор Копій**, розглядаючи моє звернення, листом від [10.06.2022 року № 106/108/42-2022](#) встановив, що виконання вимог чинного законодавства неможливе так як у затвердженій [формі договору від 17.09.2020 року № 149](#) відсутні умови про оплату за користування мисливськими угіддями.

Т.в.о. начальника Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства [О. В. Ярошик](#) зазначає ще іншу причину через яку він не виконує вимоги чинного законодавства так як Кабінет Міністрів України не виконав вимоги законодавства – встановив порядок нарахування та стягнення плати за користування мисливськими угіддями.

Так, зазначена форма договору затверджена на виконання статті 21 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» та не стосується статті 24 «Плата за користування мисливськими угіддями», яка окремо встановлює порядок розрахунку та умови плати.

Таким чином, начальник сектору Ігор Копій маніпулює чинним законодавством з метою уникнення реалізації чинного законодавства та таким чином завдає суспільним інтересам збитків у значних розмірів. Наголошую, що чинне законодавство у статті 24 ЗУ «Про мисливське господарство та полювання» встановило механізм визначення розміру плати та спосіб оплати.

То ж невиконання вимог чинного законодавства посадовими особами органів влади упродовж семи років не можна списувати на відсутність роз'яснень, положень, колізій тощо. Тож я аргументовано стверджую, що начальник сектору Ігор Копій не захищає суспільні інтереси суспільства і держави. Тому пропоную йому переглянути ухвалене [рішення](#) або в судовому порядку захистити честь поліцейського.

Чинним законодавством передбачена відповідальність за інформування органів влади та установ завідомо неправдивою інформацією. Так, відповідно до статті 27 ЗУ [Про звернення громадян](#) передбачено відшкодування витрат за перевірку звернень, які містять завідомо неправдиві відомості. Але таких претензій до мене висунуто не було. І хочу зауважити, що переписка щодо питання плати за користування мисливськими угіддями триває четвертий рік, а публікації у ЗМІ почалися з часу вступу вимог законодавства в дію у 2015 році, тобто, сьомий рік.

Господарські результати свідчать, що в Україні з одиниці площі мисливських угідь добувається в залежності від виду дичини у 100-500 разів менше, ніж у країнах Європи. Рівень корупції тісно корелюється з економікою.

По першому та другому показнику ми посідаємо найнижчі показники серед європейських країн. Тому напередодні розгляду заявки України на вступ в Європейський Союз здобутки збройних сил України на фронті з росією можуть бути переіменовані бездіяльністю влади у боротьбі з корупцією. Глава Єврокомісії Урсула фон дер Ляєн під час спільної пресконференції із Президентом України Володимиром Зеленським у Києві 11 червня наголосила: «Для вступу в Європейський Союз Україна спочатку [має побороти корупцію](#)». Вона наголосила: [у минулі роки в Україні було створено антикорупційні інститути, однак тепер Євросоюз хоче бачити результати їхньої роботи](#).

Мій досвід спілкування з так званою «антикорупційною інфраструктурою» вказує, що вона не дієздатна. Справедливо це відзначила Урсула фон дер Ляєн: «[Антикорупційні органи є, тепер вони повинні стати повністю працюючими](#)», якщо Україна захоче бути в Євросоюзі.

Нажаль в Україні економіка страждає не лише від дій корупціонерів, але й також від викривачів корупції, статус якого я отримав від [НАЗК](#) ще в 2019 році. З власного досвіду стверджую, що мною на даний час завдано збитків на суму 227 тисяч гривень.

На даний час практичних результатів не досягнуто. Тому, якщо алгоритм дій державної влади не зміниться, то збитки держави будуть лише зростати як від результатів діяльності корупціонерів, так і викривачів корупції.

<https://firtka.if.ua/user/blog/post/view/iak-vikrivach-koruptsiyi-zavdav-derzhavi-zbitkiv-na-227-tisiach-griven>

Міндовкілля заохочує корупцію в Івано-Франківському ОУЛМГ?

Поділитися:

The following two tabs change content below.

- [Bio](#)
- [Latest Posts](#)

Олег Проців

кандидат наук з державного управління; e-mail: oleg1965@meta.ua

Перегляди: 626

Міністр з питань захисту довкілля та природних ресурсів України (Міндовкілля) відмовляється виконувати вимоги законодавства щодо встановлення плати за користування мисливськими угіддями. Бездіяльність аргументована тим, що посадові особи повинні діяти лише відповідно до Конституції та законів. Невже вони не зобов'язані сприяти виконанню вимог законодавства, зокрема норм Цивільного та Господарського кодексів України?

Платність використання мисливських угідь

12 вересня 2022 р. на сторінках загальнодержавного бюлетеня «ГОВОРИ!» мною було опубліковано статтю [Начальник Івано-Франківського ОУЛМГ Сергій Кокоць тлумачить закони на власний розсуд](#). У статті я звертав увагу громадськості на те, що центральний орган виконавчої гілки влади, на який покладено функції реалізації державної політики у галузі мисливського господарства в частині реалізації чинного законодавства щодо платності при їх використанні, її не виконує.

Внаслідок семирічного ігнорування вимог законодавства збитки державних лісогосподарських підприємств лише в Івано-Франківській області становлять суму в 10 мільйонів гривень

Викладені мною міркування – це не емоції від корупційних дій окремих посадових осіб. Я не полишаю спроби спонукати до практичного виконання вимог чинного законодавства та покращення фінансових показників наші держлісгоспи, а відтак – їх працівників.

Тож моя стаття була оформлена у вигляді звернення та направлена до Офісу Президента України. Там, своєю чергою, моє звернення було доручено розглянути Міндовкілля. У відповіді від 06.10.2022 р. № 25/2-11/13524-22 перший заступник Міністра **Руслан Гречаник** відмовився вжити дієвих заходів щодо реалізації вимог законодавства щодо платного використання мисливських угідь.

На думку Руслана Гречаника, чинний Закон України «Про мисливське господарство та полювання» є недосконалим. Тому необхідно дочекатися прийняття законопроекту № 3200 від 11.03.2020 року. Однак вище перераховані доводи першого заступника Міністра щодо неможливості виконання вимог чинного законодавства є абсолютно логічними.

Аргументи Міндовкілля суперечать вимогам чинного законодавства

Твердження про те, що посадові особи повинні діяти в межах чинного законодавства, як аргумент невиконання цього ж законодавства не спрацьовує. Відповідно до статті 1 Положення про Міністерство захисту довкілля та природних ресурсів України, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 25 червня 2020 р. № 614 на Міндовкілля покладено функції щодо забезпечення формування та реалізації державної політики у сфері мисливського господарства. Головним документом, який визначає вектор державної політики у галузі мисливського господарства, є Закон України «Про мисливське господарство та полювання», що визначає платність у використанні мисливських угідь (ст. 24).

Ще одне твердження про те, що укладання договорів щодо плати за користування мисливськими угіддями регулюється Цивільним кодексом України, не ґрунтується на вимогах чинної законодавчої бази. У всьому Цивільному кодексі України ніде не згадується про мисливські угіддя та про способи укладання договорів. Власне, у статті 24 «Плата за користування мисливськими угіддями» Закону України «Про мисливське господарство та полювання» вказується:

«Розмір і порядок внесення плати за користування мисливськими угіддями визначаються у договорі між користувачем мисливських угідь та власником або постійним користувачем земельних ділянок, на яких знаходяться ці угіддя».

Дійсно, розділ II Цивільного кодексу України визначає загальні положення про укладання договорів. Але правових колізій між Цивільним кодексом України та статтею 24 «Плата за користування мисливськими угіддями» Закону України «Про мисливське господарство та полювання» немає. У листі Державного Агентства лісових ресурсів України від 04.10.2022 року № 03-06/5130 зазначено, що у державних лісгосподарських підприємствах переважної більшості областей України законодавча вимога щодо плати за користування мисливськими угіддями працює.

Почекаємо ухвалення законопроектів?

Міндовкілля наполягає на тому, що стаття 6 Господарського кодексу України забороняє органам державної влади втручатись у господарські відносини. Це не є аргументом. Державний контроль за невиконанням вимог чинного законодавства в частині отримання плати від приватних чи громадських організацій за користування державним лісовим фондом державними лісгосподарськими підприємствами не можна прирівнювати до втручання. Це також не може вважатися і перешкоджанням господарській діяльності суб'єктів господарювання з боку органів державної влади або їх посадових осіб.

Одночасно мене поінформовано, що у Верховній Раді України зареєстровані законопроекти, які мають метою вдосконалити, на думку Міндовкілля, відносини між **«власником або постійним користувачем земельних ділянок та користувачами мисливських угідь у частині плати за користування мисливськими угіддями»**. Можливо, ці законопроекти і будуть прийняті. Однак минуло вже понад сім років (з 1 січня 2015 року) з часу невиконання чинного законодавства. Хочу зауважити, що підготовка законопроектів не звільняє від виконання чинних норм законодавства. Стаття 19 Основного Закону України

визначає, що посадові особи повинні діяти лише на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачений Конституцією.

Як бачимо, начальник Івано-Франківського обласного управління лісового та мисливського господарства Сергій Кокоць знаходить підтримку у першого заступника Міністра Міндовкілля Руслана Гречаника. Їх обох понад усе займає блокування виконання вимог чинного законодавства в частині плати за користування мисливськими угіддями.

Також нагадаю, як Прем'єр-Міністр України Денис Шмигаль заявив, що внаслідок неефективного управління Україна щороку втрачає 100 млрд доларів валового внутрішнього продукту. Виходить, що валити все на попередників значно простіше, ніж реалізувати потенціал економіки.